

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

1136
B. L.

LVCIANI SA

MOSATENSIS ORATORIS CLARISSIMI,
de ueris narrationibus commentarij duo festiuissimi, La

tina interpretatione è regione adiecta, sed auctoris

incerti, qua tamen is qui citra magnum labo

rem, & præceptoris operam Græce disce

re uelit, ad eius linguæ cognitio

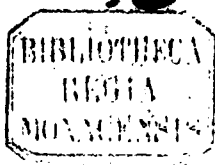
nem non parum iuuabitur.

Nam quantū fieri po

tuit, curauimus

ut Græca

Latinis respondeant, nēpe paginæ paginis.

BASILEAE IN AEDIBVS VALEN

tini Curionis, Calendis Septembris,

Anno M. D. XXIII.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS PRIOR.

*Prefatio in
ueras nar-
rationes.*

Os est athletarum, ac eorum, qui summa diligentia corpus exercent, non modo bonae habitudinis, ac exercitationis habere rationem, uerum etiam, quod magnam exercitationis uim habere arbitrantur, nonnunquam remissioni corporis acquiescere. Idem literarum studiosis fieri oportere

cenſeo, ut cum grauibus, ac ſerijs legendis deſatigati fuerint, ad animi laxamentum aliquantiſper declinent, donec ad futurum laborem robuſtiores, ac uegetiores efficiantur. Maximum uero ex hoc ocio, atque quiete fructum caperent, ſi talium rerum lectioni uacarent, quae non modo tenuem ac ſeuam, uerum neque rudem, neque inconcinnam ſpeculationem praeferebant, quale quiddam & de his ſcriptis ſenſuros ſuſpicio. Neque enim ſolum materiae nouitas atque feſtiuitas, neque id quod multa ac uaria mendacia ueriſimiliter, ac probabiliter conſinguntur, eos ad legendum allicit, uerum id praecipue, quod omnis ferme narratio neminem, aut ex antiquis, aut ſcriptoribus, aut philoſophis, qui monſtruosa quaedam, et fabulis ſimiliora quam ueris, literis mandarunt, ſine morſu reprehensionis praetermiſit. Quorum quidem omnium nomina ſubieciſſem, niſi ea tibi ex ipſa lectione perſpicua et manifeſta fore intelligere. Cteſias enim Cteſiochi filius Cnidius mira quaedam de Indorum regione conſcripſit, atque ea quidem quae neque ipſe audiverat, neque ab alio qui uera narraret, acceperat. Iambulus quoque de his quae in mari magno ſunt, multa praeter fidem ac opinionem hominum ſuis libris inſeruit, omnibus quidem apertum commentus mendacium, non tam inſuauis materiae compoſitor. Multi praeterea hos imitati in eadem ratione ſcribendi uerſati ſunt, qui errores ſuos

Cteſias hiſtoricus.

Iambulus.

ac

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΛΑΛΗ

ΘΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΡΩΤΟΣ.

Σπερ τοῖς ἀδελφικοῖς καὶ περὶ τῶν
ῥ' σωμαμάτων ἐπιμέλῃαυ ἡσκημένους,
οὐδὲ ἐνείκας μόνον, οὐδὲ τῶν γυμνα
σίω φροντίσ' εἰμι, ἀλλὰ καὶ τῆς καὶ
καιρὸν γιγνομένης ἀνέσεως, μέρ
χούω καὶ ἀσκήσεως τὸ μέγιστον ἀν
τὴν ὑπολαμβάνουσι, οὕτω δ' ἡ καὶ
τοῖς περὶ λόγους ἐπιστάτοισιν ἡγου

μαι προσήκει μετὰ τῶν πολλῶν τῶν ἀποδιδόντων ἀνάγνωσιν,
ἀνθενά τε τῶν διάνοιαν, καὶ πρὸς τὸν ἐπεὶ καὶ κάματον ἀκμαίον
ραμ πῶσ' ἀσκήσῃ. γὰρ οὐδ' ἂν ἐμμελὲς ἢ ἀνάπανσις αὐτοῖς,
ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἀναγνωσμάτων ὁμιλοῦν, ἀλλ' ἢ μόνον ἐκ
τοῦ ἀσείει καὶ χαρίεντος φιλῶν παρὶς τῶν ψυχαιωγῶν, ἀλ
λά τίνα καὶ θεωρίαν οὐκ ἔχουσιν ἐπιδείξειν. οἷον τι καὶ περὶ
τῶν δ' ἂν συγγραμμάτων φρονήσῃ ὑπολαμβάνω. οὐ γὰρ μὲν
νομὸν τὸ ξένον ἢ ὑποδιδέσθαι, οὐδὲ τὸ χαρίεν καὶ πρὸς ἀνέσεως ἐπα
γωγὸν εἶναι αὐτοῖς, οὐδ' ὅτι φένοματ' ἀποκίλῃ, ἀποδιδόντες καὶ
ἐναλκίδως θ' ἐκινούχαμεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ἰσορρυθμῶν ἡκαστον
οὐκ ἀκωμωδῆτως πρὸς ἄνα ἡνικ' τῶν παλαιῶν ποιητῶν τε, ὅ
συγγραφέων, καὶ φιλοσόφων, πολλὰ πρᾶσι καὶ μυθώδη συγ
γεγραφότα. οὗς καὶ ὀνομασί' ἀνέγραφοι, ἐν μὲν καὶ αὐτῶν σοι
ἐκ καὶ ἀναγνώσεως φαίνοντι μελέαι. κτισίας δ' κτισιόχου, ὁκνί
διος, συνέγραφε περὶ τῆς ἰνδῶν χώρας, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς, ἀ
λλ' ἢ αὐτὸς εἶδε, μήτε ἄλλος ἐπὶ τῶν ἡκαστον. ἔγραφε δὲ καὶ
ἐκ μιν ὁ περὶ τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, πολλὰ παρὰ τοῖς
γνώριμον μὲν ἅπασιν τὸ φεῖν, ἀλλὰ πολλὰ, οὐκ ἀπερπῆ δ' ὁ
μὲν σαυτοῦ τῶν ὑπόθεσιν. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τὰ αὐτὰ τῶν
τοῖς πρὸς ἐλπίδας, συνέγραψαν, ὥς δ' ἡ ἄνθρωπος αὐτῶν, πάλαντες τε

*Vlyſſes Ho-
mericus.*

ac peregrinationes, ac immensa beluarū corpora, & ferti-
tates hominum, & inusitados mores enarrant. Huius
uero scurrilitatis artifex, & inuentor extitit Homericus
ille Vlyſſes, qui apud Alcinoū uentorum seruitutem,
& unoculos, crudaq; uorantes homines, et multorum ca-
pitum animalia, sociosq; meretricum ueneficijs permis-
tatos, multaq; monstris similia rudi Phæacum populo est
ementitus. In quæ quidem cum incidissem, non multū
fanè his ob mendacium succensebam, quum hoc genus
sermonū ab his, qui se philosophos esse profitenē, usurpa-
ri uiderem. Illud uero non parum in eis admiratus sum,
si quū falsa dicerent, id alios latere existimarent. Quapro-
pter & ipse præ rerum nouarum studio, uolens posteris
aliquid relinquere, ne solus expers sim libertatis in fabulis
dicendis (nihil enim memoratu dignum, quod uere nar-
rare possem, mihi contigerat) ad mendacium me transu-
li, atq; ut mea quidem fert opinio, multo tolerabilius q̃
cæteri. Nam quum hoc ipsum, quod mentior, uere dicā
idcirco me aliorum reprehensiones iure ac merito effuge-
re existimaui, quoniam nihil me uerū narraturum pollice-
or. Ea igitur scribo, quæ neque ipse uidi, neque passus
sum, neque ab alijs audiui, quæ præterea omnino non
sunt, neque ab initio esse potuerunt. Quare qui hoc lege-
rit, nullam his fidem adhibeat oportet. Egressus olim
ab Herculeis columnis, & in occidentālē Oceanū dela-
tus secundis quidē uentis nauigabam. Causa autē pere-
grinationis, & argumentum, animi curiositas, & noua-
rum rerum desiderium, quodque, scire cupiebam, qui
sit Oceani finis, quique homines ultra Oceanum inhabi-
tent. Huius igitur gratia, cōmeatum & supellectilē mul-
tam imposui, aquamq; quantum satis erat, ac coætaneos
quinquaginta eiusdem animi mecum adiunxi, & armo-
rum copiam paraui, gubernatoremque optimum ma-
gno precio conducens accepi in nauem. Erat autē nauis
mediocris, ad magnā, ac uiolentam nauigationē robusta.
Die igitur et nocte secunde nauigātes, terra adhuc appa-
rente, non adeo multa ui agebamur. Sequenti die simul
sole

*Narratio=
nis initium.*

καὶ ἀποδῆμιας, θηρίων τε μεγέθη ἰσορρύντες, καὶ ἀνδρῶν ὡπλων
 ὠμότητας, καὶ βίωσιν καὶ νόμους. ἀρχηγὸς δὲ αὐτοῖς καὶ διδασκαλὸς
 τῆς τοιαύτης βωμολοχίας, ὁ τῷ ὀμήρῳ ὀφεισθεὶς, τοῖς
 περὶ τὸν ἀλκίνοον διηγεμένος, ἀνέμωμ τε δολεία, καὶ μονοφθι-
 νήλας, καὶ ὠμοφάγους, καὶ ἀγρίους τινὰς ἀνδρωπύδας. ἔτι δὲ
 πολυκέφαλα βῶα, καὶ τὰς ὑπὸ φαρμάκων τῶν ἑταίρων μετὰ
 βολὰς, οἷα πολλὰ ἐκένθη πρὸς ἰδιώτας τῷ φαίκακας ἑτεροειδῶς
 σατο. τῶν τοις οὐκ ἐντυχὼν ἀπάσιν, τῷ φένσαδι μὲν, ὃν σφόδρα
 τοῦς ἀνδράς ἐμεμψάμην, ὅρων ἡδὴ σάωντες ὅμ τούτῳ καὶ τοῖς θε-
 λοσοφῶν ὑποχρησμένοις. ἐκέννο δὲ αὐτῶν ἐνδύμασας, εἰ ἐνδομῶν
 λήσων οὐκ ἄλλῃ συγγραφοῦντες. διότις καὶ αὐτὸς ὑπὸ καυνοδον-
 ξίας ἀπολιπῆν ἡ ἀπαθῆσας τοῖς μετ' ἡμᾶς, ἵνα μὴ μόνον αὐ-
 τοῖς ὅς τῆς γῆς μνηστολογεῖν ἐλευθερίας, ἐπεὶ μνηστὴρ ἄλλοι
 βεῖς ἰσορρεῖν εἴχοι, οὐδὲν γὰρ ἐπεπόνθετο ἀξιόλογον, ἐπὶ τὸ φεύ-
 σθαι ἐξ ἀπομύου, πολλὰ τῶν ἄλλων ἐγνωμονέεσθαι. καὶ ἐν γὰρ
 τῇ τούτῳ ἀλκιμένω λέγω, ὅτι φένδομαι, οὐτως δὲ ἄρ μοι δοκῶ
 ἐπὶ τῷ περὶ τῶν ἄλλων κατηγορίαν ἐκφυγεῖν, αὐτὸς ὁμολογῶν
 μνηστὴρ ἄλλοις λέγειν. γράφω τοίνυν περὶ ὧν μὴ εἶδον, μὴ
 ἐπαυρῶ, μὴ περὶ ἄλλων ἐπυθόμενῳ, ἐπὶ δὲ μὴ ὅλως ὄντων,
 μὴ δὲ τῶν ἀρχῇ γλυπέσθαι δυνάμεν. διότις τοῦς ἐντυχάζ-
 νοντας μετὰ μῶς πισυνῶν αὐτοῖς. ὁρμηθεὶς γὰρ ποτε ἀπὸ ἡρα-
 κλείων σκλῶν, καὶ ἀφείδεις ἐς τὸν ἑσπερίον ὠκεανόν, οὐρίῳ ἀνέ-
 μῳ τὸν πλῆθ' ἐπιπύμην. αἰτία δὲ μοι ὅτι ἀποδῆμιας, καὶ ὑ-
 πόθεσις, ἡ τῆς διανοίας περιεργία, καὶ πραγμάτων καὶ νόμων ἐπιθυ-
 μία, καὶ τὸ βδελύσασθαι ὅ, τι τὸ τέλος ἐστὶ ὠκεανόν, καὶ τίνες
 οἱ περὶ καλοῖντες ἀνδρες. τοῖς γένοιτο ἕνεκα, πᾶσι πολλὰ
 σπῖα ἐνεβαλόμην. ἵκανόν δὲ καὶ ὑπὲρ ἐνδύμεν. πενήτην δὲ
 ἡλικιωτῶν προσεποιεσάμην, τῶν αὐτῶν ἐμοὶ γνώμην ἐχούτας.
 ἔτι δὲ, ἐπὶ ὅπλων πολλῶν πλῆθος πρὸς σκευασάμην, καὶ κυβερνή-
 τῶν τὸν ἄριστον μετὰ μεγάλῳ παίσας, παρὰ λαβὸν καὶ τῶν ναῶν,
 ἄκατον δὲ ἡμῶν, ὡς πρὸς μέγα καὶ βίαν πλῆθος, ἐκράτωσάν με.
 ἡμέραν μὲν οὐκ ἐνύκτα οὐρίῳ ἀνέμῳ πλέοντες, ἔτι γὰρ ὑπο-
 φαινομένης, οὐ σφόδρα βιαίως ἀνηγόμεθα. τῇ ἐπιστῇ δὲ, ἅμα

sole oriēte uentus increuit, & fluctus intumuerē, caligoq;
suborta est, neq; iam demitti uelum poterat. Cum uento
igitur conuersi, et committentes nos ipsos tempestatū, hy
emauius diebus nouē & septuaginta. octuagesima uer
ro die, oriēte iam sole, repente conspiciamus non longe
insulam sublimem, & arboribus consitam. Circa eam flu
ctus non asperi frangebantur. etenim procellæ iam maxi
ma pars quieuerat. Adeuntes igitur, & descendentes, ut
ex multa maris molestia, super terrā strati diu iacuius.
Tandē exurgentes, ex nobis ipsis statuimus triginta qui
dem custodes qui naui adstarent, uiginti autem mecum
qui ascenderent, quæ in insula erant exploratū. Progres
dientes igitur circiter stadijs tribus à mari per syluam, ui
demus columnā quandam æream, græcis literis inscriptā
caducis tamen, & consumptis, quæ indicaret eò usq; Her
culem & Bacchum deuenisse. Erant autem & prope ue
stigia duo in saxo. unum quidem instar iugeris magnū,
alterum autem minus, ut mihi quidem uideretur, Bacchi
fuisse quod minus erat, Herculis autē quod maius. Ve
nerantes igitur locum processimus. Non iam longe abe
ramus, quū ecce flumini adstetimus, uino fluenti similē
mo profecto illi quod in Chio insula nascitur. Erat et flu
xus inundans & multus, ita ut alicubi nauibus esset tran
situs. Nobis ergo maior addita est fides, ut literis credere
mus, quas antea sculptas in colūna uideramus, animad
uersis signis de Bacchi peregrinatione. Cupiens tamē &
fluminis initiū inuestigare, ascende bā contra fluctum &
fontē quidem nullū, multas tamen ac magnas uites uuis
onustas inuenimus. Earū autē cuiusq; radicibus uinū scate
bat lucens, quod in unū confluens flumē efficiebat. Vide
bamus et in eo pisces, et colore et gustu uino similes. Nos
igit cū cepissemus ex illis aliquot ac uorassēmus cōtinuo
temulēti euasim⁹, quos etiā precipitēs fece plenos inueni
ebamus. Deniq; re animaduersa cōmiscētes eos qui ex a
qua nascunt pisces, ac comedētes uinalē uehementiā tem
perauimus. Tunc et flumē traſcientes, qua uadibile fuit,
uitiū portētōsam rem inuenim⁹. Nam truncus inferior qui

*Hercules.
Bacchus.*

*Vinum
Chium.*

ἡλίων ἀνίσχοντι, ὃ, τε ἄνεμος ἐπιδίδω, ὅ, τὸ κύμα κινεῖται, καὶ
 ζόφος ἐνεγίγνεται, καὶ οὐκ ἔτ' οὐδὲ σέλα πλὴν ὀδόνων διωκτὸν ἦν.
 ἐπιβέβαντες οὖν ὅθι πνεύματι, καὶ παρὰ δόντας αὐτοὺς, ἐχθροὺς ὡς
 θα ἡμέρας ἐνέα, καὶ ἐβόλμηνοντα. τῇ ὀγδοηκοστῇ δὲ, ἄφρον ἐκλάμ-
 ψαντες ἡλίου, καθερῶ μὲν οὐ πόρρω νῆσον ὑψέλην, καὶ διασέσω-
 ον ἔραχθ' ἡρηχευμένῳ ὅθι κύματι. καὶ γὰρ ἦν τὸ πολὺ τὸ ῥάλλος
 κατεπάνετο. προσχόντες οὖν, καὶ ἀποβάαντες, ὥς ἔκκ' ἐκ μακρᾶς τὰ
 λαμπυρίας πολλὰ μὲν ἐπὶ τῆς γῆς χρόνον ἐκεῖμεθα. διανασάν-
 τες δ' ὅμως, ἀπεκρίνα μὲν ἡμῶν αὐτῶν, τριάκοντα μὲν φύλακας
 τῆς νεῶς παρὰ μὲν, εἰκοσι δ' αὖ ἐμοὶ ἐπανελθόντες ἐπὶ κατασκο-
 πῇ ἦν ὅτι τῇ νήσῳ. προσελθόντες δὲ ὅσον σαδίας ἔβη ἀπὸ τῆς θα-
 λάτῃς δι' ὕλης, ὅρῳ μὲν τινὰ σήλων χαλκόν πεποικιμένῳ, ἐλθὼν
 νικοῖς γράμμασι καταγεγραμμένῳ, ἀμυντοῖς δὲ, καὶ ἐκτετρῆ-
 μένοις, λείπουσαν, ἄρτι τοῦ πωρ Ἡρακλῆος καὶ Διόνυσου ἀεικονί-
 το. ἦν δὲ καὶ ἵχνη δύο πλοῦσι ἐπὶ πτέρας, ὅ, καὶ πλεθροῖον,
 τόδ' ἐλάττω. ἐμοὶ δ' οὐκ ἔμ τὸ μὲν, τὸ Διονύσου τὸ μικρότερον. θά-
 πτερον δὲ, Ἡρακλῆος. προσκυλήσαντες οὖν, προσέειπον. οὐ πῶς δὲ πλὴν
 πῆρε μὲν, καὶ ἐλπίδα μετὰ ποταμῷ, οἶνον ῥέοντα ὁμοιοτάτῳ μάλε-
 σα, οἷος δ' οὗτος ἐσμι. ἔφθονο δὲ ἦν ῥέμα, καὶ πολὺ, ὅς τε ἐνίσ-
 χον καὶ ναυσίπορον εἶναι δαῖσιν. ἐπὶ οὖν ἡμῶν πολὺ μάλλον
 πεισύνειν ὅθι ἐπὶ τὴν σῆλιν ἐπιγράμματι, ὅρῳσι τὰ σημεῖα τῆς Διο-
 νύσου ἐπιδημία. δόξα μὲν ἐμοὶ καὶ ὅδε μ' ἄρχεται ὁ ποταμὸς κα-
 ταμαθῆναι, ἀνέμεν παρὰ τὸ ῥέμα. καὶ πηγήν μὲν οὐδεμίαν εὖ-
 ρον αὐτῶν, πολλὰς δὲ, καὶ μεγάλας ἀμπέλους, πλείους βοξύνων.
 παρὰ δὲ πλὴν ῥίζαν ἐκάσκει, ἀνέρρει σαγῶν οἶνον διαυγῆς, ἀφ' ὧν
 ἐγίγνετο ὁ ποταμός. ἦν δὲ καὶ ἵχθυες ὅτι αὐτοὶ πολλοὺς ἐλθόντες, οἷ-
 νον μάλα καὶ πλὴν ῥοῖαν, καὶ πλὴν γεῦσι προσεοικότες. ἡμεῖς
 γοῦν ἀγρεύσαντες αὐτῶν τινὰς, καὶ ἐμφαγόντες, ἐμενύοντο μὲν.
 ἀμέλεια, καὶ ἀνατιμούντες αὐτοὺς, εὐρίσκομεν ἔργον μεσοῦς. ὅτε
 ρον μὲν τοὶ ἐπιπονήσαντες τὸν ἄλλον ἵχθυος, τὸν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ
 παραμυγνῶντος, ἐκερᾶν μὲν τὸ σφοδρὸν ὅθι οἰνοφαγίας. τότε
 δὲ τὸν ποταμὸν περᾶσαντες, ἢ διαβατὸς ἦν, εὐρομὲν ἀμπέλων
 ῥέμα περᾶτον. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς, ὃ σέλας αὐτῆς
 ἐνερνή

Daphne.

qui à terra surgebat, ferax erat, & crassus, superior autem mulieres erant, ab utero ferè sursum perfecta omnia habētes. Talem apud nos Daphnem scribunt, Apolline iam comprehendente in arborem uersam. A summis autem earum digitis exoriebantur palmites utris pleni, Quin & capitibus pro comis inerant clauiculi, & solia, et uuæ. Eæ ergo ad nos accedentes salutabant, & dextras protendebant, quædam quidem Lyda, quædam Indica, plurimæ Græca lingua loquentes, oreq; nos deosculabantur. uerū qui osculum susceperat, illico ebrīus ac nutabundus reddebatur. Fructum autē decerpī non sinebant, sed eo cuius so dolebant, & quidem cum clamore. Gliscabant autem uehementer nobis commisceri, duoq; ex nobis cum illis coiussent, ab eis non amplius soluti, sed ex pudendis cōnexi sunt. Traxerunt enim repente ex eadem specie naturam, & contradicati mansere. Iam & ipsis palmites digitis emittebant, et clauiculis circumplexantibus uuæ plenæ erumpiebant. Derelinquentes igitur eos in nauim confugimus, & cum conuenissemus, ijs qui ibi remanserant cum alia, tum et derelictorum comitum commixtionem cū uiribus enarrauimus. Acceptis ergo amphoris aquas hausimus, item & e flumine utrum, inq; uicino littore noctem duximus. Mane autē ferebamur et non uiolētis flatibus. Circa meridiem uero, non iam apparente insula, repente turbo factus est, qui nauem circunuoluens, et in sublime eleuans, ad ter mille ferè stadia nō iam in pelagus deposuit, sed sublatā suspēdit, ingruēsque uelis uentus, & sinu facto deferebat carbasum. Septem igitur dies, ac totidem noctes per aëra decurrentes, octaua die inspicimus terram quandam magnam in mediō aëris, uelut insulam lucidam, & circularem, multa luce micantem. Ad hanc ergo delati, portumque ingressi descendimus. Explorantes autem regionem, inuenimus eam habitatam, & cultam. & die quidem nihil uidebamus, nocte autē apparebant & aliæ non procul insulæ, quædam ut uidebatur maiores, minores quædā, igni colore similes. Erat & alia subtus terra, urbes in se habens & flumina, & maria, & syls

ἐνεργῆς, καὶ παχὺς, τὸ δ' ἄνω, γυναικὲς ἥσασιν, ὅσων ἐκ τῶν λα-
 γόνων, ἅπαντ' ἔχουσαι τέλεια. τοιαύτῳ παρ' ἡμῖν πλὴν δάφνῳ
 γράφουσιν ἄρτι τοῖς Ἀπόλλων^Θ κατὰ λαμβάνοντός, ἀποδεδόσας
 μὲν. ἀπὸ δ' ἡν^ν δακτύλῳ ἀκρωρ^ρ ὁρμήνουντο αὐταῖς οἱ κλάδοι.
 καὶ μεσὰ ἥσασιν βοτάνων, καὶ μὲν καὶ τὰς κεφαλὰς ἐκόμωμεν ἐ-
 λείψετε, καὶ φύλλοις, καὶ βότρυσιν. προσελθόντας δὲ ἡμᾶς, ἡσά-
 ζοντο, καὶ ἐπ' ἐξισώοντο, αἱ μὲν, λυδίον, αἱ δὲ, ἰνδικόν, αἱ πελῆας
 δὲ, πλὴν ἐκλάσας φωνῶν προέμεναι. καὶ ἐφίλῃσιν δὲ ἡμᾶς τοῖς σό-
 μάσι. οὐδὲ φιληθεῖς, αὐτίκα ἐμείδουσιν, καὶ παρὰ φόρον^Θ ἡμ^ν. δῖρεπε
 οὐαί μέντοι οὐ παρ' ἔχοντο καρπὸν, ἀλλὰ ἡλθον, καὶ ἐβόων, ἀπο-
 πτωμέναι. αἱ δὲ, καὶ μίγνυντο ἡμῖν ἐπιδύμεν. καὶ δύνοντες τῶν
 ἑταίρων παλαιόσασιν αὐταῖς, οὐκ ἔτ' ἀπελύνοντο, ἀλλ' ἐκ τῶν
 αἰσίων ἐδέθεντο. συνεφύοντο γὰρ, καὶ συνεβρίθοντο. καὶ ἦν
 αὐτοῖς κλάδοι ἥσασιν οἱ δάκτυλοι, καὶ ταῖς ἐλίσσι περιπλεκόμε-
 νοι, ὅσων οὐδέπω καὶ αὐτοῖς καρποφορήσασιν ἐμελλομεν. κατὰ λιπὸν
 τὰς δ' αὐτοὺς, ἐπὶ ναῦν ἐφύοντο. καὶ τοῖς ἀπολαφνέσσι διηγόν
 μεθὰ ἐλθόντες τάτε ἄλλα, καὶ τῶν ἑταίρων πλὴν συμπολήν, καὶ
 πλὴν ἀμπελομίστρου. Ὁ λαβόντες ἀμφορέας τινὰς, καὶ ὑδρόβου-
 λους τε ἄμα, καὶ ἐκ τ' ὁδοῦ οἰησάμενοι, Ὁ αὐτοὶ παλαιόσασιν ἄν-
 λιστάμενοι, ἔωδον ἀνέχοντο οὐ σφόδρα βιαίως πνεύματι. περὶ
 μεσημβρίαν δὲ, οὐκ ἔτι τ' ἦσαν φαινόμεναι, ἄφω πυφὼν ἐπιγενέ-
 μεν^Θ, καὶ περιδινέσας πλὴν ναῦν, καὶ μετεώρισας, οἷον ἐπὶ σα-
 δίσας τριχιλίδας, οὐκ ἔτι καθῆκεν εἰς δ' πέλαγος, ἀλλ' ἄνω μετέω-
 ρον ὁρμήνεντο, ἀνέμ^Θ ἐμπεσὼν τοῖς ἰσίοις, ἔφερε κολπώσας
 πλὴν ὁθόνων. ἐπὶ δὲ ἡμέρας, καὶ τὰς ἵσας νύκτας ἀσφοδρόμηνον
 τας, ὅτ' ὁ καθορῶμεν γινώσκοντες μετὰ τὴν ἑξέτην, καθάπερ νῆσ-
 λαμπερῶν, καὶ σφαιροειδῶν, καὶ φωτὶ μεγάλῳ κατὰ λαμπερομύνον.
 προσερχόμενοι δὲ αὐτῇ, καὶ ὁρμισάμενοι, ἀπέβημεν. ἐπισκοπῶ-
 ντες δὲ πλὴν χώρην εὐρίσκομεν οἰκιστὴν τε, Ὁ γεωργιστὴν. ἡμῖ-
 νας γὰρ οὐκ, οὐδὲν αὐτόθι καθεωρῶμεν, νυκτὸς δὲ ἐπὶ γηρομύνοντες,
 ἐφάνοντο ἡμῖν ἄλλαν νῆσιν παλαιόν, αἱ μὲν, μεῖζον, αἱ δὲ, μικρό-
 τεραι, περὶ πλὴν χεῖρα προσεικῆται. καὶ ἄλλαν δὲ τις γῆ κάτω,
 καὶ πόλεις γινώσκοντες αὐτῇ, καὶ ποταμούςς τινες, καὶ πελάγην, καὶ

& sylvas, & montes, quam hanc, quæ à nobis incolitur, imaginabamur. Volentes ergo ulterius procedere, comprehensi fuimus, in Equiuultures (sic enim illos dicunt) incidentes. Hi autem Hippogypi homines sunt, equorum loco uulturibus insidentes. Magni etenim sunt uultures, & ut plurimum tribus capitibus innixi. Hinc autem discat quis illorum magnitudinem. Malo etenim onerariæ nauis unaquæq; ala maior, & robustior est. His igitur Equiuulturibus imperatum est circuinuantibus terram, si quis aduena inueniretur ad regem agere, qui & nos comprehendentes ad regem duxere. Is uero ut inspexit, ex ipsis, ut opinor, uestibus coniecturam capiens, Græci certe, inquit, uos aduenæ. Assentientibus autem nobis, quomodo, inquit, aduenistis, tantum aëris superantes. Et nos illi omnem rem retulimus. Tum ille incipiens, nobis, quæ sibi contigerant, enarrabat. Quod uidelicet homo esset, nomine Endymion, in nostra ortus terra, raptusq; olim dormiens eo delatus fuerit, ubi & regioni imperaret. Esse autem terram illam dixit, quæ infra à nobis luna uidetur. Sed bono animo nos esse iussit, neq; periculum ullum suspicari. etenim, ait, cuncta uobis aderunt necessaria. Si autem uicero bellum, inquit, quod nunc solem incolentibus infero, omnium felicissime apud me uiuetis. Hinc nos interrogauimus, qui essent hostes, & quæ odiorum causæ. Tum ille, Phaëthon, inquit, eorum qui in sole sunt, Rex, etenim ille etiam habitatur, quem admodum & luna, multo iam aduersum nos bellum gessit tempore. Coepit autem ea, quam audietis ratione. Ego olim pauperimis quibusq;, qui in meo erant regno, collectis, uolui coloniam in Luciferum deducere, desertum tunc & nullis habitatum. Phaëthon autem inuidia stimulatus transitum prohibuit, medio in itinere occurrēs, Equis formicis aduectus. tunc quidem uicti (non enim apparatu æquales eramus) secessimus. Nunc autem iterum uolo bellum inferre, & coloniam emandare. Quod si uultis mecum communicare cum exercitu, ex regijs uulturibus dabo unum unicuiq;, & cæteram armaturam. Cras autem faciemus

ὕλας, καὶ ὅρη. ταύτην οὖν πλὴν καθ' ἡμᾶς οἰκευμένῃ ἐκάζομεν. δὲ
 ξαμ δὲ ἡμῖν καὶ ἐτι πορρωτέρω προσελθόντες, ξυελίφθημεν τοῖς ἱππο
 γυντεῖς παρ' αὐτοῖς καλεσμένοις ἀπαιτῆσθαι. οἱ δὲ ἱππογυντεῖς, οὗτοι
 εἰσι μὲν ἀνδρες ἐπὶ γυνῶν μεγάλων ὀχθόμενοι. καὶ καθάπερ ἵπποις
 τοῖς ὀρνέοις χρώμενοι. μεγάλοι δ' οἱ γυντεῖς, καὶ ὡς ἐπὶ πᾶσι βικί
 φαλοι. μάθοι δ' ἂν τις τὸ μέγεθος αὐτῶν γυντεῖς. νεὺς γάρ με
 γάλως φορτίδος ἴσθ', ἕκασον ἢ πηδῶν, μακρότερον καὶ παχύτερον
 φέρουσι. ταῦτοι οὖν τοῖς ἱππογυντεῖς προστέταται περιπατοῦ
 μένοις πλὴν γυνῶν, οἱ τις εὐρεθῆναι ξένος, ἄγνωστος ἢ βασιλεία. ὁ δὲ
 καὶ ἡμᾶς ξυλλαβόντες, ἄγνωστον ὡς αὐτόν. δὲ, δεασάμενος, καὶ
 ἀποφθιγὼς εὐκασας, ἔλλινες ἄρα ἔφη ἡμεῖς ὡς ξένοι. συμφη
 σάντων δὲ, πῶς οὖν ἀλείκευτε ἔφη τοσόντομ ἄερα διελθόντες; καὶ
 ἡμεῖς, ὅτι πᾶν αὐτοῖς δυνάμεθα. καὶ ὅς ἄρ' ἐξάμεν τὸ κατ' ἐαυ
 τὸν, ἡμῖν δὲ ξένος, ὡς ὅτι αὐτοῖς ἀνθρώποις ὡν, τὸν οὐκ ἐνδυνάμω
 ἀποφθιγὼς ἡμετέρας γυνῆς κατένυον, ἀναρπαθεῖν ποτε. καὶ ἀλκί
 κος, βασιλεύσας τὴν χώραν. εἶναι δὲ πλὴν γυνῶν ἐκείνων ἔλεγε, πλὴν
 ἡμῖν κατὰ φανομενίαν σεληνίαν. ἀλλὰ διαβρῶν περὶ ἐκελευέτο, καὶ
 μετ' ἐνα κίνδυνον ὑποφάσας. πάντας γὰρ ἡμῖν πρῆσσεσθαι ὡς δέο
 μεθα. ἡ δὲ καὶ καταρτίσας ἔφη τὸν πόλεμον, ὅν ἐκφέρω νῦν πρὸς
 τοὺς τὸν ἥλιον καπνίζοντας, ἀπάντων ἐνδοξασίας παρ' ἐμοὶ
 καταβιώσεται. καὶ ἡμεῖς ἡρόμεθα τίνας τε εἶμεν οἱ πολέμιοι, καὶ πλὴν
 αὐτίαν φθιγὼς διαφράσας. ὁ δὲ, φαίνομαι φησὶν, ὅτι ἡ γυνῶν ἡλίφ κα
 τοκύντων βασιλεύς, οἰκῆται γὰρ δὴ καὶ ἐν τῷ ὡς περὶ καὶ ἡ σε
 λήν, πολὺν ἥδον πρὸς ἡμᾶς πολεμεῖ χόνον. ἡρξάτο δὲ ἐξατίας το
 αὐτῆς. τῶν γυνῶν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐμῇ ποτε τοὺς ἀπορωτάτους συναγα
 γῶν, ἐβελήνεν ἀποκίαν ἐς τὸν ἐσφόρον σελα, ὄντα ἔρημον,
 καὶ ὑπὸ μηδενὸς κατοικῶμεν, ὁ πόντος φαίνομαι φθονήσας, ἐκ
 λυσε πλὴν ἀποκίαν, καὶ μέσσω τὸν πόρον ὑπαίτησας ἐπὶ τῇ ἱπ
 πυρμῇ. τότε μὲν οὖν νικηέντες, οὐ γὰρ ἡμῖν ἀντίπαλοι τῇ
 παρασκήνῃ, ἀνεχωρήσαμεν. νῦν δὲ, βούλομαι αὐτῶν ἐξενεγ
 κῆν τὸν πόλεμον, καὶ παραχρῆσθαι πλὴν ἀποκίαν. ἡ οὖν αὐτῶν ἐξ
 λητε, κοινωνήσαστέ μοι τὸν πόλον. γυνῆς δὲ ἡμῖν ἐγὼ παρῆξω
 τῇ βασιλικῇ ἐνα ἐκείνῃ, καὶ τῇ ἄλλῃ ὅπλισι. αὐτοῖς δὲ ποι

λαχανό
πτεροι.

ψυλλοτόξοι
ταί.

ἐνέμορφοι.

στρουθοκά
λανοι.
ἰππογόγρα
νοι.

ciemus exitū. Ita, inquam, quando tua hæc est sentētia, fiat. Tūc apud eos conuiuio excepti mansimus. Mane autē exurgētes statuebamur in aciē, nunciabant enim exploratores, hostes appropinquare. Magnitudo quidem exercitus centum milia erant, absq; peditibus & externis auxilijs, item absq; impedimentis, et machinarum fabris. Horum autem octuaginta milia Equiuultures erant, qui autem ab Lachanopteris ferebatur, uiginti milia. Est autem ales hæc maxima, oleribus pennarum loco obsita. Qui uero ex his uelociores erant, pennas habebāt lactuce folijs maxime similes. Ibi uero & cum his Cenchroboli ordinati sunt, & Scorodomachi. Aduenerunt & à septētrione auxilia psyllotoxotæ quidem numero triginta milia, Anemodromi autem quinquaginta milia. Horum sane psyllotoxotæ magnarū pulicum sessores sunt, unde et appellationē trahunt. Pulicum uero magnitudo, ut duo decim elephantes. Porro Anemodromi pedestres quidē sunt, feruntur autem uento absq; alis per mediū aëra. Modus autem quo feruntur talis est. Subcingunt se talaris tunicas, easq; uento sinuantes, uelorum in morem, ac uelut naues aguntur. Hi in pugna scutis armati plurimū ualent. Dicebātur autem aduentare ab his, quæ supra Capadociā sunt stellis, Struthobalani quidē numero septuaginta milia, Equogrues quinquaginta milia. Hos ego non uidī, non enim uenerant, quare neq; eorum naturas scribere ausim. Portentuosā quædā, ac incredibilia de his dicebātur. et is quidē erat Endymionis exercitus. Omnium autē armatura eadē erat. Galea quidē ē fabarū spolijs. Magne autē apud illos fabæ, & durissimæ. Thoraces autē squamei omnes, et squamis quidē lupinis. etenim lupinorū siliquas consuētes thoracas faciūt. Sunt autē silique ipse, ut cornu, duræ, scuta et enses quales Græcorū. Vbi uero occasio data est, sic in aciē deducti sunt. In dextro quidē cornu Equiuultures, et rex optimos quosq; circa se habēs cū quibus et nos eramus, in leuo uero Lachanopteri. Porro inter utrūq; auxilia, ut cuiq; magis placuit. Erat & peditat⁹ myriadū sex milia. Hunc statuere in aciē in hūc modū. a

ranæ

κηόμεθα τὴν ἔξοδον. οὕτως ἐφύω ἐγὼ γιγνέσθω, ἐπαθήσοι δο
 κῆ. τό τε μὲν οὖν παρ' αὐτοῖς ἐσταθέντες, ἐμείναμεν. ἔωθεμ ὅδ' αἰ
 νασάντες, ἐτασόμεθα. καὶ γὰρ οἱ σκοποὶ πλησίον εἶναι ἐσημαίνον
 τοὺς πολέμους. τὸ μὲν οὖν πλεονεξίας τῆς στρατίας, δέκα μυριάδες
 ἔχοντο, ἀντὶ τῶν σκοποφόρων, καὶ τῶν μηχανοποιῶν, καὶ τῶν πεζῶν
 ἑξήκοντα συμμάχων. τούτων δὲ ὀκτακισμύριοι μὲν ἦσαν οἱ ἱπ
 πόγυτοι, δισμύριοι δὲ, οἱ ἐπὶ τῶν λαχανοπήρων. ὄρεον δὲ καὶ τὸ
 τόδ' ἐστὶ μέγιστον, ἀντὶ τῶν πηρέων λαχάνοις πάντη λάσιον. τὰ δ'
 ὠκυπέρα ἔχει, θριδακίνοις φύλλοις μάλισα προσεοικότα. ἐπὶ δὲ
 τούτων, οἱ κρηγεοβόλοι πελάχατο, ἃ οἱ σκορολομάχοι. ἤλαθον δὲ
 καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρκτου σύμμαχοι, τρισμύριοι μὲν τυλλοτοξόται, πεν
 τακισμύριοι δὲ ἀνεμοδρόμοι. τούτων δὲ, οἱ μὲν τυλλοτοξόται, ἐπὶ
 φυλλῶν μεγάλων ἱππάζοντο. ὕδερ καὶ τὴν προσκηγορίαν ἔχουσι.
 μέγιστον τῶν φυλλῶν, ὅσον δώδεκα ἐλέφαντες. οἱ δ' ἀνεμοδρό
 μοι, πεζοὶ μὲν εἰσι, φέρονται δὲ ἐν τοῖς ἀέρι ἀντὶ τῶν πηρέων. ὁ δὲ
 τρύπον τῆς φορᾶς, τοῖς δὲ χιτῶνας ποσὶ ἔρας ὑπεζωσμένους, κολ
 πώσαντες αὐτοὺς τοῖς ἀνέμοις, καθάπερ ἰσία, φέρουσι ὡς πρὸς τὰ σκά
 φη. τὰ πολλὰ δ' οἱ τοῖστοι ἐν ταῖς μάχαις πελτασαύεσι μ.
 γοντο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τὴν καππαδοκίαν ἀσέρων ἦσαν, σὺν
 δοβάλανοι μὲν, ἑπτακισμύριοι, ἱππογέγρανοι δὲ, πεντακχιλί
 οἱ. τούτους ἐγὼ οὐκ ἐθεασάμην. οὐ γὰρ ἀείκοντο. διόπερ οὐδὲ
 γράψαι αὐτῶν τὰς φύσεις ἐτόλμησα. περὶ αἷα γὰρ καὶ ἅπαντα πε
 ρὶ αὐτῶν ἐλέγετο. αὕτη μὲν τοῦ ἐνδυμίωνος ἡ δυνάμις. σκεῖ
 νη δὲ πάντων ἡ αὐτή. κρᾶν καὶ ἀπὸ τῶν κνύμων. μεγάλοι γὰρ
 παρ' αὐτοῖς οἱ κνύμοι, καὶ καρτεροί. δώρακές δὲ φοροῦσιν
 πάντες, θερμῶν. τὰ γὰρ λέπη τῶν θερμῶν συρράπτοντες, ποῖς
 οὖνται βώρακες. ἄρρηκτον δ' ἐκὼ γίγνεται τοῖς θερμοῖς τὸ λέ
 πον, ὡς πρὸς κέρα. ἀσπίδες δὲ, καὶ ξίφη, οἷα τὰ ἐλλήνικα. ἐπεὶ
 δὲ καιρὸς ἦν, ἐτάξαντο ὧδε. τὸ μὲν δεξιὸν κέρα εἶχον οἱ ἱπ
 πόγυτοι. καὶ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἀρίστους περὶ αὐτῶν ἔχων. καὶ
 ἡμεῖς ἐν τοῖς ἡμεῖν. τὸ δ' ἐνὸνυμον, οἱ λαχανοπῆροι, δ' ἐμ
 εῖσιν δὲ, οἱ σύμμαχοι, ὡς ἕκαστοι. τὸ δὲ πεζόν, ἦσαν μὲν ἐμ
 φὶ τὰς ἑξακχιλίαις μυριάδας. ἐτάχθησαν δὲ οὕτως. ἀρά =

Nycterion
ἡπτομίης
μικες.

αεροκώων
ωες.
αεροκόρ
δακες.

καυλομύς
κητες.

κυνοβάλαι
νοι.

raneæ apud illos multæ, ac magnæ sunt, nã Cycladibus insulis una quæq; multo maior. Has iussit intexere medium aëris, quod à luna in luciferū diffunditur. Idq; ut primum perfecerunt, campus substratus apparuit, in quo pediatū statuunt. Ducebat autem hunc Nycterion Eudianactis filius. Hostium autem læuum quidem Equiformici, & in his medius Phaëthon. Bestiæ autem magnæ sunt alatæ, hisq; quæ apud nos sunt formicis, præter magnitudinem, non dissimiles. harum maxima duorum iugerum mensuram implet. Pugnant autem non solum qui desuper insidebāt, sed & ipsæ cornibus maxime. Dicebant esse horum numerū pene quinquaginta milium. In eorum autem dextro Aeroculices ferè quinquaginta milia, sagittarij omnes magnis in culicibus insidentes. Post hos autem Aerocordaces, expediti quidem illi ac pedestres, uerum bellicosi. etenim procul raphanos iaculabantur maximos, percussusq; neq; parum sublisteret poterat, moriebatur enim confestim uulnere quodam foetore infecto. Nanq; sagittas maluæ ueneno delibutas ferebant. Hos iuxta Caulomycetes posuerunt armis accinctos, & cominus pugnantes numero decem milia. Dicitur autem Caulomycetes, quoniam scutis quidem fungis utuntur, hastilibus uero asparagorum uirgultis. Steterunt autem post hos & Cynobalani, quos ij miserunt, qui canē stellam inhabitant, quinquaginta milia numero. & hi utri non humanis sed caninis uultibus superalatas glandes pugnant. Dicebant autē ab ipsis hostibus, & alia auxilia defecisse à lacteo orbe emittenda, iaculatores scilicet ac Nubecētauri. sed hi commisso iam prælio, aduenerūt. quod utinā non fecissent. Qui uero fundabantur omnino non aduenerūt. Quare iratū Phaëthonta tradunt, omnem illorū regionem igne uastasse. Et is quidem Phaëthontis exercitus erat. Postquam uero signa erecta sunt, & aselli ruditu undiq; constrepuere (nam his tubarum loco utuntur) committentes prælium pugnant, & solarium quidem læuum confestim fugit. Neque enim sufferre ualuit instantes Equiuultures, nosq;

inle

χνοι παρ' αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ μεγάλοι γίγνοντο, πολὺ δ' ἦν κινεῖ
 δωμνήσωμ' ἕκαστον μείζωμ'. τούτοις προσέταξε διφυλῶναι τὴν
 ταξὺν ἐν σελῶνῃ, καὶ τὴν ἑωσφόρου αἴερα, ὡς δὲ τάχιστα θύεργά-
 σαντο, καὶ πεδίον δ' ἐποίκασμ'. ἐπὶ τούτῳ πρῶταξε τὸ πεζόν. ἦν
 γὰρ δὲ αὐτῶν, νυκτερίων ὁ εὐδιδάκτορ. ἔριτος αὐτός. τὸ δὲ πο-
 λεμίων, τὸ μὲν εὐδυνυμον, εἶχον οἱ ἱππομύρμηκες. καὶ οὖν αὐτοῖς, ὁ
 φαέθωμ'. θηρία δὲ ὄξισι μέγιστα, ὑπόπτερα, τοῖς παρ' ἡμῖν μύρμη-
 ξι προσεικότα, πολλῶν τῶν μεγέθους. ὁ δὲ μέγιστος αὐτῶν, καὶ δίπλε-
 θρος ἦν. ἐμάχοντο δὲ, οὐ μόνον οἱ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ μάλι-
 στα τοῖς κέρασι. ἐλέγοντο δὲ οὗτοι εἶναι ἅμφὶ τὰς πέντε μυριά-
 δας. ἐπὶ δὲ τὴν δεξιὴν αὐτῶν, ἐτάχθησαν οἱ Ἀερκῶνωπες, ὅντες καὶ οὗν
 τοὶ ἅμφὶ τὰς πέντε μυριάδας, πάντες πεζοὶ, κῶνωψι μεγάλοις
 ἐποχόμενοι. μετὰ δὲ τούτους, οἱ Ἀροκόροδαιες, πολλοὶ τε ὄντες, καὶ
 πεζοί. πολλῶν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. πόρρωθεν γὰρ ἐσφενδόνων ῥα-
 φανίδας ὑπερμεγέθους. καὶ ὁ βληθεὶς οὐδ' ἐπολίγῳ ἀντέχευ' ἐδύ-
 νατο, ἀπέθνησκε δὲ, δυσσομίας ἑνὸς αὐτίκα ὅτ' ἤρῃ μάλ' ἐπι-
 γενομένης. ἐλέγοντο δὲ καὶ τὰ βέλη μαλάχης ἦν. ἐχόμενοι δὲ
 αὐτῶν ἐτάχθησαν οἱ καυλομήκτες, ὁπλίται ὄντες, καὶ ἀρχιμέ-
 χοι δὲ πολλοὶ μύριοι. ἐκλήθησαν δὲ καυλομήκτες, ὅτι ἀσπίσι
 μὲν μυκτίνοις ἐχῶντο, δόρασι δὲ καυλίνοις, τοῖς ἀπὸ τῶν αὐ-
 παρὰ γῆ. πολλοὶ δὲ αὐτῶν, οἱ κωνοβάλανοι ἔκαστον, οὐδ' ἐ-
 πεμφαν αὐτοῖς οἱ τὸν σείριον κατὰ κῶνους, πεντακχιλίοι. καὶ
 οὗτοι ἄνδρες κωνοπρόσωποι, ἐπὶ θαλάσῃ πῆρω τῶν μαχομένων
 νοί. ἐλέγοντο δὲ καὶ κείνων ὑπερίχθοντες ἦν συμμαχῶν, οὐδ' ἐπὶ
 τῷ γαλαξίῳ μετεπέμπετο σφενδονήτας, καὶ οἱ νεφελοκένταυ-
 ροί. ἀλλ' ἐκείνοι μὲν, πῆς μάχης ἥδη κερμιδύνης ἀείκοντο, ὡς
 μή ποτε ὄφελον. οἱ σφενδονήται δὲ, οὐδ' ὅλως παρεγγύοντο.
 διόπερ φασι τὸν αὐτοῖς ὑπερὶν ὀργισθέντα τὸν φαίθοντα, πυρρῶς
 λῆσαι τὴν χώραν. τοιαύτη μὲν καὶ φαέθωμ' ἐπ' ἡσ παρὰ σκόνῃ
 συμμαχάντες δὲ, ἐπεὶ δὲ τὰ σημεῖα ἦρθη, καὶ ὀργίσαντο ἑκατέρω-
 ρω οἱ ὄνοι, τούτοις γὰρ ἀντὶ σαλπιδῶν κῶνται, ἐμάχοντο.
 καὶ τὸ μὲν εὐδυνυμον ἦν ἡλιωτῶν, αὐτίκα ἔφυγεν οὐδ' ἐς χεῖ-
 ρας διέξάμειον τοὺς ἱππογύπους. καὶ ἡμεῖς εἰσώμεθα καὶ
 νόντες

bamur cædentes, dextrum autem illorum cornu supe-
 rius euadebat, nostro, quod in læuo erat, propulsato. Exe-
 untes autem Aëroculices insequiebantur usque ad pedis-
 tatum. Hinc auxiliantibus illis, defecerunt è regione de-
 clinantes, idq; maxime, ubi senserunt suos, qui in læuo
 fuerant, manifeste deuictos. Fuga uero insigni facta, mul-
 ti quidē capti, plurimi uero cōfecti occubere, in ipsasq;
 nubes sanguis multus defluebat, ut inficerentur, ac rubre
 apparerent, quales apud nos uidentur occidēte sole. Mul-
 tus & in terram decidit, ut cogitarem, num tale aliquid
 olim contigisset, quum Homerus suspicatus fuerit, Iouē
 in Sarpedonis morte sanguineas guttas pluuisse. Conuer-
 si autem à cæde duo trophæa statuimus, unum quidem
 in araneorum telis, & pedestris pugnae, alterum autem
 pugnae in aëre supra nubes. His iam dudum exactis nun-
 ciatum est ab exploratoribus, Nubecētauros aduentare,
 & irumpere, quos Phaëthontia antea aduenisse oportue-
 rat. Iiq; ubi aduenere spectaculum præbuere insolitum,
 & inexpectatum. homines erant alatis equis commixti.
 Magnitudo quidem hominū quanta Rhodiorum colos-
 si à medietate sursum, equorum autē similis ualidae onera-
 riæ nauis. Equidem eorum numerum non scripsi, ne cui
 incredibile id fiat. tantus erat. Ducebantur autem à sagit-
 tario, qui est in zodiaco. Vbi autem amicos deuictos sen-
 sere, ad Phaëthontem quidē miserunt ut iterum rediret,
 ipsi autē in aciem structi in lunares turbatos irruunt, inor-
 dinatos quidem, ob eam quam hostibus fecerant fugam,
 & iam spolia diuidentes, omnemq; nostrorū multitudi-
 nem in fugam uertunt. Ipsum autem regem insequuntur
 usq; ad ciuitatem, atq; ex illius ausibus conficiunt pluri-
 mas. Deiecerunt autem & trophæa, ac omnem aranearū
 contextum. Campum decurrerunt, meq; ceperunt, & è
 comitibus duos. Iam autem & Phaethon aderat, et sub
 illis alia trophæa statuerunt. Nos autē ad solem ipso die du-
 cebamur, aranæ telē fragmēto manibus post tergū liga-
 tis. Hi ciuitatē obsidere omnino noluerūt, conuersi uero
 mediū aeris uallauerunt, ut de cætero splendor à sole ad
 lunā

Locus est
 Iliados 20.

νεφελοεν-
 ταςροι.

ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

νοητες. δ' δεξιόν δ' αὐτῶν, ἐκράτη τοῦ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου ἑνωμένου.
 Ὁ ἐπεξήλθοι οἱ Ἀεροκώνοτες δ' ἰώκοντες, ἄχρι πρὸς τοὺς πελάγους.
 Ἐταῦθα δὲ κακείνων ἐπιβοηθούντων, ἔφυγον ἐπικλινάντες, καὶ μά-
 λιστα ἐπὶ ἡοδοντο τοὺς ἐπὶ τοῦ ἑνωμένου σφῶν νενικημένους. ἡ δὲ
 τροχὴ λαμπρὰς ἡρομυίας, πολλοὶ μὲν ζῶντες ἡλίσκοντο, πολλοὶ
 δὲ καὶ ἀνθρωπῶν. καὶ τὸ αἷμα ἔρρε. πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῇ νεφῶν,
 ὡς τε αὐτὰ βάπτεται, καὶ ἐρυθρὰ φαίνεται, οἷα παρ' ἡμῖν δ' ὅς
 μύου τοῦ ἡλίου, φαίνονται. πολλοὶ δὲ καὶ εἰς τὴν γῆν κατέσχευον,
 ὡς τε με εἰκάσθην, καὶ ἄρα τοῖς τινὸς καὶ πάλαι ἄνω ἡρομέ-
 νου, οὐκ ἐπὶ ἡλίου αἵματι ὄσων τὸν Δία ἐπὶ τοῦ Σχετῆ
 δ' ὅσων δ' αὖτε. ἀναστρέφοντες δὲ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ὄσων, δ' ὅσων
 ἔσχεσαν, δ' μὲν ἐπὶ τῇ ἀραχνίῳ τοῦ πελάγους, τὸ δὲ τῇ
 ἀερομαχίᾳ, ἐπὶ τῇ νεφῶν. ἄρτι δὲ πνέων γιγνομένων, καὶ ἐλ-
 λοντο ὑπὸ τῶν σκοπῶν οἱ νεφελεκύνταυροι, προσελαύνοντες, οὐδὲ
 ἔτι πρὸ τῇ μάχῃ ἐλθέτω τοῦ φαέθοντος. καὶ δὲ φαίνοντο προσιόντες,
 δ' αἷμα παρὰ τοῦ ὄσων, δ' ἰσχυρῶν ἡγερωτῶν, ὁ ἀνδρώπων συ-
 γκείμενοι. μέγεθος δὲ τῇ μὲν ἀνδρώπων, ὅσων τῇ ὀφείων κολλο-
 σῶν δ' ἡμισείας δ' ἄνω. τῶν δ' ἰσχυρῶν, ὅσων μὲν μεγάλης φορ-
 τῆς. δ' ἡ μὲν πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἀνέχεται, καὶ τῶν καὶ ἄριστον δ' ὄσων
 πρὸς τὸν ἡμ. ἡγετο δὲ αὐτῶν ὁ ἐκ τῶν ὀφείων τοῦ ὄσων. ἐπεὶ δὲ
 ἡοδοντο τοὺς ὄσων νενικημένους, ἐπὶ μὲν τὸν φαέθοντα ἔπεμπον
 ἀγγεῖα ἀνδρῶν ἐπέναι. αὐτοὶ δὲ διαταξάμενοι, πεταγαμένοις
 ἐμπιπῆσαι τοῖς σελωίταις, ἀτάκτοις περὶ τὴν δ' ὄσων καὶ τὰ
 λάφυρα δ' ὀφείων αἰσμένοις. καὶ πάντας μὲν ἔεπασιν. αὐτὸν δὲ
 τὸν βασιλέα κατὰ δ' ὄσων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλεῖστα τῇ
 ὀφείων αὐτοῦ κτείναντες. ἀνέπασαν δὲ καὶ τὰ τρώεσσαν, καὶ κα-
 τέδραμον ἅπαν τὸ ὑπὸ τῇ ἀραχνίῳ πεδίον ὑφασμένον. ἐ-
 μέ δὲ, καὶ δ' ὄσων τινὰς τῶν ἐταίρων ἐβόλυσαν. ἡ δὲ δὲ παρὶν καὶ
 ὁ φαέθων. καὶ αὖτις ἄλλα τρώεσσαν ὑπὸ ἐκείνων ἴσαντο. ἡμεῖς μὲν
 οὖν ἀπὸ γόμης ἐς τὸν ἡλιον ἀνδρῶν, τὸ χεῖρ ὀπίσω δ' ὄ-
 ντες ἀραχνίον ἀποκόμματα. οἱ δὲ, πολλοὶ καὶ μὲν οὐκ ἐ-
 γνωσαν τὴν πόλιν, ἀναστρέφοντες δὲ, τὸ μεταξὺ τοῦ ἀέρος
 ἐπετείχιον, ὡς τε μῆκετι τὰς ἀνὰς ἀπὸ τῶν ἡλίου πρὸς τὴν

lunam minus perueniret. Vallum autem erat duplex, nubium; ut lunæ defectio manifesta fieret, & iam continua nox cuncta teneret. Qua in re pressus Endymion mittens orauit, ædificium demolirentur, neque se patientur in tenebris uersari. Promisit autem & tributa persolvere, seque auxiliarem, & amicum fore, neque in posterum bellaturum. insuper & obsides offerebat. Phaëthon uero congregato bis concilio, primo quidem in ira persistit, postremo mutauit sententiam, ac pacis conditiones acceptæ sunt huiusmodi. foedus inierunt Solarij & horum socij cum Lunarijs, eorumque socijs his legibus, ut intermurale desinciant Solarij, neque posthac lunam inuadant, statutoque precio captiuos reddant. Lunarij autem dimittant stellas liberas, armaque posthac Solaribus non inferant. uicissim autem auxilientur si quis inuasit uectigalium conditionem pendat. annuatim rex Lunariorum amphoras roris decem milia, obsidesque à suis det decies mille. Colonia in Luciferum communis fiat, & ex utrisque qui uolet participet. Sculptantur autem foedera columna electrica, eriganturque in medio aëris in conspectibus. Qui uero pepigere ex Solarium quidem parte Pyronides, & Therites, & Phlogius, Lunarium autem Nyctor, & Menius, et Polylampes. & talis quidem pax sequuta est. confestim murus euersus est, & captiuos restituere. Vbi autem ad Lunam ipsi regressi sumus, obuiauerunt nobis socij, & cum lacrymis salutauerunt nos, & Endymion ipse. Atqui suadebat is quidem, nos ibi secum maneremus, & in colonia communicaremus, se enim daturum filium in uxorem mihi pollicebatur suum quem habebat. Nam apud eos mulieres nullæ sunt. Ego autem haudquaquam paruus, sed petebam dimitti in mare. Qui ut persuaderi non posse animaduertit, septem conuiuio acceptos diebus, tandem dimisit. Quæ interea in luna uersatus uiderim, quæue noua & inaudita cognouerim, dicam. Primum quidem eos non generari ex mulieribus sed masculis

Pyronides.

Therites.

Phlogius.

Nyctor.

Menius.

Polylampes.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

σελήνῳ δὴν ἦκαμ. ὃ δὲ τῆχος, ἦν διπλοῦν, νεφελῶν, ὡς τε σῆφης
 ἐκλῆψις τῆς σελήνης ἐγεγόνε. καὶ νυκτὶ δὴν περὶ, πᾶσα κατείχετο
 το. πειρῶμεν δὲ πύτοις ὁ ἐνδυμῖωρ, πῶς ἐμψας, ἰκίτθου καὶ αἰ
 ρῆρ τὸ οἰκοδόμημα, καὶ μὴ σφᾶς περιόρῳ ὅν σκότῳ βιοτεύον
 τας. ὑπὸ χνῶτο ὃ καὶ φόρως τελέσασιν, καὶ σύμμαχῶ ἐσεδαί,
 καὶ μνηκί πολέμῳ, καὶ ὁμήρας ἐπὶ πύτοις, δοῦναι ἡδὲ
 λει. οἱ δὲ περὶ τὸν φαέθοντα, γυρομένης δις ἐκκλησίας, τῇ προτε
 ραῖα μου, οὐδὲμ παρῆλυσαν τῆς ὀργῆς, τῇ ὑπεραῖα ὃ, μετέγνω
 σιν. καὶ ἐλῆυτο ἡ ἐφελὼν ἐπὶ τούτοις. καὶ τῇ σιωθῆκας ἐποίη
 σαντο οἱ ἡλιῶται καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς σελιωίτας ἢ τὸν συμ
 μάχως, ἐπὶ τῷ καταλῦσαι μὲν πύς ἡλιώτας τὸ διατείχισμα,
 καὶ μνηκί ἐς πύς σελήνῳ ἐσβάλλειν. ἀποδῶναι δὲ καὶ τὸν αἰ
 χαλωτῶς, ρήτωρ ἕκασον χρεμάτωρ. τοὺς δὲ σελιωίτας, ἀφῆλ
 μὲν αὐτονομῶς τοὺς γε ἄλλους ἀσέρας. ὅπλα δὲ μὴ ἐπιφέρειν τοῖς
 ἡλιώταις. συμμαχῶν δὲ τῇ ἀλλήλων, ἦν δὲ ἐπὶ. φόρῳ δὲ ὑποτε
 λῆν ἕκαστος ἐπὶ τὸν βασιλεῖα τῇ σεληνιτῶν τῷ βασιλεῖ τῶν ἡ
 λιωτῶν, δρόσος ἀμφορέας μυρίους. καὶ ὁμήρας δὲ σφῶν αὐτῶν
 δῶναι μύριους. πύς δὲ ἀποικίαν πύς ἐς τὸν ἑωσφόρῳ, κοινῶν ποι
 ῆσαι, ὃ μετέχων τῶν ἄλλων τὸν βαλόμενον. ἐγγράφῳ δὲ τὰς
 σιωθῆκας σῆλη ἡλεκτρίνη, ἢ ἀνασῆσαι ὅν μετῶ τῷ ἀεὶ ἐπὶ τοῖς
 μεθορίοις. ὡμοσάν δὲ ἡλιωτῶν μὲν, πυρωνίδης, καὶ θερίτης, καὶ
 φλόγι. σεληνιτῶν δὲ, νύκτωρ, καὶ μίνιος, καὶ πολλὰ λαμπῆς.
 ποιάτη μὲν ἡ ἐφελὼν ἐλῆυτο. ἐν δὲ τὸ τῆχος καθῆρτο, καὶ ἡ
 μάς τοὺς αἰχαλωτῶς ἀπέδωσαν. ἐπεὶ δὲ ἀφῆλόμεθα ἐς πύς σε
 ληνῶν, ὑπὸ πύλας ἡμῶν, καὶ ἡ παρῶντο μετὰ δακρύων, οἳ τε
 ταῖροι, καὶ ὁ ἐνδυμῖωρ αὐτοὶ. καὶ ὁ μὲν, ἡξίον μετῶν τε παρῶν
 τῶν, ὃ κοινωνῶν φη ἀποικίας, ὑπὸ χνῶμεν δὲ ὅσων πρὸς γὰ
 μοι τὸν αὐτοὺ πᾶσι. γνωαῖες γὰρ οὐκ εἰσι παρῶν τοῖς. ἐγὼ
 δὲ οὐδαμῶς ἐπεθόμην, ἀλλ' ἡξίον ἀποπεμφθῆναι κάτω εἰς πύς
 θάλασσαν. ὡς δὲ ἐγνώ ἀδύνατον ὃν πεῖθαι, ἀποπέμψαι ἡμᾶς,
 ἐσιόσας ἐπὶ ἡμέρας. ἀπὸ ὅν τῶ μεταξὺ δὴ ἀξίον ὅν τῇ σελη
 νῇ, κατενόησα, καὶ αἶ, καὶ παρῶν, ταῦτα βούλομαι εἰπεῖν.
 πρῶτα μὲν τὸ μὴ ἐγνωσμένων γινώσκειν αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
 c ἢ ἀξίον

γαστρονμία
διωσπιτα

Cometa.

ribus, nam masculis nuptiis utuntur, sed nec quid sit forma omnino sciunt. Nam ad quintum & uigesimalum usque annum omnes mulierum habentur loco, eo autem supra non habentur, sed habent. Concipiunt non in uentre, sed in crurium posteriori parte. Vbi autem foetus conceptus est, tumet crus, tandem suo tempore praecidentibus educunt mortua, tum eadem ad uentum hiantia exponentes mulcent, & ad uitam excitant. Inde & mihi uidetur ad Graecos illud gastrocnemiae uocabulum deuenisse, quod apud illos uentris loco sura concipit. Maius quidam et his enarrabo. Genus hominum apud illos est, qui dicuntur arborei, idque hoc modo nascitur. Testiculum hominis praecedentes in terram plantantium more defodiunt. Inde autem exoritur arbor carnea maxima, ut phallus. Ramos quidem habet & frondes, fructus uero cubitales glandes. Vbi autem eae maturae fuerint, decerptas cudunt, atque in homines effingunt. Pudenda autem habent apposititia, quidam eburnea, pauperes autem lignea quibus coeant, & uxoribus misceantur. Postquam autem senuerit aliquis non moritur, sed ut fumus solutus euane scit in aërem. Cibus est omnibus unus: structo etenim igne, ranas assat super prunas. Multae apud illos sunt ranae per aëra circumuolantes. His antem assatis circumfusi uelut ad mensam lambunt euaporatum ex illis fumum, ac uescuntur. et cibo quidem talia luntur. Potus hautem illis est aer expressus in calicem, liquorem ex se ut rorem redens. Non egerunt autem, neque mingunt, neque perfossi sunt ea parte qua nos. sed ne pueri quidem natibus rem obscenam praestant, uerum poplitibus supra suram. nam illic perfossi sunt. Pulcher apud illos abetur caluus, & sine coma, comatos autem abominantur. Apud eos uero, qui cometas inhabitant stellas, comati contra formosi habentur. Aduenerunt enim quidam quinobis illorum mores narrauerunt. Barbam autem ad genua demittunt, & in pedibus ungues non habent, sed unodigiti sunt omnes. In speciem caudae brassicae natibus cuiusque illorum innascitur prole, semper germi-

nans

ἄρρενων. γάμοις γὰρ τοῖς ἄρρεσι χθῶνται. Οὐδ' ὄνομα γυναι
 κὸς ὅλως ἴσασι. μέχρι μὲν εὖ πάντε καὶ εἰκοσὶ ἐτῶν, γαμέτη
 ἕκαστος, ἀπὸ ὃ τῷ τῶν, γαμέτ' αὐτός. κύβησι δὲ οὐκ οὖν ἐν τῇ νηδύνι
 ἀλλ' ἐν ταῖς γαστροκνημίαις. ἐπειδ' αὖ γὰρ συλλαβῇ (ὅτι ἐμβρυ),
 παχύνεται ἡ κνήμη, καὶ χθόνῳ ὕστερον ἀνατεμόντες, ὀλέθρον νει
 κρά, ἐκδέντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἀνεμεν κεκμηότα, ζωοποιεῖσι. οὐ
 καὶ δ' ἐμοὶ καὶ ἐς τοὺς ἑλλήνας ἐκθ' ἑμ' ἡμεν οὖν γαστροκνημίας
 τοῦ ὀνομα, ὅτι παρ' ἐκείνοις ἀντὶ γαστρός κυφορεῖ. μεθ' οὖν δὲ τούτ
 οὗ ἄλλο διηγήσομαι. γὰρ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων, οἱ καὶ
 λάρυνοι Δευδρίται. γίγνεται δὲ τ' ἑξοπομ τῷ τῶν. ὄρχιμ ἀνδρῶν
 παρὰ τὸν δεξιὸν ἀποτεμόντες, ἐν γῇ φυτεύουσιν. ἐκ δ' αὖτ', δένδρον
 ἀναφύεται μέγιστον, σάρκινον, οἶον φαλλός. ἔχει δὲ καὶ κλάδους,
 καὶ φύλλα. ὃ δὲ καρπὸς, ἐστὶ βάλανος πεχυαῖοι τὸ μέγεθος. ἐπει
 δ' αὖ οὐκ ἀποκρίνεται, ἔργον αὐτὰς, ἐκκαλάτῃσι τοὺς ἀνθρώ
 πους. αἰδοῖα μύθοι προοδεῖα ἔχουσιν. οἱ μὲν, ἐλεφάντινα, οἱ δὲ
 πένκτες αὐτῶν, ξύλινα. καὶ διὰ τούτῳ ὀχεύουσι, καὶ πλοισιάζου
 σι ταῖς γαμέταις αὐτῶν. ἐπειδ' αὖ δὲ γηράσῃ ὁ ἀνδρῶν, οὐκ
 ἀποθνήσκει, ἀλλ' ὥς πρὸς καπνὸς διαλυόμενος, αἶμα γίγνεται. ἔσ
 φη δ' ὁ παλαιὸς ἢ αὐτὴ. ἐπειδ' αὖ γὰρ πῦρ ἀνακάνουσι, βαρύνουσιν
 ὀπῶσιν ἐπὶ τῇ ἀνθρώκω. πολλοὶ δ' παρ' αὐτοῖς εἰσιν ἐν τῷ αἵ
 ματι πετόμενοι. ὀπῶν μύθῳ δὲ, περικαθεδόντες, ὥς πρὸς τὸν περὶ ἑῶ
 πτερον, λάτῃσι τὸν ἀναδυόμενον καπνὸν, καὶ ἐυωχονῇται.
 σίτω μὲν δ' ἡ ἑξοφύται τοιοῦτον. ποτόν δὲ αὐτοῖς ὕδην, αἶμα ἀπο
 θλιβόμενον εἰς κύλικα, καὶ ὑγρὸν ἀνείας, ὥς πρὸς ὀρόσον. ἐν μὲν
 ἀπορροίῃ, καὶ ἀπορροίῃ. ἀλλ' οὐδὲ τέλει, ἡ περὶ ἡμεῖς. ἀλλ'
 οὐδὲ πλὴν σωσίσια οἱ παῖδες ἐν ταῖς πυγαῖς παρέρχουσιν, ἀλλ'
 ἐν ταῖς ἰγνύσι, ὡς πρὸς πλὴν γαστροκνημίας. ἐκθ' ἡμεῖς εἰσι περὶ ἡμε
 νοι. καλὸς δ' ὁ νομίζεσθαι παρ' αὐτοῖς, ἡμπερὶς φαλακρὸς καὶ ἄκομος
 ἦ. τοὺς δὲ κομήτας καὶ μυσάτῃσιν. ἐπὶ δ' ἡμπερὶς κομητῶν ἀσέρων,
 τῶν ἀντίον, τοὺς κομήτας καλοῦν νομίζουσιν. ἐπειδ' ἡμεῖς γὰρ ζῆτες
 οἱ καὶ περὶ ἐκείνων διηγουμέν. καὶ μὲν καὶ γῆρας φύσει, μικρὸν
 ὑπὲρ τὰ γόνατα, καὶ ὄνυχας ἐν τοῖς ποσὶν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πᾶν
 πρὸς εἰς τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς. ὑπὲρ δ' ταῖς πυγὰς ἐκαστὸν αἶμα, κρέμει ἐκ

mans, quæ & resupino cadente non frangitur. Emungūt & mel amarissimum, qui si quando uel labori insudant, uel luctantur, corpus lacte oblinunt, ut & caseus ex eo coaguletur melle paululum distillate. Oleum autem è cepis educunt, maxime pingue, ac redolens ut unguentū. Vineas habent plurimas, & aquæ feraces: uuarum autem acini sunt uelut grando quæpiam. & mihi quidem uidetur ubi uentus inciderit, uites illas quati, fractisque uitis grandinem huc ad nos mitti. Ventre ut saculo utuntur, in eum quantum cupiunt mittentes. Apertilis etenim uenter est illis, & iterum clausilis, neque in illo intestinum ullum, aut epar apparet, solum autem densus est intus & pilis obsitus, ita ut & paruuli ubi frigent, in eum subeant. Amictus autem diuitibus quidem uitreus & mollis, cæteris æreus contextus. Nam ea loca metallorum sunt foecunda, idemque aqua macerata metalla ut lanam exercent. Quales autem habeant oculos omnino non ausim scribere, ne forte me quis mentiri putet ob sermonis absurditatem, tamen & id quidem dicam. Oculos exemptiles habent, ut qui uelit suos exemptos seruet eos apud se donec illis ad uisum egerat, quos cum reposuit, cernit. Et multi cum forte proprios perdiderint, ab alijs mutuantur, & uident. Sunt & locupletes qui plures habeant, occultos quidem & reconditos. Aures illis sunt platani folia, præter eos qui ex glandibus formantur. illi enim solum ligneas habent aures. Cæterum & miraculum aliud in regia conspicatus sum. Speculum maximum supra puteum positum est, non adeo altum. In puteum si quis descendit, omnia audiet, quæ apud nos in terra dicuntur. Si uero speculum intueris, omnes quidem urbes, omnesque gentes uides, non secus ac si omnibus interesses. Tunc & ipse meos uidi, & patriam omnem, an uero & illi me uiderint, satis exploratum non habeo. Quod si forte quis non credet hæc ita se habere, cum eo perueniet sciet, me uera dixisse. Tunc salutato rege & ijs, qui circa

πέφυκε μακρὰ, ὥς περὶ οὐρὰ, διάλλασσα ἔς ἀεὶ, καὶ ὑπὲρ ἀνὰ πρὶν
 ἦοντος, οὐ κατὰ κλωμυλὴν. ἀπομύθητον δὲ μέλι σφριμύτατον. καὶ
 περὶ ἄρ' ἢ πονῶσιμ, ἢ γυμνάζοντι, γάλακτι πᾶν τὸ σῶμα ἀλείφω
 σιμ, ὥς τε καὶ τυροῦς ἀπὸ αὐτοῦ πᾶν γυνυοῦμαι, ὁλίγῳ τῷ μέλιτι
 ἐπιστάξαντες. ἔλαοι δὲ ποιεῖται ἀπὸ τῆς κρομμύων πάνυ λιπα
 ρόμπη, καὶ εὐώδεις, ὥς περὶ μύρον. ἀμπέλους δὲ πολλὰς ἔχουσι
 σφροφόρους. αἱ γὰρ ῥᾶγες τῆς βοτρυῶν, εἰσὶν ὥς περὶ χάλαζα. καὶ
 μοι δοκεῖ ἐπεσθαι ἐμπεισὼν ἀνεμῶν διασεισῆναι τὰς ἀμπέλους
 ἐκείνας, τότε πρὸς ἡμᾶς κατὰ πίπῃ ἢ χάλαζα, διαβράχυνται
 βοῆς. τῇ μὲν τοι γαστρί, ὅσα σῆρα χερῶνται, τιθέντες ἐν αὐτῇ, ὅ
 σων δέονται. ἀνοικτὴ γὰρ αὐτοῖς αὐτῇ, καὶ πάλιν κλεσθὲς ὅστις.
 ἐν περὶ δὲ ἐν αὐτῇ οὐδὲ ἥπαρ φαίνεται, ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι δια
 σθῆα ἐντοσθε, καὶ λασίος ὅστις. ὥς τε καὶ τὰ νεογνὰ ἐπεσθαι ῥί
 γωσιμ, ἐς ταύτην ὑποδύεται. ἐδὴ δὲ τοῖς μὲν πλεονασίαις, ὑαλί
 νη, μαλθακῇ, ῥίς πένκσι δὲ, χαλκῇ, ὑφαντῇ. πολὺ χαλκα γὰρ τὰ
 ἐκθ' ἡσθῆα. καὶ ἐργάζονται τὸν χαλκὸν ὑποβρέξαντες, ὥς
 περὶ τὰ ῥία. περὶ μὲν τοι τῆς ὀφθαλμῶν, οἷους ἔχουσι, ὅκω
 μὲν εἰπεῖν, μή τις με νομίσει ψεύεσθαι διὰ τὸ ἄπιστον τοῦ λό
 γου. ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἔρω. τοὺς ὀφθαλμοὺς περιεσθῆναι ἔχουσ
 σι. καὶ ὁ βαλόμενος ὀφθαλμῶν τοὺς αὐτοὺς, φυλάττει ἑστῶν διὰ
 διὰ ἰσθῆν. οὐτὼ δὲ ἐν δέμῳ, ὅρα. καὶ πολλοὶ τοὺς σφειτέρους
 ἀπολέθντες, παρ' ἄλλων χρυσάμυλοι ὀφθαλμοῖς. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ πολ
 λούς ἀποδέτους ἔχουσι, οἱ πολλοὶ. τὰ ὅσα δὲ, πλεονασμῶν
 φνίλα ἐστὶν αὐτοῖς, πλεονασμῶν τοῖς ἀπὸ τῆς βαλάνων. ἐκθῆνοι
 γὰρ μόνον ἐξυλινά ἔχουσι. καὶ μὲν καὶ ἄλλοι δασύμα ἐν τοῖς βα
 σιλίοις ἐδεασάμεν. κατὰ τὴν μέγιστον κῆτα ὑπὲρ φρέατος,
 οὐ πᾶν βασιλεῖς. ἀλλὰ οὐκ εἰς τὸ φρέαρ κατὰ βῆτις ἀκτῆ πάν
 τω τῇ παρ' ἡμῶν ἐν τῇ γῇ λεγομένη. ἐκ δὲ εἰς τὸ κατὰ τὴν
 ἀποβλήτην, πᾶσας μὲν πόλεις, πᾶν δὲ ἐθνὸς ὅρα, ὥς περὶ ἐσθῶν ἐκεί
 σοις. τότε καὶ τοὺς οἰκείους ἐγὼ ἐδεασάμεν, καὶ πᾶσαν πλὴν πα
 ρίδαν. εἰ δὲ κακῆνοι με ἐσθῶν, οὐκ ἐτι ἔχω. ὅς σφαιλὲς εἰπεῖν. ὅς τις
 δὲ μὴ πιστεύῃ ταῦτα οὕτως ἔχειν, ἄν ποτε καὶ αὐτὸς ἐκθῆσιν ἀλκήται,
 εἴσεται ὥς ἀληθῆ λέγω. τότε δὲ οὐκ ἀσπάζεσθαι τὴν βασιλίαν, καὶ
 τοὺς ἀμ

qui circa illum erant, nauē ascendentes ferebamur. Abes-
 untia autem mihi dona dedit Endymion, uestes quidem
 uitreas duas, æreas autem quinque, lupineamque pano-
 pliam, quæ omnia postea in ceto amisi. Misit & nobiscū
 Equouultures mille, qui nos deducerent stadijs quingē-
 tis. Nauigantes autem circa terram illam, prouincias qui-
 dem plurimas & alias præterlapsi sumus, appulimus ue-
 ro ad Luciferum nuper inhabitatum, ubi descendentes
 aquas hausimus. Hinc zodiacum introeuntes, ad leuam
 quidem solem prætergrediebamur, circa illius terræ mar-
 ginem nauigantes. Neq; enim descendimus, & quidem
 socijs id summe cupientibus. Erat enim uentus, qui nos
 à terra propelleret, quanquam uideremus regionem fœ-
 cundam, ac pinguem, & irriguam, ac honorū multorum
 plenam. Atqui Nubecentauri, hi uidelicet qui Phaëthon
 tī militabant, speculati nos longe, ac delapsi uolauerunt
 ad nauem, quūq; socios esse didicissent, abiire, iam enim
 & Equiuultures discesserant. Nauigantes autem sequen-
 ti nocte ac die, circa uesperam peruenimus ad lucernarū
 urbem (sic enim illam uocant) iam iter nostrum ad infē-
 riora secantes. Hæc autē ciuitas mediō inter Pleiades, ac
 Hyadas stellas aëre sita est, zodiacoq; multo inferior. Des-
 cēdentes autē neminem quidem inuenimus, lucernas ue-
 ro multas decurrentes, & in foro & secus portū deambu-
 lantes nōnullas quidē paruas, &, ut ita dicā, egenas, ex
 magnis autē ac potentibus paucas, & has ualde illustres ac
 nobiles. Domus illis, & lychneones seorsum unicuiq; e-
 rant, et hominum more appellabantur, & uocem emittē-
 tes audiebamus, neq; nocebant, sed potius ad diuertē-
 dum inuitabant. Nos tamen formidare, nec nostrum uel
 unus apud illos cœnare, aut capere somnum est ausus.
 Palatium autem illis in mediā ciuitate extructum est,
 ubi per totam noctem earum sedet princeps, nomine u-
 namquaq; compellans. Quæcūq; uero non paret com-
 demnatur ad mortem ut transfiga. mors autem est ex-
 tingui. Astantes autē nos considerabamus quæ fiebant
 simulq; lucernas respondentes audiebamus, causasque
 quare

λχνοσοι
 λισ.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

τοὺς αὐτοὺς ἐμβάντες, ἀνέχθημεν. ἐμοὶ δὲ καὶ δῶρα ἔδωκε
 κερὸ ἐνδυμῶν, δύο μου ἤν' ὑαλίνων χιτῶνων, πέντε δὲ χαλ-
 κούε, καὶ πανοπλίαν δερμίνην. ἅπαντα γὰρ ᾧ κῆτε κατέληπται
 σωῖν ἐπεμπεῖ ἡμῖν καὶ Ἱππογύντες χιλιεξ, πρὸς ἀμφοτέρους ἄρτι
 εὐνοίῳ πεντακισίῳ. γὰρ ᾧ παράπλη, πολλὰς μὲν καὶ ἄλ-
 λαε χώρας παρημεῖλαμεν, προσέχομεν δὲ καὶ ᾧ ἑωσφόρῳ
 ἄρτι στυοικιοζομῶν. καὶ ἀποβάντες, ὑπερβύσαμεθα. ἐμβάντες δὲ
 εἰς τὴν ῥωδῖαν, γὰρ ἄριστον περὶ τὸν ἥλιον, γὰρ καὶ τὴν γῆν
 παραπλείοντες. οὐ γὰρ ἀπέβημεν, καὶ τοὶ πολλοὶ ἤν' ἐταίρων ἐ-
 πιδυσκόντων. ἀλλ' ὁ ἄνεμος οὐκ ἀφῆκεν. ἐβούμεθα μὲν τοὶ τὴν
 χώραν ἐυδαλῆτε, καὶ πόιναν, καὶ εὐνύρορ, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν
 μετὰ. ἰδόντες δὲ ἡμᾶς οἱ νεφελοκένταυροι, μισοποροσύντες πα-
 ρὰ ᾧ φαίδιον, ἐπέπησαν ἐπὶ τὴν ναῦν. καὶ μαδόντες γὰρ
 ἀνδρόνους, ἀπεχώρισαν. ἥδη δὲ καὶ οἱ Ἱππογύνται ἀπελυλίσθη-
 σαν. πολλοὶ δὲ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, καὶ ἡμέραν, περὶ τὴν
 αἰῶνα ἀνιόντες ἐς τὴν ἀνιόντα καλῶμεν, ἥδη τὸν
 κατὰ πολλοὺς δῖοντες. ἡ δὲ πόλις αὐτῇ, κῆται μετὰ τὴν
 αἰῶνα, καὶ τὴν ὑαλῶν ἀέρι. ταπεινότερα μὲν τοὶ τὴν ῥωδῖαν
 κούε. ἀποβάντες δὲ, ἀνδρωπορ οὐδένα μὲν εὐνοίῳ, ἀνιόντες
 δὲ πολλοὺς περὶ δέοντες, καὶ γὰρ τῇ ἀγορᾷ, καὶ περὶ τὸν λαμῶ-
 να διατρίβοντες. τοὺς μὲν, μικροὺς, καὶ ὧς περὶ εἰπῶν, πέντε
 τας. ὀλίγους δὲ ἤν' μεγάλων, καὶ δυνάτων, πάντων λαμπρῶν,
 καὶ περιφανῶν. οἰκίσθη δὲ αὐτοῖς, καὶ λυχνεῶνας ἰδία ἐκάσθη
 ποίῳ. καὶ αὐτοὶ ὀνόματα εἶχον, ὧς περὶ οἱ ἀνδρωπορ. καὶ
 φωνῶν προῖε μὲν ἡκούμεν, καὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἡδύκων, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλλων. ἡμεῖς δὲ, ὅμως ἐφοβούμεθα. καὶ οὐτε
 διεπνήσαν, οὔτε ὑπνώσασκεν ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρξάμεθα δὲ αὐ-
 τοῖς γὰρ μέση τῇ πόλει πεποιήται. ἐνθα ὁ ἄρχων αὐτῶν, δὲ ὁ
 λαὸς νυκτὸς κάθηται, ὀνομασὶ καλῶν ἐκασορ. ὅς δὲ ἂν μὴ ὑπα-
 κούσῃ, καὶ ἀνιόντα ἀποδανῶν, ὥς λιπὼν τὴν τάξιν. ὁ δὲ θά-
 νατός ἐστι σβεδίῳ. παρὲς δὲ ὁ ἡμεῖς, ἐφῶμεν τὰ γινόμε-
 να, καὶ ἡκούμεν ἅμα τὴν λυχνῶν ἀπολογουμένων, καὶ τὰς αἰτίας

d λεγόντων,

Aristophanes in auib.

quare abfuiſſent dicētes . Hic & lucernam noſtram agno-
ui, & alloquutus rogabam, quomodo ſe haberent dome-
ſtici noſtri, ea autem mihi omnia enarrauit. & noctem
quidem illam ibi manſimus. Sequenti uero die ſoluentes
ſecus nubes nauigabamus . Hic & Nephelococcygiam
uidimus urbem, uidētesq; admirati ſumus, neq; in eam
deſcendimus, non enim permittebataura. Imperata autē
illis Coronus Cottyphionis filius. Tum ego Ariſtopha-
nis poētæ recordatus ſum, hominis quidem ſapientis &
ueri, ac in his quæ ſcripſit fruſtra non crediti. Tertia autē
ab illa die, & oceanum iam manifeſte uidebamus, terram
autem nuſquam, præter aërias illas, quæ iam ipſæ quidē
igneæ & micantes, mihi uidebantur. Quarta autem
die circa meridiem molliter aſpirante aura & ſubſidēte in
mare deponimur. Vt uero aquam attigimus, mire ac ſu-
pra modum læti fuimus, & omnibus prandiū exijs quæ
ſuppeteabant exhibuimus, et deſcendentes natabamus.
erat enim tranquillum mare. Sed ut uidetur, ſæpenumero
mutatio in melius, maiorum malorum conſueuit eſſe
principium. Etenim nobis duos tantum dies feliciter na-
uigantibus, illucente tertia ad orientem ſolem, repente be-
luas uidemus, & cete cum multa alia, tum omnium ma-
ximum, & quingentorum et mille ſtadiorum magnitu-
dine. adueniebat autem hians, et mare procul turbans,
ſpumæq; undiq; circūſuſum. Dentes exerebat phallīs no-
ſtris multo longiores, acutos omnes, ut palī, ac ebore
candidiores. Nos igitur cum poſtremū nobis mutuo ua-
le dixiſſemus, & amplexi eſſemus, præſtolabamur, &
cum reſorberet, una cum naui ipſa nos deglutit. Non
autem contigit in dentes offendere, ſed per eorum rari-
tem nauis de lapſa intro decidit. Vbi autem intus fuimus
primo quidem obſcurum erat, & uidebamus proſus ni-
hil. Tandem eo hīante uidemus cetum magnum, un-
diſquaque altum latumque, & ciuitatis capacem, quæ
uel decem hominum milia capere poſſit. Erant præte-
rea paſſim & parui piſces, & alia quædam animalia con-
ciſa multa, nauiumq; uela, & ancoræ, et hominum oſſa,
&

λεγόντων, οἳ ἄς ἐβράδιον. ἔνθα καὶ τὸν ἡμέτερον λύχνον ἐγνώ-
 ρισα. καὶ προσεπῶν αὐτὸν, περὶ τῆν κατ' οἶκον ἐπιωθανόμην, ὅ-
 πως ἔχοιμε. ὁ δ' ἐμοὶ πάντα διηγήσατο. πλὴν μὲν οὖν νύκτα ἐκεί-
 νην, αὐτοὶ ἐμείναμεν. τῇ ἐπιδύσῃ δ', ἄρα ντες, ἐπλέομεν πλοῖον
 τῆν νεφῶν. ἔνθα δ' ἡ καὶ πλὴν Νεφελοκοκκυγίαμ πόλιν ἰδόντες, ἐ-
 θαυμάσαμεν. οὐ μὲν τοι ἐπέβημεν αὐτῆς, οὐ γὰρ εἶα τὸ πνεῦμα
 βασιλεύει μὲν τοι αὐτῶν κορωνὸς ὁ κοπιφίων. καὶ ἔγωγε ἐμνή-
 θην Αἰρισφάνες τοι ποικτῶ, ἀνδρὸς σοφόν, καὶ ἀλκίονος, καὶ
 μάτῳ ἐφ' οἷς ἔγχεσθαι ἀπιστομύνα. τρίτη δ' ἀπὸ ταύτης ἡμέρας,
 καὶ τὸν ὠκεανὸν ἦδη σαφῶς ἑωρῶμεν. γῆ δὲ οὐδ' αὖτε, πάλῳ γε ἔ-
 γιν' ὅτ' ἄγρι, καὶ αὐταὶ δὲ, πυρώσθαι ἦδον, καὶ ὑπὸ πυρρῆς ἐφαττάζον-
 το. τῇ τετάρτῃ δ' περὶ μεσημερίαμ, μαλακῶς ἐνδιδῶντες ἔπει-
 ματος, καὶ σωλίζαντο, ἐπὶ πλὴν θάλατταν κατέτεθημεν. ὥς δ' ἔ-
 ὑδατος ἐφάνεσθαι, θαυμάσιον ὡς ὑπεκδόμεθα, καὶ ὑπὸ χαίρο-
 μεν καὶ δ' ἔπνομον πᾶσι μὲν τῆν πρὸντων ἐποιδόμεθα. καὶ ἀπορῆ-
 ψαντες, ἐνηχόμεθα. καὶ ἔτι γὰρ γαλῶν οἶσα, Ἐνθαθὲρ τὸ πᾶ-
 λαγος. εἴκει δ' ἀρχὴ καὶ μὲν γίνεσθαι πολλὰ καὶ ἡ πρὸς τὸ βέλ-
 τιον μεταβολή. καὶ γὰρ ἡμεῖς δύο μόνους ἡμέρας γιν' ὑδατι παύ-
 σαντες, οἳ τρίτης ὑποφάνεσθαι, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἄφνω ὁ-
 ρῶμεν θηρία, καὶ κήτη πολλὰ καὶ καὶ ἄλλα, ἐν δ' ἐμείσθαι ἀπᾶν-
 των, ὅσοι σαδίων χιλίων καὶ πεντακοσίων τὸ μέγεθος. ἐπὶ δὲ
 δὲ κεχηνὸς, καὶ πρὸ πολλοῦ ταράττον πλὴν θάλατταν, ἀφ' ὧτε πε-
 ρικλυζόμενον, καὶ τὴν δ' οὐδὲν ἐκφαίνον, πολὺ τῆν παρ' ἡμῶν
 φαλλῶν ὑψηλοτέραις. ὅς τις δὲ πάντας, ὡς πρὸ σκόλοπας, καὶ λου-
 κούς, ὡς περὶ ἐλεφαντίνους. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰς αὐτὸν ἀλλήλους προ-
 σπαύοντες, Ἐπεριλαβόντες, ἐμύνομεν. ὁ δὲ, ἦδη παρ' αὐτῶν, καὶ ἀναρ-
 ροφῆσθαι, ἡμᾶς αὐτῇ νηὶ κατέειπε. οὐ μὲν τοι ἔφθασα ἀβράξαι τίς
 δ' ἔστι, ἀλλὰ διὰ τῆν ἀραιωμάτων ἡμῶν εἰς τὸ εἶσω διέξτε-
 σεμ. ἐπεὶ δὲ ἐνδορ ἡμεῖς, τὸ μὲν πρῶτον, σκότῳ ἦν, καὶ οὐδ' ἐμ-
 ἑωρῶμεν. ὑστερον δὲ αὐτοὶ ἀναχανόντες, εἰδόμεν κῆτ' ἐμὲ γὰρ,
 Ἐπὶ πάντῃ πλάτῃ, καὶ ὑψηλὸν, ἰκανὸν μυριάσθαι πόλιν ἐνοικῆν.
 ἔκκεντο δ' οὐ μείσθαι Ἐμικροὶ ἰχθύες, καὶ ἄλλα πολλὰ θηρία συγ-
 κεκομμένα, καὶ πλοῖον ἰσία, καὶ ἄγκυραι, καὶ ἀνθρώπων ὅσῃα.

& onera. Circa medium uero & terra & colles erant, ut
 conſicio, ex eo quem abſorperat limo, accumulati. Igi-
 tur & ſylua in his innata erat, & arbores omnigenæ, ole-
 raq; accreuerant, ac cuncta cultis agris ſimilia. circuitus
 autem terræ ſtadij ducenti & quadraginta. Erat autem ui-
 dere & marinas aues, laros, & alcyonas in arboribus nidi-
 ficantes. Tunc uero plurimū lachrymati fuimus. Deni-
 q; cum erexiſſem comites, nauem fulcimus, ipſiq; è ſilici-
 bus excitantes ignem, & accendentes, coenā ex his quæ
 aderant fecimus. Aderant enim omnigenum piſcium car-
 nes, aquamq; adhuc ex Lucifero etiam habebamus. Se-
 quenti uero exurgentes dic, ſi quando hiaſſet cetus, non
 nunquam montes uidebamus, quandoq; ſolum cœlum,
 quandoq; inſulas. nam ſentiebamus eum concite ferri ad
 omnem pelagi partem. Poſtquam autem manſione iam
 aſſueti eramus, accipiens è comitibus ſeptem, deambula-
 bam per ſyluā, cuncta luſtrare ac explorare uolens. Nec-
 dum quinq; ſtadijs totis digreſſus inueni ſacellum quod
 dam Neptuni, quemadmodum teſtabatur inſcriptio, ac
 paulo poſt & ſepulchra multa, et columnas deſuper, it-
 xtaq; fontem perſpicuæ aquæ, et canis etiam latratum au-
 diuimus, longe q; apparebat ſumus, & domū quampiam
 conſiciebamus. Feſtinanter igitur accedentes, offendi-
 mus ſenem & adoleſcentem, ſedule ac diligenter ſulcum
 quendam facientes, ac per eum aquam de fonte deriuan-
 tes. Latī ergo ſimul ac territi conſtitimus. illi uero idem
 & nobiſcum merito paſſi, ſine uoce ſteterē. Tandem ue-
 ro aliquando, qui uos eſtis aduenæ inquit ſenex, num ex
 marinis eſtis dijs, an infelices homines nobis ſimiles? Ete-
 nim nos hoīes, & in terra nutriti, marini nunc ſumus, flu-
 ctuamusq; hac belua circūcluſi, neq; quid de nobis ſit ſa-
 tis nouimus. mori qdē uide mur, uiuere tamē arbitramur.
 Ad hæc ego, et nos, inquā, ò pater ad ſumus hic hoīes alī
 unde profeſti, ipſa cū nauī nuper abſorpti. Acceſſim⁹ autē
 nūc uolentes ſcire, quæ in ſylua ſint, quō ſe habeant, multa
 enī nobis, et deſa uiſa eſt. Deus autē, ut uideſ nos duxit te
 ut uiderem⁹, ſciremuſq; nos in hac belua incluſos eſſe, nō
 ſolos

καὶ φοβήσῃ. καὶ μέσοι δὲ, ὧν καὶ λόφοι ἦσαν, ἐμοὶ δοκῶν, ἐκ
 τῶν ἰλίων, ἢ κατέπιπεν σωρίζαντα. ὕλη οὖν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ δένδρα
 πάντοια ἐπεφύκει, καὶ λάχανα ἐβεβλασάνκει, καὶ ἑώρα πάντα
 θέρμασιν. περὶ μέσθ' ὃ τῶν γῆς, σάδιον διακρίσει καὶ τρεῖς
 φαίνεται. ἢ δὲ ἰδίῳ καὶ ὅρνεα τὰ θαλάττια, λάρσες, καὶ ἀλκυόνας
 ἐπὶ τῶν δένδρων νοσσηύοντα. τότε γὰρ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐθακρύοντο.
 ὕστερον δ' ἀναστήσας τοὺς ἐταίρους, πλὴν μὲν ναῦν ὑπεκρίξαμεν, αὐ
 τοὶ δὲ τὰ σπυρίδα σπυρίδα φαντες, καὶ ἀνακαύαντες, δειπνοῦν ἐκ τῶν
 παρόντων ἐποιόμεθα. περὶ τοῦ ἀφθονοῦ καὶ παντοδ' ἀπ' αἰετός
 ἰχθύων. καὶ ὕδωρ ἐπὶ τῷ ἐκ τοῦ ἐωσφόρος εἴχομεν. τῇ ἐπιούσῃ δὲ
 διαναστάντες, εἴποτε ἀναχάνοι δ' ἡμεῖς, ἐωρῶμεν ἄλλοτε μὲν ὅρνεα,
 ἄλλοτε δ' ἄνθρωπον, πᾶσι δὲ ἐκ τῶν ἀνθρώπων. ὧν δὲ ἡδονάμεν
 θαλάττιον αὐτοὺς ὁξέως πρὸς πᾶν μέρος τοῦ θαλάττιου, ἐπὶ τῇ
 δὲ ἐθάδε τῇ διακρίσει ἐγγιγνόμεθα, λαβὼν ἐπὶ τῶν ἐταίρων, ἐκ
 βαδίζοντες πλὴν ὕλιν, περικέφαλοι τὰ πάντα βολύμους, οὐπω
 δὲ ὅλας πέντε διελθὼν σάδιος, εὐροῖ ἱερὸν ποσειδῶνος, ὡς ἐδίδε
 λαι ἢ ἐπιγραφῇ. καὶ μετ' οὐ πολὺ, καὶ τάφους πολλούς, καὶ σήλας
 ἐπ' αὐτῶν, πλοῖον τε, πηγὴν ὑδάτος διαυγῆς. ἐπὶ δὲ καὶ κυλῶν
 ὑλακίαν ἡκόμομεν, καὶ καπνὸς ἐφαίνετο πόρρωθεν. καὶ τίνα καὶ ἐπαν
 λιμ εἰκάσομεν. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐκρίνοντες, ἐλπίσαμεν πρὸς τὴν καὶ
 νεανίσκῳ, ἀλλὰ πρὸς τὴν πρᾶσιαν ἡναεργαστομένους, καὶ ὕδωρ ἄρ' ὃ
 πηγῆς ἐπ' αὐτῶν διακρίνεται. ἡδονάμεν οὐκ ἄμα, καὶ φοβηθέντες,
 ἔσκημεν. καὶ οἱ δὲ ταυτὸν ἡμῖν ὡς τὸ εἶδος παρόντες, ἀναυτοὶ πα
 ρεστήσαμεν. χρόνῳ δὲ ὃ πρὸς τὴν ἐλπίδα, τίνες ὕμεις ἄρα ἐστέ ὧς ἐνοί;
 πότερον ἔφη, τῶν ἐναλίω δαμόνων, ἢ ἀνθρώπων διυσιγῆς, ἡμῖν
 παρὰ πλοῖοις; ὧν δὲ ἡμεῖς ἀνθρώποι ὄντες, καὶ γὰρ γῆ ἔσφαίντες, καὶ
 θαλάττιοι γεγόναμεν, καὶ σπυρίδα φαντες περὶ τούτων θεῶν
 ῥίψ, οὐδ' ὃ πάρομεν, ἀκριβῶς ἐδόχε. πεθάνοντες μὲν γὰρ εἰκάσο
 μεν, ὡς δὲ πιστεύομεν. πρὸς ταῦτ' ἐγὼ εἶπον. καὶ ἡμεῖς τοὶ ἀν
 θρώποι νεκροὶ ὡς πᾶτες ἐσμὲν, αὐτοὶ σκάφη πρὸς ὧν καταπο
 δύντες. προσήλομεν δὲ καὶ, βουλόμενοι μαρτυρῆσαι τὰ ὅτι τῇ ὕλῃ
 ὡς ἔχει. πολλὰ γάρ τις καὶ λάσπη φαίνεται. δαίμων δὲ ὡς
 ὡς ἐοικε ἡμῶς ἡγάγε, σέπε ὁφομένους, καὶ εἰσομένους ὅτι μὴ

solos. Sed narra nobis tuam ipsius fortunam, quisquis
 es, & unde huc introieris. Is aut inquit, non dicam, neque
 quæ apud me sunt scietis, nisi prius hospitio recepti, ex
 præsentibus bonis fruamini, simulque acceptos nos duxit
 in domum. Cum autem nobis olera & glandes apposuis-
 set, ac pisces, uinumque infudisset, postquam saturi fuimus
 rogabat quid nobis accidisset. Cui ego omnia, ut sese ha-
 bebant enarraui, nimirum tempestatem illam, & quid
 in insula contigisset, tum nauigationem in aëre, atque bel-
 lum, cum reliquis alijs, usque ad id quod à cetò absorpti fu-
 erimus. Ille uero supra modum admiratus, & ipse ex par-
 te quid sibi contigisset enarrabat, aiebatque. Genere quidē
 hospites, sum Cyprius. Egressus autem ad mercatū cum
 filio quē uidetis, alijsque meis familiaribus multis nauiga-
 bam in Italiam, nauis quidē magna, ac uarijs mercibus or-
 nusta, quā forte in ore ceti dissolutam uidistis. Igitur in Si-
 ciliam usque feliciter nauigauimus. Inde uiolento flatu ab-
 lati post tertiam diem in oceanū delati fuimus. hic in cetū
 incidentes, et ipsa cum nauis ac comitibus absorpti, ceteris
 morientibus duo nos euasimus. Sepultis autē socijs tem-
 plum Neptuno ereximus, eam quā uidetis agimus uitā.
 Olera quidē ex orto legimus, uelcitur uero piscibus ac
 glandibus. Multa aut, ut uidetis, est sylua, & sanē uincas
 habet plures, è quibus nobis uinum exoritur dulcissimū,
 fontemque non minus optima quam frigidissima aqua. Lectu-
 lum aut sub sternimus è frondibus, ignemque succendimus
 copiosum, ad uolantesque uolucres aucupamur, piscamur et
 uiuos pisces, ad beluæ brachias sollicitatos. ubi abluimur
 si quando cupimus. etenim stagnum salum est non pro-
 cul, uiginti stadiorum circuitu, quod uis piscium genus
 continens, in quo & namus, & nauigamus parua in cim-
 ba, quam ipse compegi. Annos autem à ceti absorpti se-
 prem & uiginti numeramus. & alia quidem utcumque fer-
 re possemus, sed incolæ, & uicini molesti uehementer
 sunt & onerosi, ferique & agrestes. Papæ inquam ego, & alijs
 etiā sunt in cetò multi quidē, inquit, & inhumani. ac
 uisu deformes. Nam occidentalem, & extremam syluæ
 partem

μόνοι ὧν θεοὶ δεκαθρίγμεθα θεοὶ θηρίω. ἀλλὰ φράτορ ἡμῖν πλὴν
 σεαυτοῦ τυχῶν, ὅσως ὦν, καὶ ὅπως δεῦρο εἰσῆλθεις. ὁ δὲ, οὐ πρότε
 ροῦ ἔφη ἐρεῖν, οὐδὲ πεισέσθαι παρ' ἡμῶν, πρὶν ξενίωρ τῶν παρ' ἐν
 τῶν μετὰ δ' οὖν. καὶ λαβὼν ὑμᾶς, ἦλθ' ἐπὶ πλὴν οἰκίαν. ἐπεπεί
 τοῦ ἑαυτάρκη. καὶ σιβάδας ἐνκομίσθη. καὶ τὰ ἄλλα, θύεττο.
 παρὰ θείας δὲ ἡμῖν λάχανά τε, καὶ ἀκρόβρυα, καὶ ἰχθυῖς, ἐτι δὲ
 οἶνον ἐγχείας, ἐπεσθ' ἡ ἱκανῶς ἐκορέσθημεν, ἐπαυθάντο ἅπερ ὄν
 θημεν. καὶ γὰρ πάντα ἐξῆς διήγησάμεν, τόμ τε χαμῶνα, καὶ τὰ ἄν
 τ' ἡ νήσῳ, καὶ τὸν ὧν θεοὶ ἄερί πλῆρ, καὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὰ ἄλλα
 μέχρι τοῦ ἐς τὸ κῆτ' ἀποδύσεως. ὁ δ' ὑπερβαυμάσας, καὶ αὐτὸς
 ὧν μέγα τὰ κατ' αὐτὸν διεξέειπε, λέγω, δ' ἂν γῆρας εἰμὶ ὧ ἔξοι, καὶ
 πρὶος. ὁρμηθεὶς δὲ κατ' ἐμπορίῳ ἀπὸ τ' παρ' οἴκου μετὰ παιδὸς
 ὁρ' ὄρατε, καὶ ἄλλων πολλῶν οἰκετῶν, ἐπλεονεῖς ἰταλίαν, ποικί
 λον φορτίον κομίζωρ ἐπὶ νεὼς μεγάλης, ἢ ἐπὶ σόματι τοι κήτους
 διαλελυμένῳ ἴσως ἐωράκατε. μέχρι μὲν οὖν σικελίας, εὐτυχῶς
 διηπελεύσα μὲν. ἐκῆθε δὲ ἀρπαγέντες ἀνέμῳ σφοδρῶ, ἔριταί
 ἐς τὸν ὠκεανὸν ἀπ' ἡχθ' ἡμῶν. ἐνθα θεοὶ κῆτα περιτρυχόντες, καὶ αὐτὰν
 ὄροι καταποθέντες, δ' ὧ ἡμῶν, τῶν ἄλλων ἀποθανόντων, ἐσώθη
 μεν. δάφναις δ' οὖν ἐταύρις, καὶ ναὸν θεοῦ προσφῶνι θεομάμε
 νοι, τρυφὴν τὸν βίον ζῶμεν, λάχανα μὲν κηπεύοντες, ἰχθυῖς δὲ σί
 τ' ἰχθυοί, καὶ ἀκρόβρυα. πολλὰ δ' ὧ ὄρατε ἡ ὕλη. καὶ μὲν καὶ ἀμπέλους
 ἔχ' ὧ πολλὰς, ἀφ' ὧ ἡ δ' ἴσως οἶνος γίγνεται. καὶ πλὴν πηγῶν δ' ἴσως
 εἶδετε καλλιῶν ὧ φυροτάτων ὕδατος. ἐνὶ δ' ἀπὸ τ' φύλλων πο
 ούμεθα, καὶ πῦρ ἀφθονορ καίομεν, καὶ ὄρνεα δ' ἡ θηρίονερ τὰ εἰσπετό
 μενα, καὶ ζῶντας ἰχθυῖς ἀγρεύομεν, θιόντες ἐπὶ τὰ βραγχία τ' θη
 ρία, ἐνθα καὶ λουόμεθα, ὁπόταν ἐτιθυμῆζωμεν. ὧ μὲν καὶ λίμνην
 πόρρω ὅστις ἄλμυρ, σαρδίῳ ἐἴκοσι πλὴν πρὶ μετ' ὧν, ἰχθυῖς ἔχου
 παντοδ' ἀπ' ὧ. ὧ ἡ καὶ νηχόμεθα, καὶ πλείονερ ἐπὶ σκάφῳ μικρῶ, ὧ
 ἐγὼ ἐναυπησάμεν. ἐπὶ δ' ἡμῖν ὅστις κατὰ πόσιν ταῦτα, ἐπ' ὧ, καὶ εἰ
 κοσι. καὶ τὰ ἄλλα, ἴσως φέρην διωάμεθα. οἱ δ' γαίοντες ἡμῖν, ὧ
 πάροικοι, σφόδρα χαλ' ἐπὶ, καὶ βαρεῖς εἰσιρ, ἀμικτοί τε ὄντες, καὶ ἄ
 γριοι. ἡ δ' ἐφ' ὧ ἐγὼ, καὶ ἄλλοι ἄνεις εἰσιρ ὧν θεοὶ κῆτα, πολλοὶ δ' ὧ
 ἐφ' ὧ ἔξοι, καὶ τὰς μορφαὶς ἀλλόκοτοι. τὰ μὲν γὰρ ἐσπείρα, καὶ
 οὐκ αὖτε

*Tarichas
nes.*

*Tritonomē
dites.*

Paguradæ.

Psittopod:s

partem, Tarichanes inhabitant, gens oculis anguillinis, & facie Carabea, bellatrix, temeraria, ac mordax. Aliam quæ ad dextrum est latus, Tritonomēdites tenent, superioribus quidē partibus hominibus similes, inferioribus uero felibus. Atqui alijs minus immites sūt. Ad leuā uero Carcinochīres, & Thynocephali, mutua inter se amici & foedere iuncti. Mediterraneā deniq; Paguradæ, ac Psittopodes, genus bellicum, ac celerrimum. Quæ ad orientem, ad beluæ uidelicet os uergunt, deserta ut plurimū sunt, & à mari stagnantia. tamen et hæc ego teneo. uecti gal pendens Psittopodibus, ostrea quingenta. Hæc autē sic se habet regio. Nos autem prospicere oportet, quomodo possimus tot cum gentibus congregari, & quo iure uiuere. Quot, inquam ego, omnes hi? Plures, inquit, mille. armis autem quibus utuntur? nullis, inquit, nisi piscium ossibus. Igitur, inquā ego, feliciter dimicabimus, si nos his bello congregiamur, utpote nos armati cum inermibus. Si enim eos superabimus, posthac sine timore uiuimus. Quæ ut probauimus, abeuntes ad nauem accingebamur. Belli autem causa futura erat, quod pensio nō per solueretur, iam pacti tempore imminente. Et illi quidem misere, tributa postulantes, is uero superbe respondens, nuncios persequutus est. Primi igitur Psittopodes & Paguradæ Scintharo (sic enim uocabatur) indignati, cum tumultu ingruiebant. Nos uero aggressum præuidentes stetimus armati, insidias statuantes hominum quinque & uiginti. Præceptum autem erat his qui ex insidijs erant, ubi prætergressos hostes uidissent insurgerent, quod et fecere. Nam insurgentes à tergo cædebant illos, nos uero & ipsi uiginti quinque (siquidē Scintharus eiusque filius commilitabant) obuiauimus, committentesque manum ira & uiribus decernebamus. Deniq; conuersos in fugā, ad suas usque latebras insequuti sumus. Cæsi autē ex hostibus sunt nonaginta, è nostris uero unus, & gubernator, tergum triglæ costa perfoctus. Die igitur illa & nocte mansimus in prelio, trophæumque statuimus, arida Delphini spina in sublime erecta. Sequenti uero die aderant & alij, quæ

οὐραϊά τ' ὕλης, ταριχᾶνες οἰκῶσιμ, ἔθνος ἐγγελευπὸν, ὧ καραβὸς
 πρὸς ὥν, μάχιμον, κὴ θρασὺν, κὴ ὠμοφάγον. τὰ δὲ τ' ἐτίρας πλεω
 ρᾶς, κὴ τὸν διεξιὸν τοῖχοι, τριτανονομλὺν κῆτες, τὰ μὲν ἄνω, ἀνθρώ
 ποις ἐοικότες, τὰ δὲ κάτω, τοῖς γαλεώταις. ἤθηον μὲν τοὶ ἄλικοὶ
 εἰσι τῶν ἄλλων. τὰ λαοὰ δὲ, καρκινόχθες, καὶ οὐνοκέφαλοι, συμ
 μαχίαρτε, καὶ θιλίαρ πρὸς ἐχυτοὺς περικημλῦοι. τὴν δὲ μεσὸν
 γουαμ, νέμον Παγαράδαι, καὶ τιτῶντες, γῆρας μάχιμον, καὶ
 θρομικώτατον. τὰ ἔωα δὲ πρὸς αὐτῶν τοῖς νόμοις, τὰ πολλὰ μὲν
 ἐκμάδου, πρὸς κλυζόμενα τῇ θαλάττῃ. ὁμοῦ δὲ ταῦτα ἐγὼ ἔχω,
 φόρον ψιθόπσιμ ὑποτελῶν ἐκάστου ἐτος, ὅσρια ποντακόσια. τοιαῦ
 τη μὲν ἡ χώρα ἐσίμ, ἡμᾶς δὲ ἔχῃ ὅρα ὅπως διωκσάμεθα τοσάτοις
 ἔθνεσι μάχεσθαι, κὴ ὅπως βιοτεύσομεν. πόσοι δὲ ἐφῶν ἐγὼ οὗτοι
 πάντες εἰσὶ, πλείους ἐφῆν χιλίωμ. ὅπλα δὲ τίνα εἰσὶν αὐτοῖς; οὐ
 δὲν ἐφῆ, πολλὴν ὅσα τῶν ἰχθύων. οὐκ ἔμ ἐφῶν ἐγὼ, ἄριστ' ἔμ ἔχοι
 διὰ μάχης ἐλθῶν αὐτοῖς, ἅτε οὖσιμ ἀνόπλοις, αὐτοὺς γε ὠπλισ
 μύνας. εἰ δὲ κρατῆσομεν αὐτῶν, ἀδεῶς το λοιπὸν οἰκήσομεν. ἐλο
 ξε ταῦτα. ὧ ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, παρσηκδναζόμεθα. αἰτία δὲ το
 πολέμου ἐμελλεν ἔσεσθαι, τ' φόρος οὐκ ἀπόδοσις, ἥδη τ' προθεσμίας
 ἐνεσώκης, κὴ δὴ οἱ μὲν, ἐπεμπερ, τ' δασμὸν ἀπαυλῶντες, ὁ δὲ, ὑπὸ
 πῆκῳ ἀπκρινόμενος, ἀπεδίωξε τοὺς ἀγγέλους. πρῶτον οὖν οἱ τιτῶ
 ποδες, κὴ οἱ παγαράδαι, χαλεπαίνοντες τοῖς σκυνθάρω, τὸ δὲ ἐκά
 λετο, μετὰ πολλῶν βορύβων ἐπήεσαν. ἡμῶς δὲ, τὴν ἐφοδὸν ὑποσ
 πηύνοντες, ὄξαντισάμενοι, ἀνεμένομεν, λόχοι τινὰ προτάξαστες
 ἀνδρῶν πέντε, ὧ εἴκοσιμ. εἴρητο δὲ αὐτοῖς ὅν τῃ ἐνέδρα, ἐπὶ δὲ αὐ
 ῖδωσι παρελκυνθότας τοὺς πολεμίους, ἐπανίστασθαι. κὴ οὕτως ἐπὶ
 κσαν. ἐπανασάντες δὲ, κατόπιμ ἐκοπτορ αὐτῶς. κὴ ἡμῶς δὲ, κὴ αὐτοὶ,
 πέντε κὴ εἴκοσι τ' ἀριθμὸν ὄντες, κὴ δὲ κὴ ὁ σκίνθαρος, κὴ ὁ παῖς αὐτῶ
 σωνεσσεύοντο, ἡντιάζομεν. κὴ συμμίξαντες θυμῶ, κὴ ῥῶμῃ, διῆ
 κινδυνόμεν. τέλος δὲ, ἔσπολῶ αὐτῶ ποικισάμενοι, κατεδίωξαμεν, ἅ
 καὶ πρὸς τοὺς φωλεῶς. ἀπέθανον δὲ τ' μὲν πολεμίων, ἐβδολμήκοντα κὴ
 ἑκατόμ. ἡμῶν δὲ, εἰς. κὴ ὁ κυβερνήτης ἑίγλης πλοῦρα δὲ διαπρεῖς τὸ με
 τάφρεν, ἐκείνῳ μὲν οὖν τὴν ἡμέραν, κὴ τὴν νύκτα, ἐπυλισάμεθα τῇ
 μάχῃ, κὴ ἔσπομορ ἐσάσαμεν, ῥάχιμ ξηράμ δελφίνος ἀναπῆξαντες. τῇ

quæ facta fuerant sentientes. Dextrum quidē cornu Tarichanes, quos & Pelamus ductitabat, lauum Thynoccephali, medium Carcinochires tenebant. nam Tritonomenantes quiescebant, neutri parti addicti. Nos uero cōgressi apud Neptuni templum obuiauius, manumq; conseruius, multo clamore usi. Resonabat autem cētus, ut antra solent. His item in fugam uersis, erant enim expediti undiq; & in syluā fugatis, ex illo terra potiti sumus, neq; post multum præcone misso, sustulerunt suos in bello mortuos, fœdera & amicicias postulātes. Nobis uero de amicicia uel fœdere non est uisum, sed postera die conuersi in eos, funditus omnes cecidimus, præter Tritonomenantes. Si quidē hi ut uidere quæ contigerant, dissipli per per ceti branchias desiliere in mare. Igitur prouinciam ingressi iam hostibus uacuam de cætero absq; timore habitabamus, palastris, alijsq; gymnasijs plurimum ac uenationibus dediti. Quandoq; uineas exercebamus aut ex arboribus poma legebamus, omnino his similes, qui in maximo & ineuitabili carcere conclusi delitijs & uoluptatibus indulgent. Annum autem et menses octo ibi exegimus. Nono autem mense, quinta die mensis, circa secundum oris hiatum (tunc enim id semel unoquoq; anni tēpore faciebat, ita ut nos coniectura assequeremur, quatuor ea esse anni tempora) Ad tertium igitur, ut prædiximus, oris hiatum, confestim uocem ac tumultum audiebamus, ut nautarum præcipientium ac remigantium. Turbati igitur ad ipsum bestiarum os prorepsumus, stantesq; intra dentes aspiciebamus oia, spectaculum, quod quidē uiderim inusitatissimum. Hoies magnos dimidij stadij statura, magnis insulis non secus q̃ triremibus nauigātes. & quanq; scia me non uerissimilia narrare, dicā tamen. Insule erant in longum quodē porrecte, arduę tamen, singule centum stadiorum ambitu, in quibus nauigabāt ex uiris illis circiter uiginti octo. Horum aliqui utrinq; insulae lateribus insidentes ordine remigabant, cupressis magnis, ipsis cum ramis ac frondibus, tanquā remis. Ponē autem ad ipsam puppim, ut uidebatur, gubernator, ut in colle quodam
sublimē

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Α.

e ḥ · ṽfḥāḏ

sublimi stabat, æreū regens gubernaculū, lōgitudine sta-
 dij unius. Ad prorā uero ex his armati circiter quadragin-
 ta pugnabāt, hominibus, præter comā, omnino similes.
 Ipsa enim coma ignis erat, et ardebat, ut galearū usu nō fa-
 ne opus esset. Pro uelis uero uentus in syluā incidens, quē
 plurima cuiq; inerat, sinuabat insulā & deferebat, quō gu-
 bernator ipsē cupiebat. Erant et in his præfecti ad remigi-
 um incitantes, ac ocyus mouebantur, quemadmodum
 longæ naues consueuerunt. Primum igitur duos uide-
 bamus aut tres, postremo autē sexcenti apparuere, stan-
 tesq; seorsum commitebant præliū ac pugnabāt. Multæ
 quidē inter se commissæ obtritæ sunt, multeq; dissolutæ
 submersę sunt. Aliæ connexæ certabant fortiter, neq; faci-
 le ab inuicem soluebant. Qui autē ad proram constituti
 pugnabant, omnē ostendebant industriā, conscendētes
 & cēdentes, neminē autē uiuum ceperunt. pro ferreis au-
 tem rostris polypos magnos inuicem cōnexos iaciebāt,
 qui & syluis complicati tenebāt insulas. Iaciebant etiam
 ac cædebant ostreis, quorū unū currū impleat, & spōgijs
 iugereis. Hos autē ducebat Aeolocētaurus, illos Thalassopota.
 Pugnare autē ipsis, ut uidebat, contigit prædæ gra-
 tia. etenī dicebat Thalassopotēs multos Aeolocētauri del-
 phinorū greges surripuisse, ut erat audire, ex eo q; sibi in-
 uicem exprobrarent, & regum nomina conclamarent.
 Tandem uicerūt qui ab Aeolocentauro stabant, & insu-
 las submerserunt centum circiter & quadraginta, tresque
 ipsis unā cum hoibus ceperunt. ceterę uero puppi collisā
 fugerunt. Sanē hi paululū illos insecuti, uespere facto ad
 naufragia cōuersi, plurima obtinuerē, suaq; recepere. Ete-
 nim insulæ nō minus octuaginta perierant. Statuerunt
 autē trophæum insularis pugne in capite ceti, unam ex ho-
 stium insulis suspendētes. Nocte quidē illa circa bestiam
 cōmorati sunt, retinacula ad illam alligantes, & ancoris
 non procul iactis. Nam utebātur ancoris magnis uitreis
 fortissimis. Postera autē die supra ceti tergū litantes suos
 q; ibi tumultantes abiere læti, et ut pœana canentes. Hæc
 igitur in insulari pugna gesta sunt.

Aeolocē-
 taurus.
 Thalasso-
 potēs.

ἡμεῖς ἐν τῇ κρήνῃ, χαλκὸν ἔχοντες, πηδάλιον, σαρδόνιον τὸ μῆκος. ἐπὶ δὲ
 τὸ πρῶτον ὅσοι πτωχεύοντες ὡπλισμένοι ἄνθρωποι ἐμάχοντο, πάντες οἱ
 κόπτες ἀνθρώποι, πάλιν δὲ κόμης. αὐτὴ δὲ, πῶς ἤμην, καὶ ἐκαίετο. ὡς τε
 οὐδὲ κορίθων ἐδέχοντο. ἀλλ' ὅτι ἰσίων, ἀνεμος ἐμπιπὼν τῇ ὕλῃ, πολλὰ
 λῆϊ ἐνδύσῃ ἐνέκασεν, ἐκόλπτε αὐτὴν, ὅτι ἐφερε πλὴν νῆσorum, οἱ ἔθεν
 λαὸς οὐκυερνήτης. κελύβης δὲ ἐφασκίκε αὐτοῖς. καὶ πρὸς πλὴν εἰρε-
 σία μ' ὅξως ἐκινδύνοντο, ὡς πρὸς τὰ μακρὰ τὰ πλοῖα. τὸ μὲν οὖν πρῶτον
 δύνει ἡ ἔξῃς ἐωρῶμεν. ὕστερον δὲ ἐφάνησαν ὅσοι ἐξ ἀκόστοι. καὶ δια-
 σάντες, ἐπλέμμεν, καὶ ἐναυμάχον. πολλὰ μὲν οὖν ἀντίπρωροι σω-
 ράσονται ἀλλήλους. πολλὰ δὲ καὶ ἐκβληθῆσαι κατέδυνοντο. αἱ δὲ συμ-
 πλεκόμεναι, καρτερῶς διηκονίζοντο, ὅτι ἐν ῥάδι ἀπελύνοντο. οἱ δὲ
 ἐπὶ τὸ πρῶτον πελαγίοι, πᾶσαν ἐπεδείκνυντο προθυμίαν, ἐπεμ-
 βαίνοντες, καὶ ἀναρῶντες. ἐξώρην δὲ οὐδεὶς. ἀντί δὲ χαρῶν σιδηρῶν,
 πολλὰ πρὸς μεγάλας ἐκδεδεμένους ἀλλήλους ἐπεβρίπτεον. οἱ δὲ, πε-
 ριπλεκόμενοι τῇ ὕλῃ, κατέχον πλὴν νῆσorum. ἐβαλλον μέντοι, καὶ ἐτί-
 ξωσκον ὅσους τε ἀμαξοπλαθέσι, καὶ ἀσπίδοις πλοῖα οἰοῖς. ἡ γὰρ
 το δὲ τὸ μὲν, Αἰολοκένταυρος, τὸν δὲ, θαλασσοπότης, καὶ μάχη αὐ-
 τοῖς ἐγγήνητο, ὡς ἐδόκει, λείας ἐνεκα. ἐλίσσεται γὰρ ὁ θαλασσοπό-
 τας, πολλὰς ἀγέλας δελφίνων καὶ Αἰολοκενταύρων ἐκλακύνει, ὡς
 ἡμ' ἀκέραι ἐπικαλόντων ἀλλήλους, καὶ τὰ δνόματα τὰ βασιλείων ἐπι-
 βοαυμένων. τέλει δὲ, νικῶσι οἱ τὸ Αἰολοκενταύρος. καὶ νῆσους τε καὶ πο-
 λεμίων κατὰ δύσασιν ἀμφὶ τὰς πενήκοντα καὶ ἑκατόμ. καὶ ἄλλας
 ἔξῃς λαμβάνοντες αὐτοῖς ἀνδράσιμ. αἱ δὲ λοιπαί, πύμνα κερσεύ-
 μεναι, ἐφθον. οἱ δὲ, μέγιστον ἀνδρῶν δυνάμεις, ἐπεδὴν ἑσπερά ἡμ' ἐξα-
 πόμμενοι πρὸς τὰ ναυάγια, καὶ πλοῖων ἐπεκράτησαν, καὶ τὰ αὐτὰ
 ἀνείλοντο. καὶ ἐπὶ ἐκείνων κατέδυσαν νῆσοι οὐκ ἐλάττω καὶ ὁ γδοήκον
 τα. ἐκασαν δὲ καὶ ἑξόπασαν τὴν νησομαχίαν, ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τὴν κήρυ-
 μίαν καὶ πολεμίων νῆσorum ἀναστροφώσαντες. ἐκείνῃ μὲν οὖν πλὴν νῆ-
 κτα περὶ τὸ θηρίον ἠυλίσσαντο, ὅθεν ἔβαντες αὐτὰ τὰ ἀπόγαμα, ὅτι ἐπὶ
 ἀγκυρῶν πλοῖον ὀρμισάμενοι. καὶ ἐπὶ ἀγκυρὰς ἐκκύνοντο μεγὰ-
 λαις, ὑαλίνας, καρτεραί. τῇ ὕστερα δὲ θύσαντες ἐπὶ τὴν κήρυξιν, καὶ
 τοὺς οἰκείους ἐβάντες ἐπὶ αὐτὰ, ἀπέπλεον ἡδόμενοι, καὶ ὡς πρὸς παῖ-
 νας ἄλυντες. ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν νησομαχίαν γιγνόμενα.

LVCIANI SAMOSATENSIS DE VERIS
NARRATIONIBVS COMMEN-
TARIVS SECVNDVS.

Interea non iam amplius illum ferens
in ceto uictum, mansionisq; illius ta-
dio affectus, quærebam quam arte
nobis pateret exitus. Et primum quidē
non inutile uisum, ad dextrum latus fo-
dere, perque defossū foramen tentare
fugam. Incipientes igitur pertundebamus. Vbi uero pro-
gressi ad quinque stadia effodimus, nihil proficientes ab op-
ere destitimus. Tum syluam exurere uisum est, ut sic
cetus moreretur. quod si fieret, facile liceret egredi. Igitur
ab extremitate incipientes cōburebamus. & dies qui-
dem septem, ac totidem noctes calorem non sensit. Porro
octaua ac nona intelleximus illum ægrotare, quum hia-
bat non solita cum uehementia, cum neq; hiatum suspē-
debat ac protrahebat, sed confestim comprimebat. Deci-
ma autem & undecima moriebatur, ac male olebat. At
duodecima uix sensimus periclitari nos, & in cadauere
concludi, ni hianter ceto cuneos submitteremus, quo fau-
ces in posterum non præcluderentur. Itaque maximis
trabibus illius diuulso ore nauem parabamus, aquæ plus-
imum inferentes, & ad necessitatem cætera. guberna-
tor futurus erat Scintharus. Postera autē die iam ille mor-
tuus erat. Nos uero attrahentes nauem, & per rarita-
tem dentium educentes, ac explicantes, leniter in mare
demissimus. Ascendentes autē in dorsum apud trophæū
Neptuno immolauimus, ibiq; tribus diebus mansimus
(erat enim tranquillitas) quarta uero nauigātes abcessi-
mus. Hinc nos multis ex nauali pugna cadaueribus ob-
uiauimus, & impēgimus, ubi & corpora dimensi miraba-
mur. Diebus aut quibusdam nauigauimus multa aëris tē-
perie usi, tandē uiolento spirante Borea frigus magnū
secutum est, ab eoq; totum glacie astrictum est pelagus,
non

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΛΗ
ΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Ο δὲ ἀπὸ πάντων μηκέτι φέρωρ ἐγὼ πλὴν ὅν ᾧ
 κῆτα δίαταμ, ἀχθόμενός τε τῇ μονῇ, μαχα
 νύλινά ἐζήτημ, δὲ ἥς ἄμ θ' ἐλαδὲμ γήροπο.
 καὶ δὲ μὲν πρῶτον, ἐδοξέμ ἡμῖν διορύξασθαι καὶ
 τὸν διεξιὸν τοῦτον, ἀποδράναι. Ὁ ἀρξάμενοι,
 διεκόπημεν. ἐπεὶ δὲ ἡ προσελθόντες ὅσοι πέν
 τε σαδίνες, οὐδὲμ ἠνύομεν, τὸ ὀρύνματ' ἐπαυσάμεθα. πλὴν δὲ
 ὑλὴν καῦσαι διέγνωμεν. οὕτω γὰρ ἄμ τὸ κῆτος ἀποθανεῖν. εἰ δὲ
 τὸτο γήροπο, ῥαδία ἐμελλέμ ἡμῖν ἔσεσθαι ἢ ἐξοδ' ὅς. ἀρξάμενοι οὖν
 ἀπὸ τῶν οὐραίων ἐκαίόμεν. καὶ ἡμέρας μὲν ἐπὶ τὰ νύκτας ἴσας
 ἀναυοδιήτας εἶχε τὸ καύματος. ὁ γὰρ ὅς ἡ ἐν αὐτῇ σωίεμεν αὐτοῖς
 νοσόντες. ἀργότερον γοῦν ἀνέχασκε. καὶ εἴητε ἀναχάνοι, ταχὺ συ
 νέμμε. διεκῆτε δὲ, καὶ εὖ δεκάτη, τέλειον ἀπενεκρῆστο, καὶ σινωδὲς
 ἦν. τῇ δ' ὡδεκάτῃ δὲ, μόγις ἐνέσασαμεν ὥς εἰ μὴ τις χαλόντος αὐτ'
 ὑποσχεῖται τοὺς γομώεις, ὥς τε μηκέτι συγχεῖσθαι, κινδυνεύοντο
 μεν κατακλεισθέντες ὅν νεκρὸν αὐτῷ ἀπλεῖσθαι. οὕτω δὲ τὸ σόμα
 μεγάλαις δοκοῖς διερείσαντες, πλὴν ναῦν ἐπεσκευάζομεν, ὅπως
 τὸ ὥς ὅτι πλεῖστον ἐμβαλλόμενοι, καὶ τὰ ἄλλα ἐπιπλήσασθαι. κυβερνῶ
 νήσεμ δὲ ἐμελλέμ ὁ σκίνδασθαι. τῇ δὲ ἐπιούσῃ, τὸ μὲν ἦδη τε
 δινήκε. ἡμεῖς δὲ ἀνελεύσαντες τὸ πλοῖον, καὶ διὰ τῶν ἀραιῶν
 μάτωρ διαγαγόντες, ἐκ τῶν ὀδόντων θ' ἐλάσαντες, ἡρέμα καθύς
 καμμεν ἐς πλὴν δάλαττον. ἐπιβάντες δὲ ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ εὖ σῶσαν
 τες ᾧ ποσειδῶνι, αὐτοῖς παρὰ τὸ τρόπαιον, ἡμέρας τρεῖς ἐπαν
 λισάμενοι, νηπιμία γοῦν ἦν, τῇ τετάρτῃ ἀπεπλεύσαμεν. ἐν δὲ
 δὲ πολλοῖς τῶν ἐκ τοῦ ναυμαχίας νεκροῖς ἀπλωτῶμεν, καὶ
 προσωκέλομεν. καὶ τὰ σώματα καταμετρούντες, ἐδουμάζο
 μεν. καὶ ἡμέρας μὲν τινὰς ἐπλήομεν, ἐκείντων ἀεὶ χρομέ
 νοι. ἐπὶ τα βορέα σφοδρὸν πνεύσαντ', μέγα κρύον ἐλά
 το. καὶ ὑπὸ αὐτοῖς πᾶσι ἐπὶ τὴν, τὸ πέλαιον, οὐκ ἐπεπώλη
 μόνον,

non modo in superficie, sed & in profundum & alte, ad passus trecentos, ut descendentes super glaciem curremus. Quum autem uentus perstaret, neq; amplius ferre possemus, tale quiddam commenti sumus. Qui uero in ea re consilium dederat erat Scintharus. Igitur in aquam antrum maximum fodientes, in eo latitauimus diebus triginta, ignemque accendebamus, ac uescebamur piscibus. siquidem fodiendo plurimos inueniebamus. Vbi uero commeatus defecit, egressi infixam nauem euulsumus, ac uelim expandimus, trahebamurq; ut nauigantes molliter ac leniter per glaciem delapsi. Quinta autem die tepore glacies soluebatur, iterumq; omnia in aquam soluta. Iam uero & circiter stadia treceta nauigaue ramus, quum ad insulam delati, non adeo magnam, & eam desertam aquas hausimus (iam enim defecerant) taurorq; syluestres ibi duos arcu confecimus. Ipsi autem tauri cornua non in fronte, sed in ipsis habebant oculis, ut

Momus. Momoplacuit. Post paulum in pelagus deuenimus, non aqueum, sed lacteum, & in eo insula apparebat alba refer ta uitis. Erat autem insula caseus maximus uehementer coagulatus, quemadmodum postea comedentes didicimus. Eius autem circuitus stadiorum uiginti quinque, & uites uuis scatebant, ex quibus lac, non uinum expressimus. Templum autem erat in media insula Galateæ Ne reidi sacrum, sicut ostendebat epigramma. Quamdiu igit in insula confedimus, escam quidem nobis ac cibum terra suppeditauit, lac autem ex uitis expressum, potum. Regnare autem in regionibus illis dicebatur Tyro Salmo nis filia, cum e uita discessisset eo à Neptune honore accepto. Exactis autem in insula diebus quinque, sexta egressi sumus portum, tranquillo quidem mari ab undis, ac aura quadam impellente. Porro octaua die nauigantes non amplius per lac, sed in falsa ac coerulea aqua, uidemus homines multos supra mare decurrentes, omnino nobis similis miles & corporibus & magnitudine, præter solos pedes, siquidem hos suberinos habebant. Quare, ut existimo, et Phellopodes appellati sunt. Mirabamur autem cum uide remus

Momus.

Tyro.

Phellopodes.

μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος, ὅσοις πεπρακτοῖς ὀργαῖς. ὡς π
καὶ ἀποβάντας, διαδίειμι ἐπὶ τῷ κρυφάλλῳ. ἐπιμύνοντες οὖν ἔ
πνεύματος φέρειν οὐ δύναμενοι, τοιούτῃ τι ἐπενόησαμην. ὁ δὲ
τὴν γνώμην ἀποφηνάμενος, ἦν ὁ Σκίνδαρος. σκάφαντες γὰρ ἐν
τοῦ ὕδατι σπήλαιον μέγιστον, ἐν τῷ τῶν ἐμείναμεν ἡμέρας τριᾶ
κοντα, καὶ ἀνακαίοντες, καὶ σιτίζεμενοι τοὺς ἰχθυῖς. εὐρίσκομεν δὲ
ἐκνορήτοντες. ἐπεὶ δὲ ἦδη ἐπέλιπε τὰ ἐπιτήδεια, προσελθόντες,
καὶ τὴν ναῦν πεπηγῆσαν ἀναπαύσαντες, καὶ πελάσαντες τὴν ὁδὸν
νῆα, ἐσφυρόμεθα ὡς πρὸς πλεονέκτας λείως καὶ προσκνῶς, ἐπὶ τῷ πᾶ
σι διολιθαίνοντες, ἡμέρας δὲ πέντε ἡμέρας ἀλλὰ τε ἦν, καὶ ὁ πᾶσι ἐλύν
ετο. καὶ ὕδατος πάντα αἰσθίσις ἐγένετο. πλευσάντες δὲ ὅσοις τριακ
κοσίους σασίους, νήσω μικρᾷ καὶ ἐρήμῃ προσυπέχθημεν. ἅψαντες
ὑδατος λαβόντες, ἐπελελοίπει γὰρ ἦδη, καὶ δύνει τὰς ἄλλους κα
τατοξύναντες, ἀπεπλεύσαμεν. οἱ δὲ ταῦροι οὗτοι, τὰ κέρατα οὐκ
ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς εἶχον, ἀλλὰ ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὡς πρὸς ὁ μῶν
μος ἦεν. μετὰ οὐ πολὺν χρόνον εἰς πάλαιον ἐμβαινόμεν, οὐκ ὕδατος
ἀλλὰ γάλακτος. καὶ νῆσος ἐν αὐτῷ ἐφαινότο λευκή, πλῆρης ἀμπε
λων. ἦν δὲ ἡ νῆσος, τυρὸς μέγιστος πάντων συμπεπηγῶς, ὡς ὑστερον
ἐμφαρόντες ἐμάθομεν, σασίῳ ἐικοσιπέντε τὸ μέγεθος. αἱ δὲ
ἅμπελοι, βοδύνων πλήρεις, οὐ μὴν τοῖς οἶνον, ἀλλὰ γάλα δι' αὐτὰ
ἀπεθλίβομεν. ἱερὸν δὲ ἐν μέσῃ τῇ νήσῳ ἀνέκοδόμητο, γαλατῆας
τοῦ νηκίδου, ὡς ἐδήλωσεν τὸ ἐπίγραμμα. ὅσοι οὖν χρόνον ἐκτὸς ἐμεί
ναμεν, ὅσον τε ἡμεῖς καὶ σιτίον καὶ γὰρ παρῆχε. ποτὶς δὲ τὸ ἐκ τῆς βο
τῆς γάλα. βασιλεύει δὲ τῷ τῶν χωρίων ἐλέγετο Τυρὸς ἡ
σαλμωνέως μετὰ τὴν ἐντυνδερ ἀπαλλαγὴν, ταύτῃ παρὰ τοῖς
ποσσίδωνος λαβύσσει τὴν τιμὴν. μέιναντες δὲ ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ
πέντε, τῇ ἐκτῇ ὄξωρμίσαμεν, αἶρας μὲν τινος παρὰ τοῖς πελάγεσιν,
λασκύνοντες δὲ οὐσας τοῦ θαλάττης. τῇ ὀγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ πλεόν
τες, οὐκ ἔτι διὰ τὸ γάλακτος, ἀλλὰ ἦδη ἐν ἄλμυρῳ καὶ κυανῷ
ὑδατι, καθορῶμεν ἀνδρώπας πολλοὺς ἐπὶ τοῖς πελάγεσιν διαθέ
οντας, ἅπαντα ἡμῖν προσεικότας, καὶ τὰ σώματα, καὶ τὰ μέ
γιστα, πολλὰ μόνων τῶν ποσίδων. ταῦτα γὰρ φέλλινα εἶχον. ἅψαν
τες δὲ οἶμα καὶ ἐκαλονύκτω φέλλοποδες, ἐδαυμάζομεν οὖν ἰδόν

remus eos non demergi, sed supra fluctus extare, intrepideque incedere. Qui & accedentes salutarunt nos Græca uoce, dicebant autem se in Phellò patriā suam properare. Comitabantur autem aliquousque nos præcurrentes, postea conuersi ab itinere ibant, felicem nobis nauigationem cōprecari. Post paululum uero & insulæ multæ apparuere. Prope quidem à læua Phellò, ad quam illi properabant, quæ ciuitas super magno ac rotundo subere habitabatur. Longe autem, & ad dextram magis, quinque maximæ insulæ, & altissimæ, ubi ignis accendebatur multus. Ad proram autem una lata et humilis, distans stadîis non minus quingentis. Iam uero nō procul aberamus, cum mira quædam nos afflauit aura, dulcis & odorifera, quam lem historicus Herodotus à felice Arabiā spirare dicit. nam qualis à rosis, narcissis, hyacinthis, lilîis, uiolis, myrto, uel lauro redolere consueuit, talis nobis odor aspirauit à quo delinîti, bonique aliquid longis ex laboribus sperantes, iam in insulam prope adueneramus. Hic & portus uidemus plurimos tranquillos, & magnos, nitenque flumina leniter in mare prorumpere, prataque & syluas, et canoras aues, partim quidem per littora carentes, multas autem super ramis. Aër autem lenis, ac placide spirans regionis circumfundeatur. Hinc suauis quædam auræ spirantes leniter syluam mouebant, ut ex motis ramis dulces, & perpetui cantus æderentur, similesque qui in locis desertis obliquis fistulis reddi solent. At qui audiebatur uox quædam promiscua non tumultuosa, sed qualis in conuiuio reddi posset, cum quidam fistula canunt, alij probant, alij ad fistulam, aut citharam saltant. His illecti deferebamur in portum, egressique nauem Scintharum in ea, & ex socijs duos dimisimus. Procedentes autem per florens quoddam pratum in custodes incidimus, ac ministros, qui nos roseis uinculis uincientes (id enim apud eos maximum est uinculum) ad principem adduxere, à quibus & per uiam intelleximus, eam esse beatorum insulam, regnareque in ea

Creticum

Herodotus.

τες ου βαπτιζομενους, ἀλλ' ὑπερέχοντας τῶν κυμάτων, καὶ ἀδύνατοι
 ὁδοιποροῦντας. οἱ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ ἠσπάζοντο ἡμᾶς ἐν τῇ
 ἡκῇ φωνῇ. ἐλεγόμετε εἰς φιλαὶ τὴν αὐτῇ πατριδᾷ ἐπεγείρας.
 μέγας μὲν δὴ τις σιωποῖσιν ἡμῖν παρὰβάνοντες. ἔτι ἀπο
 ῥαπόμενοι ἔδωκεν, ἐβάδίζον, εὐπλοῖαν ἡμῖν ἐπιβιάμενοι. μετ'
 ὀλίγον δὲ, πολλοὶ νῆσοι ἐφάνοντο. πλοῖον μὲν δὲ ἀριστέρῳ ἢ φε
 λῶ, ἐς ἡμ' ἐκείνοι ἐσπεύον, πόλιν ἐπὶ μεγάλῳ Ἰ. εὐνομίῃ φε
 λῶ κατασκευαμένη. πόρρωθεν δὲ, καὶ μάλλον ὅν διεξῆλθοντες μέγας
 σου, Ἰ. ὑψιτάτη. καὶ πῦρ πολὺ ἀνεκαίετο, ἡ δὲ τὴν πρῶτον
 μία πλάτῃ, καὶ ταπεινῇ, σαρῖς ἀπέχουσα οὐκ ἐλάτῃς πεντακο
 σίω. ἡ δὲ πλοῖον τε ἡμῶν. καὶ θαυμαστῶς αὐτὰ περιεπένον
 σεν ἡμᾶς, ἡ δὲ καὶ ἐνώδης, οἷον φησὶν ὁ συγγραφεὺς ἐξόδοτος,
 ἀπόδοντος ἐν δ' αἰμονος Αραβίας. οἷον γὰρ ἀπ' ῥόδου, καὶ ναρκί
 σς, καὶ ὑακίνθου, Ἰ. κρίνωμεν, καὶ ἴω, ἔτι δὲ μυρσίνης, καὶ δάφνης, Ἰ.
 ἀμπελάνθης. τοιοῦτον ἡμῖν ἔδωκεν προσέβαλλεν. ἡ δὲ τὴν
 ὁδὸν, καὶ ἡ δὲ ἐκ μακρῶν πόνων ἐλπίσαντες, καὶ ὀλίγον ἡδὴ
 πλοῖον ἐν νῆσῳ ἐγινόμεθα. ἐνθα δὴ καὶ καθωρῶμεν λιμένας
 τε πολλοὺς περὶ πᾶσαν ἀκρίτως Ἰ. μεγάλης. ποταμοὺς τε δι
 αγωγῆς ὁρίοντες ἡμέα ἐς τὴν θάλατταν, ἔτι ὁ λαμῶνας, καὶ ὑλῆς
 καὶ ὄρεα μυρσίνης, τὰ μὲν ἐπὶ τῇ ἡδὴ ἰόντῳ ἀδύνατον, πολλὰ δὲ
 ἐπὶ τῇ κλάδῳ. αἱ δὲ καὶ εὐπνοῖα περιεέχοντο τὴν χώραν.
 καὶ αὐτὰ δὲ ἡδὴ διαπνέουσα, ἡμέα τὴν ὑλὴν διασάλευον
 ὥς τε καὶ ἀπὸ τῇ κλάδῳ κινουμένων, περπνὰ καὶ συνεχῆ μέλι ἀπε
 συρίζετο, εὐοκία τοῖς ἐπὶ ἐρμίας ἀυλῆμασι τῇ πλάτῃ ἀυλῶν.
 καὶ μὴ καὶ βοὴ σύμμικτος ἡκούετο, οὐ δορυβόδης, ἀλλ' οἷα γέ
 νοιτ' ἂν ἐν συμποσίῳ, τῇ μὲν ἀυλῶντων, ἄλλων δὲ, ἐκωνδόντων
 ἐνίωμεν, κροτούντων πρὸς αὐλὸν, ἢ κιθάραν. οὗτοι ἅπανσι κινῶ
 μενοι, καὶ ἡ δὲ ἡδὴ ὁρμίσαντες ὁ τὴν ναῦν, ἀπεβαινομένη, τὸν
 σκίνομεν ὅν αὐτῇ, Ἰ. δὴ τῇ ἡδὴ ἡδὴ ἀπολιπόντες. προϊόντες
 ὁ δὴ ἀλμῶνος ἐκωνδόντες, ἐντυγχάνομεν τοῖς φερδοῖς, καὶ περι
 πλοῖς. οἱ δὲ, δὴσαντες ἡμᾶς ῥοδίνοις σεφάνοις, οὗτοι δὲ μέγιστος
 παρ' ἀνθρώπους δόμος ὅστις, ἀνῆλθον ὥς τ' ἄρχοντα. παρ' ὧν δὴ καθ' ὅσον
 ἡκούσαμεν, ὥς ἢ μὲν νῆσος εἴη τῇ μακάρων προσσπορευομένων, ἀρχὴ δὲ
 εἴη ὁ κρη

*Radaman-
thus.* Creticum Radamanthum : ad quem ubi adducti fu-
*Aiax Tela-
monius.* mus, stetimus in ordine iudicandorū quarto loco. Erat
autē prima causa de Aiaxe Telamonio, an illi in heroum
numero esse liceat, an non. Accusabatur autem quod su-
rijs actus seipsum necasset. Denique multo prius habito
*Hippocra-
tes.* sermone uisum est Radamantho, hausto helleboro, ac de-
mum resipiscientem, tradere eum Hippocrati Coe me-
*Menelaus.
Theseus.* dico, indeque iam in heroum consilium recipi. Secun-
da autē causa amoris erat, Thesei scilicet ac Menelai pro
Helena certantium, utri illa cohabitare debeat. Et Rada-
manthus quidem eam Menelao adiudicauit, qui coniugij
huius gratia tantis olim laboribus sese obiecerit, periculisq.
Etenim Theseo ipsi alias esse mulieres, Amazonem ac Minois filias. Tertia uero de præ eminentia inter
*Alexander
Hannibal,
Cyrus.* Alexandrum Philippi filium, & Hannibalem Carthaginensem.
uisum est Alexandrum præcellere, eiq. sedes posita est apud
Cyrum Persem primum. In quartam autem causam nos adducti
sumus. & is quidem interrogauit, quidnam in causa esset quod
adhuc uiui ad sacrum illum locum deuenissemus. Nos autem ex
ordine cuncta illi enarrauimus. Tum nobis paululum è loco
summotis, se cum diu pensitabat, & de nobis cōmunicabat cum
assessoribus. Consederant autē ei cum alijs multi, tum et Athe-
Aristides. niensis Aristides, cognomēto iustus, cui ut placuit decreuit,
ut daremus poenas curiositatis, & peregrinationis postquam
moreremur. Nunc uero præscripto tempore licere nobis in insula
apud heroas uersari, indeque abire. Præscripsit autem recessus
terminum non amplius quam mensium septem. Hinc sua sponte
defluentibus fertis à nobis, soluebamur, ac in urbem adducebamur,
ad beatorum conuiuium. Ipsa autem ciuitas tota aurea, murus
uero smaragdo lapide cingitur. Porro portæ septem sunt, oēs
ex integro ligno & amomo. Pavimentum uero ciuitatis, & quæ
intra moenia est terra eburnea. oīa autē deorū templa beryllo
lapide constructa sunt, & altaria in eis maxima, uno è
simplici lapide Amethysto constant, in quibus et dījs imolant.
Circa ciuitatē uero fluuius defluit un-

guento

ἡ κρῆς ῥά δ' ἄμα μιν καὶ δὴ ἀναχθέντες ὡς αὐτὸν, ὃν τάξας τῶν δι
καζομένων ἐσημεῖν τέταρτοί. ἤμ δὲ ἡ μὲν πρώτη δίκη, περὶ Αἰαν
τος τοῦ τελαμώνου, εἴτε χρὴ αὐτὸν σωθῆναι τοῖς ἥρωσι, εἴτε καὶ
μή. κατηγόρετο δὲ αὐτοῦ, ὅτι μεμῆνοι, καὶ αὐτὸν ἀπεκτόνοιοι. τῆ
λος δὲ, πολλῶν ῥηθέντων, ὁ ῥά δ' ἄμα μιν ἀπεφάνετο. νῦν μὲν
αὐτὸν πτόμενον ἔειλε βόρυ, παρὰ τοῦ διδύμου ἱπποκράτης τοῦ κῶου
ἱατροῦ. ὕστερον δὲ σωφρονήσαντα, μετέχευ τῷ συμποσίῳ. δὴ οὖν
τέρτα δὲ ἡ κρίσις ἑρωτική, ὁμοῦ καὶ Μενελάου περὶ ὅτι ἐλένη
διαγωνίζομεν, ποτέρῳ αὐτῶν χρὴ σωοικεῖν. καὶ ὁ ῥά δ' ἄμα μιν
δις, ἐλίκασε Μενελάου σωθῆναι αὐτῶν, ὅτι καὶ τὰς αὐτὰς ποιεῖ
σαντι, καὶ κινδυνεύσαντι τοῦ γάμου ἕνεκεν. καὶ γὰρ αὐτῷ ὁμοῦ
καὶ ἄλλας εἶναι γυναικάς, τῷ τε ἑμαζόνα, καὶ τὰς τῷ μίνωος
δυνατέας. εἴη δὲ δικάσῃ περὶ προσέφρας, Ἀλεξάνδρου τῆ τοῦ
φιλίππου, καὶ Ἀντίβου τοῦ καρχηδονίου. καὶ ἐπέειπε προσέχευ ὁ Ἀλέ
ξανδρ. καὶ διδόντες αὐτῷ ἐτέδην παρὰ κύρου τὸν πέρηνον, τὸν
πρῶτον. τέταρτοι δὲ ὕμεις προσμύχνημεν. καὶ ὁ μὲν ἥρετο,
τί παδόντες, εἴτε ζῶντες ἱεροῦ χωρίου ἐπιβαίμεν. ἡμῖς δὲ, πάν
τα ἐξῆς δεικνυσάμεν. οὕτω δὲ μετασητάμεν ἡμᾶς, ἐπὶ πο
λὺν χρόνον ἐσκήπετο, καὶ τοῖς σωτέροις ἐκοινοῦτο περὶ ἡμῶν·
σωτῆρόν τοι δὲ ἄλλοι τὲ πολλοί, καὶ Ἀριείδης ὁ δίκαιος, ὁ Ἀθη
ναῖ. ὡς δὲ ἐπέειπε αὐτῷ, ἀπεφάνετο, ὅτι μὲν πολυπραγμο
σύνης καὶ τῆς ἀποδημίας, ἐπεσθ' ἂν ἀποδιδόμεν, δούλου τὰς
ἐνδύνας. ὅ δὲ νῦν, ῥητὸν χρόνον μείναντας ὃν τῇ νήσῳ, καὶ σω
διατηνέντας τοῖς ἥρωσι, ἀπελθόντες, ἔταξε δὲ καὶ τῇ προθε
μίᾳ ὅτι ἐπιδημίας, μή παλὼν μνηστῆρ. τοῦ νυνδιν, αὐτο
μάτωρ ἡμῶν τῶν σεφάνων περὶ ῥηθέντων, ἐλελύμεν, καὶ εἰς
τὴν πόλιν ἡγόμεν, εἰς τὴν μακάρεω συμπόσιον. αὐτῇ μὲν
οὖν ἡ πόλις πᾶσα χροσῇ. ὅ δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς σμαράγδι
νομ. πῶλαι δὲ εἰσι ἐπὶ πᾶσι μονόξυλοι κυναμώμινοι. τὸ
μὲν τοῖς ἐσφ. ὅτι πόλεως, καὶ ὃν τὸν τείχεος γῆν, ἐλεφαν
τίνην. ναοὶ δὲ πάντων νεῶν, βηνύλιν λίθου ὁμοειδή. καὶ
βωμοὶ ὃν αὐτοῖς μέγιστοι, μονόλιθοι, ἁμεινύσινοι, ἐφ' ὧν ποιε
οῦσι τὰς ἐκατόμβιας. περὶ δὲ τὴν πόλιν, ῥεῖ ποταμὸς μὲν

unguento optimo, huiusq; latitudo regalium cubitorum centum, altitudo, ut commode nare posses. Porro ipsius balnea, domus magnæ sunt uitreae, cynamomo succensæ. Atqui pro aqua ros tepidus in peluibus seruator. Vtutur autem uestibus purpureis, tenuissimis araneorum telis. Si corpora non habent, sed & impalpabiles sunt, & absque carne. Formam autem & effigiem solam habent ac ostendunt. Incorporei tamen cum sint, stant, mouentur, intelligunt, uocemq; emittunt, omninoq; uidetur eorū anima nuda quædā circūuagari, corporis similitudine circumdata. Si quis autem non tetigerit, non credet quod uidetur non esse corpus. Sunt enim ut umbræ rectæ non nigræ. Senescit nemo, sed ea ætate, qua se eō contulit, permanet. Deniq; hic haudquaquē est nox, neq; dies admodum clara, sed quale crepusculum esse solet, iam aurora apparente ante oriētem solem, talis lux terram habet. quare & unum solum anni tempus nouere. Semper enim apud eos uer est, unusq; uentus spirat zephyrus. At locus cunctis quidē floribus, omnibus manuetis plantis, & umbrosis uiuet. Quæ illic sunt uinæ duodecies quotannis ferunt, & singulis mensibus uuas reddunt, mala uero granata ac malos, cæteraq; poma terdecies ferre dabant. Nam mense, qui apud eos Minous appellatur, bis ferre fructum. pro frumento uero spicæ in summitate paratos panes emittūt, ut fungos. Fontes sunt per ciuitatē, aquæ quidē quinq; et sexaginta, ac trecenti, mellis uero alij totidē, unguētū quingētū. Verum & hi minores sunt. flumina lactis septē, & uini octo. Conuiuīū autē celebrat extra ciuitatē in campo, qui Elysus uocatur. Etenim Pratum est pulcherrimum, & circa illud nemus omni arborū specie constitū, umbrā discubentibus faciēs. strātū autē sub sternūt ē floribus. Ministrant quidē ac cuncta afferūt uētī præterq; q̄ uinū nō miscēt, siquidē eo nō indigēt. nā cum conuiuīū arbores sunt uitreae magnæ ē micate uitro. harū fruct⁹ pocula sūt omni specie opis ac magnitudinis. Vbi autē qs ad conuiuīū accesserit, unū uel ex illis duodecim cerpta mensis apponit. ea confestim uino replentur. Pro

*Minous
mensis.*

*Elysus cā-
pus.*

feria

ρου τοι καλλίστη, τὸ πλάτος πηχέωμ ἑκατὸν βασιλικῶν. ῥάβδος δ',
ὥς πε νῆρ ἐυμαρῶς. λυγρὰ δ' ἐ ὅστις αὐτοῖς, οἴκει μεγάλοι, ὑάλη
νοι, θεῖ κωμαμῶμω ἐγκαυόμενοι. ἀντὶ μὲν τοι τὸ ὕδατος, γὰρ ταῖς
πυλῶσις δρόσους θερμὴ ὅστις. ἐοικῆτι τὸ ζῶντα, ἀραχνίους λεπτῶς,
πορφύρεας. αὐτοὶ δὲ σώματα μὲν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀναφῆς, καὶ
ἄσπερκοί ἐσι. μορφῶν δὲ καὶ ἰδέαν μόνον ἐμφαίνουσι. Ἐἰσώματα
ὄντες, ὁμῶς οὖν ἑσῶσι, καὶ κινῶνται, καὶ φρονῶσι, καὶ φωνῶν ἀεὶ ἄ
σι. καὶ ὅλως εἴκει γυμνή τις ἢ ψυχὴ αὐτῶν περιπολῆς, πλὴν τὸ σώ
ματος ὁμοιότητα περικεμμένη. εἰ γοῦν μὴ ἄφατό ἦε, οὐκ ἂν ἐλίσ
ξει μὴ εἶναι σώμα, δ' ὁρώμενον. εἰσὶ δ' ὥς περ σκυαὶ ὀρεαί, οὐ μέ
λαιναυ. γηράσκει τὸ οὐδέ τις. ἀλλ' ἐφ' ἧς ἂν ἡλικίας ἔλη, πᾶσα μὲν
οὐ μὲν οὐ τὸ νῦν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι, οὐδ' ἡμέρα πάνυ λαμπρά.
ἀλλὰ καθάπερ δ' λυκαυγὲς ἦδη πρὸς ἥω, μὴ ἔπω ἀνατείλαντος
ἡλίου. πειστορ φῶς ἐπέχε πλὴν γλῶ. καὶ μὲν τοι καὶ ὥσων, μίαν ῥίσα
σι τοι ἔτος. αὐτὸ γὰρ αὐτοῖς παρ' ὅστις, Ἐἰς ἀνεμος πᾶς ὁ ζέ
φυρος. ἢ δὲ χώρα, πᾶσι μὲν αἰθεσι, πᾶσι δ' φυτοῖς ἡμέροις τε καὶ
σκυραῖς τε δὴ κληρ. αἱ μὲν γὰρ ἄμπελοι, δ' ὠδικάφοροι ἐσι, καὶ καὶ
μύω ἕκασον καρποφοροῦσι. τὰς δὲ ῥοῖας, καὶ τὰς μηλίας, Ἐἰ πλὴν
ἄλλω ὁπώραν, ἔλεον μὲν εἶναι τρισκαυδικάφορον. ἐνὸς γὰρ μηνὸς
τοῦ παρ' αὐτοῖς μηνός, δι' ἐκ καρποφορῆς. ἀντὶ τὸ πυρρὸν, οἱ σάχυνες ἄρ
τους ἐτοίμους ἐπ' ἄκρ' ἐφύσσιν, ὥς περ μύκητας. πηγαὶ δὲ περὶ πλὴν
πόλιν ὕδατος μὲν, πέντε, καὶ ἐξήκοντα, Ἐἰ ἑκατόσια. μέλιτος δὲ,
ἄλλω τοσαῦται. μέλι δὲ, πέντε κατόσια. μικρότερά μὲν τοι αὐτά.
καὶ ποταμοὶ γάλακτος ἑπτά, καὶ οἶνος ὀκτώ. τὸ δ' συμπόσιον, ἔξω φη
πόλει περὶ τὴν, γὰρ θεῖ ἡλυσίφ καλὸν μὲν πᾶσι. λαμῶν δὲ ὅστις
κάλλιστος, καὶ περὶ αὐτὸν, ὕλη παντοία, πυκνὴ, ἐπισκιάζουσα τοὺς
κατακεμμένους. καὶ ξυμνῶν μὲν ἐκ τὸ ἀνθέων ὑπεβίβλων, δ' ἰακὸ
νῶνται δὲ, καὶ διαφύσσιν ἕκασα οἱ ἀνεμοὶ, πλῶν γὰρ τοῖς οἰνοχοῦσι.
τὸ δὲ δ' οὐδὲν δέοντα, ἀλλ' ἐστὶ δέοντα περὶ τὸ συμπόσιον ὑάληνα,
μεγάλᾳ, τὸ δ' ἰαυγασάτης ὑάλη. ὁ καρπὸς δ' ἐστὶ τὸ δ' ἰαυγασάτης
πολίρεια παντοῖα καὶ τὰς κατασκευὰς, καὶ τὰ μεγάλα. ἐπεὶ δ' ἀρῶν
παρίηδες ἐς τὸ συμπόσιον, ξυγῆσας ἔμ, ἢ καὶ δύο τὸ ἐκπωμάτων,
πᾶσι τὴν, τὰ δ' αὐτὰ οἶνος πλῶν γίνετα. οὕτω μὲν πίνουσι, ἀντὶ
δε τῆς

fertis uero lusciniæ, canoræque uolucres cæteræ flores è proximis pratis ore legentes, cum cantu eos superuolans asperguntque. Porro unguuntur ad hunc modum. Den sæ nubes unguentum combibentes è fontibus ac flumine, supraque conuiuium sparsæ, sensim exprimentibus uentis, tenuissimum quiddam uelut rorem distillant. In coena autem musicæ & cantilenis uacant. Canuntur autem in primis Homeri uersus, qui & ipse adest, & cum illis conuiuatur, supra Vlysses discumbens. Choreæ autem sunt è pueris & uirginibus. præsumt uero illis & concinunt Eunomus Locrus, et Arion Lesbicus, & Anacreon & Stesichorus. Nam et hunc apud eos uidi iam ipsi Helena reconciliata. Vbi autem ij quieuerunt, secundæ choræ succedunt è cygnis, philomenis, ac hirundinibus. Postquam et illæ canere coeperint, iam tota sylua resonat præstidentibus uentis. Hoc aut maximum ad lætitiā habent; fontes duo sunt circa conuiuiū, unus quidem risus, alter uero uoluptatis. Ex horum ambobus in initio conuiuij omnes bibunt, deinde reliquum læti ac ridentes exigunt. Volo & ex insignibus uiris, quos aquæ eos uidi, dicere. Omnes quidē semideos, & qui sub Illo militauere, præter Locrensem Atacē, nā hunc solū dicebant in impiorū loco supplicio affici. Barbarorum autē utrunq; Cyrum, Scythamq; Anacharsim, & Thracem Zamolxim, Numamq; Italicum, necnon & Lacedæmonium Lycurgū & Phocionem, & Tellum Athenienses, & præter Perisandrum sapientes omnes. Vidi & Socratem Sophronisci filium cum Nestore et Palamede nugantem. circa quē Hyacinthus Lacedæmonius, & Thelpius Narcissus, Hylas, alijq; formosi. Videbatur autem Hyacinthum amare, idq; multis argumentis. Ferebatur autem illi succedere Radamanthum, & sæpe numero comminatum, si pergeret ineptire, se illum ex insula eiecturum, aut nisi omīssa simulatione conuiuaretur. Solus Plato nō aderat, sed conditam à se ciuitatem habitare dicebatur, ubi reipublica et legibus quas tulerat, uteretur. Porro Aristippus et

Epi

δὲ τῶν σεφάνων, αἱ ἀηδόνες, καὶ τὰ ἄλλα τὰ μυσικὰ ὄργανα, ἐκ τῆ πλῆ-
 σίου λεγόντων τοῖς νόμοις ἀνθολογούντα, κατανίφι αὐτοὺς μετ'
 τῶν ὑποπαιδόνων. καὶ μὴ καὶ μυρίζοντες. νεφέλαι πυκναὶ ἀνα-
 πνέουσαι μέγαν ἐκ τῶν πυλῶν, καὶ τῶν πταμέων, καὶ ἐπιστάσαι ὑπὲρ τὸ
 συμπόσιον, ἡρέμα τὸ ἀνέμωρον ἀπὸ θλιβόντων, ὅπως λεπτὸν, ὡς πρὸ
 οὐρανόθεν, ἐπὶ τῷ ὄρει δειπνῶν, μυσικῇ τε, καὶ ὡς αὖτε χοροῖς. ἔδειξεν
 ὁ αὐτοῖς τὰ ὁμήρου ἐκ μάλιστα. Ὁ αὐτὸς δὲ παρῆεν, καὶ σωδοναχθῆ-
 ται αὐτοῖς, ὑπὲρ τῶν ὀδυνῶν κατὰ κείμηνους. οἱ μὲν γὰρ χοροὶ, ἐκ παλαι-
 ῶν εἰσι, καὶ πρὸ δένων. ἔδεικται δὲ, καὶ σωδονισμῶν, εὐνομίᾳ τε ὁ
 λοκρὸς, καὶ ἀρίωμος λέσβιος, καὶ ἀνακρέων, ὁ σπυρίχουρος. καὶ αὖτε καὶ
 τὸν παλαιὸν αὐτοῖς ἐθεασάμενον, ἦδον τὴν ἐλένην ἀνθὶ δὴ κίλας γαλῶν.
 ἐπεὶ δὲ οὗτοι παύσαντες ἄλονται, δεύτερος χορὸς πρὸς χεῖρα ἐκ κῆ-
 κων, καὶ χελιδόνων, καὶ ἀηδόνων. ἐπεὶ δὲ καὶ οὗτοι ἄσπονδοι, τότε
 δὴ πᾶσα ἡ ὕλη ἐπαυλῆς, τὸ ἀνέμωρον κατὰρχόντων. μέγιστον δὲ τὸ
 πρὸς εὐφροσύνην ἐκένον ἔχοντες. παλαιῶν δὲ οὐκ ἐπὶ τὸ συμπόσιον
 ἢ μὲν γέλωτος, ἢ δὲ ἡδονῆς. ἐκ τούτων ἐκατέρωθεν πάντες οὖν ἄρχη τὴν
 ἑνωχίαν κίνησαν. καὶ πολλοὶ οὖν ἡδόμενοι, καὶ γελῶντες, εὐάρεστοι.
 βόλομαι δὲ εἰπεῖν καὶ τὴν ἐπιστήμων ὄψιν πᾶσι αὐτοῖς ἐθεασά-
 μενον. παλαιῶν μὲν τούτων ἡμιθέων, καὶ τούτων ἐπὶ ἴλιον στρατεύσαντας,
 πάλιν γε δὴ τὸν λοκρὸν Αἴαντος. ἐκένον δὲ μόνον ἑφασκόμενον τῷ ὄρει τῶν
 ἑταβῶν χώρῳ κολαζέω. βαρεῶν δὲ, κύριος τε ἀμφοτέρων, καὶ τὴν
 σκύνην ἀνάχαρτον, καὶ τὴν θρᾶκα ζάμουξιν. καὶ νομάς τὸν ἴταλιν
 ὥπλιον. Ὁ μὲν καὶ λυκόντιον τὸ λακεδαιμόνιον, καὶ φωκίωνα, καὶ τέλ-
 λον, τούτων ἀθηναίους. καὶ τούτων σοφούς, ἄνδρες περὶ ἀνδρῶν. εἶδον δὲ καὶ
 Σωκράτην τὸν Σωφρονίσκου, ἀδολεσχόντα μετὰ νέεσσι, καὶ Πάλα-
 μήδην. παρὶ τῶν αὐτῶν, ἦσαν τάκινθός τε ὁ λακεδαιμόνιος, καὶ ὁ δὲ
 σπυρίχουρος Νάρκιστος, καὶ Ἰλλας, καὶ ἄλλοι κάλοι. καὶ μοι εἶδον ἑκάστους
 ἰακίνθους. τὰ πάλιν δὲ οὕτως ἐκένον δὴ ἡλεγχον. ἐλέγετο δὲ χαλεπαῖ-
 νον αὐτοῖς ὁ παλαιὸς ἀνδρῶν, καὶ ἡ παλαιὰ καὶ πάλιν ἐκ βαλῆς αὐτῶν
 ἐκ τῆ νῆος, ἡμφυαρχῇ, ὁ μὲν δὲ ἡ ἀφῆεν πῶς ἡρώωνιαν, ἑνωχίαν.
 πάλιν δὲ μόνος οὖν παρῆεν, ἀλλὰ ἐλέγετο ὁ αὐτὸς οὖν τῇ ὑπὲρ αὐτῶν
 ἀναπλασθεῖσιν πόλιν οἰκῆν, καὶ μόνος τῇ πολιτείᾳ, καὶ τοῖς νόμοις
 οἷς σωτήρας τε πολιτεύεσθαι. οἱ μὲν τοὶ ἀμφὶ ἀρίστους πόρτε, καὶ

Epicurus primus apud illos habebantur, cum hilares essent & læti, compotioresque suauissimi. Aderat et Phryx
Aesopus. Aesopus, quo homine pro morione utuntur. Atqui Di
Diogenes. ogenes Sinopenfis tantum à pristinis moribus degene
 rauerat, ut Laidem meretricem duceret uxorem, & su
 binde surgeret ac temulentus saltaret, debacchareturque.
Stoici. Stoicorum autem aderat nemo. nam adhuc illos rectum
*Chrysip-
pus.* uirtutis uerticem ascendere aiebant. Quin et id de Chry
Academici sippo audiuius, illi non prius fas esse ut insulam ingre
 deretur, quam iam quarto se elleboro purgaret. Academici
 cos dicebant uelle quidem uenire, continere se tamen,
 & adhuc considerare. neque enim satis adhuc capere,
 num usquam talis insula sit, nec ne. Verum, ut conij
 cio, Radamanthi iudicium haud dubie metuerunt, ut
 pote qui forum iudiciarium sustulerint. quantū non pau
 cos ex illis excitatos fama erat, ut eos qui illuc precesserāt
 subsequerentur, uerū præ pigritia defecisse, neque potuisse
 assequi, sed è medio itinere rediisse. Hi igitur inter eos qui
Achilles. aderant erant maxime memorabiles. Eni uero Achille, et
Theſeus. post illū Theſeum in primis colunt. Quod uero ad coitū
 & Venerem pertinet, commiscantur foeminis simul et
 maribus palam, et spectantibus omnibus, idque haud
*Socrates.*quaquam turpe arbitrantur. Solus uero Socrates deiera
 bat, se innocenter cum iuuenibus uersari, & quidem
 cum omnes illum peierare scirent. Siquidem Hyacinthus
 & Narcissus fatebantur, ille autem negabat. Foeminæ
 sunt omnibus communes, neque quisquam uicino in
 uidet, sed sunt certe in hacre maxime Platonici. Pueri
 quoque uolentibus se exhibent, nihil reluctantes. Vix
 autem duos, aut tres totos dies ueneram, cum accede
Homerus. rem Homerum poetam. nam utrique ocium erat, &
 cum alia multa, tum illud rogabam, cuias esset, dicens
 illud maxime apud nos ad hunc usque diem esse in con
 trouersa. At ille se nescire respondit. Nam quidam Chi
 um, alij Smyrnaeum, alij Colophonium eum arbitran
 tur, ipse uero se Babylonium esse aiebat. siquidem à ciui
*Tigranes.*bus suis nō Homerū, sed Tigranem uocatū fuisse, postea
 uero

Ἐπὶ κεῖνον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτοῖς ἐφύροντο, ἡδῆ τε ὄντες, καὶ
 κεχαρισμένοι, καὶ συμποτικώτατοι. παρὼν δὲ καὶ Αἴσωπος
 ὁ φρίξ. τοῦτόν δέ, ὅσα καὶ γελωτοποιῶ ζῶνται. Διοργήκης μὲν
 γε ὁ σινωπεύς, τοσούτῳ μετέβαλε τοῖς τρόποις, ὥς τε γῆμα
 Λαϊδία πλὴν ἔταψαν, ὀρχήσασθαι τε ὑπὸ μέδουσας πολλὰς ἀνίστα
 μένον, καὶ παροινεῖν. ἥν δὲ Στωϊκῶν, οὐσίαις παρὼν. ἔτι
 γὰρ ἐλέγοντο ἀναβαίνειν τὸν τῆς ἀρετῆς ὄρδιον λόφον. ἡκούσ
 μιν δὲ καὶ περὶ Χρυσίππου, ὅτι οὐ πρότερον αὐτοῦ ἐπιβῆναι
 τῆς νήσου δέμης, πρὶν τὸ τέταρτον ἑαυτὸν ἐλκεσθίσῃ. τοῦς δὲ
 Λακωνικοῦς ἐλεγμον ἐθέλει μὲν ἐλθεῖν, ἐπέχετο δ' ἔτι, καὶ
 διασκέπτεσθαι. μὴ δὲ γὰρ αὐτὸ τοῦτό πως καταλαμβάνειν,
 εἰ καὶ νῆσός τις τοιάντη ἐσίη. ἄλλως τε, καὶ πλὴν ἐπὶ τοῖς ῥα
 διαμάνθιν οἶμαι κρίσιν ἐδ' οἴκισαμ, ἅτε καὶ τὸ κριτήριον αὐ
 τοῖς ἀνερκεῖται. πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἐφασκον ὁρμηδύνειν, ἀκολο
 θεῖν τοῖς ἀλκιμοῦσι, ὑπὸ νωθείας δὲ ἀπολείπειν, μὴ κα
 ταλαμβάνοντας, καὶ ἀναστρέφειν ἐκ μέσης γῆς ὁδοῦ. οὗτοι μὲν
 εἴη ἥσαν ἀξιολογώτατοι ἥν παρόντων. τιμῶσι δὲ μάλιστα τὸν
 Λαχίλλειαν. καὶ μετὰ τοῦτο, ὁκσεῖα. περὶ δὲ σωφισίας, καὶ ἀφρο
 δισίω, οὕτω φρονέουσι. μίσθοντα μὲν ἀναφανδὸν πάντων ὁ
 ρώντων, καὶ γυναιξί, καὶ ἄρσεσι, καὶ οὐδ' αὖτως τοῦτο αἰσχυρὸν αὐ
 τοῖς δοκεῖ. μόνον δὲ Σωκράτης διώκοντο, καὶ μὲν καθάρως πλε
 σιάζοντες νέους. καὶ μὲν τοὶ πάντες αὐτοῦ ἐπιπορεύοντες κατέγιγα
 νωσκον. πολλὰς γοῦν ὁ μὲν ἔκινε, καὶ ὁ Νάρκιας, ὡμολό
 γησιν. ἐκεῖνος δὲ, ἡρῆτο. αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσὶ πᾶσαι κοιναί, καὶ
 οὐδ' αὖτε φρονεῖ ὅτι πλεονεξία, ἀλλ' εἰσὶ τοῦτο μάλιστα πλεονεξία
 κώτατοι. καὶ οἱ παῖδες δὲ, παρέχουσι τοῖς βυλομένοις, οὐδὲν
 ἀντιλέγοντες. οὕτω δὲ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας διελκυσσασθαι, καὶ
 προσελθὼν ἐγὼ οὐκ ἔφη ποικίλῃ, ὁλοῦς οὐκ ἔφη ἀμφοῖν, τὰ
 τε ἄλλα ἐπαυδανόμην, καὶ ὅδε ἐν εἴῃ, λέγων τοῦτο μάλιστα παρ
 ἡμῖν εἰσέτι νῦν ζῆταισθαι. ὁ δὲ, αὐτὸς μὲν ἀγνοεῖν ἐφασκεν.
 οἱ μὲν, γὰρ χθόν. οἱ δὲ, σμυρνάον. πολλοὶ δὲ, κολοφώνιον αὐ
 τὸν νομίζουσιν. εἶναι μὲν τοὶ ἔλεγε βαβυλωνίος. καὶ παρὰ γε
 τοῖς πολίταις, οὐκ ὁμοῦ, ἀλλὰ Τηγεάνης καλεῖσθαι. ὕστερον

uero cum apud Græcos obsidis officio functus esset, pri-
 stinam appellationem mutasse. Rogabā præterea, num
 & ij uerius, qui uulgo reijciuntur, ab se conscripti essent,
Aristar-
chus. nec ne. Ille autē omnes suos esse asseuerabat. Ibi ego Ze-
Zenodotus nodoti, & Aristarchi grāmatici frigidæ ratiocinationes
 non potui non damnare. Vbi autē hæc abunde differuit,
 iterum rogabam, quamobrem ab ira poëmatissui inicitū
 sumptserit. Sic enim inquit, mihi in mentem uenit, nihil
 studio agentis. Tum & illud scire cupiebā, an, quod mul-
 ti uolunt, Odyssæam Iliade priorem scripsisset. Ille uero ne-
Odyssæa.
liæ. gabat. Nam quod cæcus nō esset, quod & de eo affirmāt,
 mox cognoui. Videbam enim, quare non erat opus illū
 percontari. Quin idem alias sæpe agebam, ubi illi uacas-
 re uiderem. Cum autē illum adirem, rogaremq;, ipse con-
 tra prompte ad omnia respondebat, maxime uero post
 causam quam uicit. Nam illum calumniæ Therſites accu-
Therſites.
 sauerat, quod se in poësi conuicijs agitasset. Vicit autem
 Homerus causam agente Vlyssæ. Aduenit & circa illa tē-
 pora Pythagoras Samius septies mutatus, qui in tota ani-
Pythago-
ras. malibus uiuit, & animæ errores consummauit. Erat autē
 eius dextra pars aurea. & uisum est ut cōmuni cum illis
 republica uteretur. Dubitabatur autē adhuc, utrum Py-
 thagoræ, aut Euphorbi nomine appellandus esset. Ems-
Empedo-
cles. docles uero, nā & ipse uenit semelixus, et toto corpore
 excoctus, nō receptus est, quāq; id multis precibus postu-
 laret. Procedēte autē tēpore instabat certamen, quod apud
 illos Thanatusia appellant. Præfuit Achilles iam quintū
Thanatu-
sia. Theseus uero septimū. Porro qd in totū actum sit longū
 esset cōmemorare, uerū summam, ac capita rerū perstrin-
 gam. Lucta quidē uicit Carus, q ab Hercule stabat, et pro
Carus.
 corona cum Vlyssæ decertabat. Pugilum æqualis fuit pu-
Arius.
Epim. gna, Arii Aegyptij qui Corinthi sepultus est, & Epim, qui
 sibi mutuo congressierant. Nam apud eos Pancratiū nul-
 lum premiū proponit. Porro quis cursu uicerit non satis
 memini. Ex poëtis, ut uere dicā, quanquam longe excel-
Hesiodus.
 leret Homerus, uicit tamen Hesiodus. Præmia autem os-
 mnibus erat corona ex pauonum pennis contexta. At
 iam

δε δὲ μὲν παρὰ τοῖς ἔλλησι, ἀλλὰ καὶ τὴν προσηγορίαν. καὶ
 δε καὶ περὶ τῶν ἀδελφῶν σίχων ἐκκρότωρ, εἰ ὑπὲρ ἐκείνους εἰσι
 γεγραμμένοι. καὶ οὗτος ἐφασκε πάντας αὐτοὺς εἶναι. κατεγίνωσκον
 οὖν τῶν ἀμφὶ τὸν κινδύον, καὶ Ἀρίσταρχον γραμματικῶν πελ
 λῶν τὴν ψυχολογίαν. ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἰκανῶς ἀπεκέρκιστο, πάλιν
 αὐτὸν ἠρώτω, τί δὴ ποτε ἀπὸ τῶν κινδύνων τὴν ἀρχὴν ἐκρίνατο.
 καὶ εἰπεὶ οὗτος, οὕτως ἐπελθὼν αὐτῷ, μηδὲν ἐπιτηδεύσαντα. καὶ μὴ
 κακῶς ἐπεθύμαρ εἰδέναι, εἰ προτέρᾳ ἐγγραφὴ τὴν δόξασαμεν
 ἰλιάδος, ὡς πολλοὶ φασιν. ὁ δὲ, ἤρνετο. ὅτι μὲν γὰρ οὐδὲ τυφλὸς
 ἦν, ὁ καὶ αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λέγουσι, αὐτὴν ἡπιστάμεν. ὥρα γὰρ
 ὡς τε οὐδὲ πωθάνεσθαι ἐδόμην. πολλὰ δὲ ἐξ ἄλλοις ἐπὶ
 οὖν, εἴποτε αὐτὸν ἀολήν ἄνθρωπον ἔωρων. πρόσθ' οὖν γὰρ ἄντι ἐπωθῆ
 νόμην αὐτοῦ. καὶ οὗτος, πρὸς μὲν πάντα ἀπεκρίνετο. ὁ μάλιστα καὶ
 τὴν δόξαν, ἐπεὶ δὲ ἐκράτισεν. καὶ γὰρ τις γραφὴ κατ' αὐτὸν ἔπειθε
 νεγυλὴν ὑβριως ὑπὸ θεσίτῃ, ἐφ' οἷς αὐτὸν ἐν τῇ ποιήσει ἔσκαψε,
 καὶ ἐνίκησεν Ομηρος, ὁδυσσεὺς στυγερῶντος. καὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς
 χρόνους τούτους, ἀφ' οὗ καὶ πύθαγόρας ὁ σάμιος, ἐπῆλθε ἀλλὰ
 γαίης, καὶ ἐν τούτοις χρόνοις βιοτεύσας, καὶ ἐκτελέσας τὴν ψυχὴν
 τὰς περιόχους. καὶ δὲ χρυσὸς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον. καὶ ἐκρίθη
 μὲν συμπολιτεύων αὐτοῖς. ἐνεδιοιάζετο δὲ ἐν τῇ πότειρον πύθαγό
 ρου, ἢ εὐφορβου αὐτὸν ὀνομάζου καὶ. ὁ μὲν τοι ἐμπεδοκλῆς, ἢ
 δε καὶ καὶ οὗτος περὶ φθόρου, καὶ τὸ σῶμα ὅλον ὠπτημένους. οὐ μὴν
 παρελθόντων, καὶ τοι πολλὰ ἐκείνους. προὐόντων δὲ τῶν χρόνων,
 ἐνέσκη ὁ ἀγὼν, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατόσια. ἠγωνοβέτα ὁ ἀχιλλεύς
 δὲ πέμπτου, καὶ ὅσους τὸ ἐβδόμου. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, μακρόν
 ἔμεινεν. τὰ δὲ κεφάλαια τῶν πραγματέων, δεικνύσονται.
 πάλιν μὲν ἐνίκησε κἄρος ὁ ἀφ' Ἡρακλίδος, ὁδυσσεὺς περὶ τοῦ
 φάνου καταγωνισάμενος. πυγμαῖ δὲ ἴσκη ἐβλήτο ἀρεῖς τε τοῦ
 αὐτοῦ, ὅς ἐν κορινθίῳ τίθαπται, καὶ ἐπ' οὖν, ἀλλήλοισι συνελ
 θόντων. παγκρατίς δὲ οὐ τίθεται ἄλλα παρ' αὐτοῖς. τὸν μὲν τοι
 δρόμον, οὐκ ἐν μέρει τις ἐνίκησε. ποικίλων δὲ, τῇ μεν
 ἀλθείᾳ, παραπολὺ ἐκράτε Ομηρος, ἐνίκησε δὲ ὅμως Ἡσίοδος.
 τὰ δὲ ἄλλα, καὶ ἀπασί σέφανος, πλάκους ἐκ πηγεῶν ταυνίων. ἀρεῖ

iam absoluto certamine nunciatum est, eos qui in impio-
rum loco plecterentur, ruptis uinculis, & superata custo-
dia in insulam irrupere. Eorum duces esse Phalaridem
Phalaris. Agrigentinum, & Busyridem Aegyptium, Diomedem
Busyris. Thracem, & Scironem, et Pityocampē. Vt uero hæca-
Diomedes. nimaduertit Radamanthus, statuit heroës in aciem su-
Sciron. per littus. Ducebat aut exercitum Theseus, & Achilles,
et Ajax Telamonius iam iam ad se reuersus. Commixti
ergo inter se pugnabant, uiceruntq; heroës, Achille uel in-
Socrates. primis rem strennue gerente. Fortiter se gessit & Socra-
tes in dextro cornu constitutus, multoq; fortius q̃ cum
adhuc apud Delium pugnaret. nam ingruentibus hosti-
bus haudquaq; fugit, sed uultu intrepido constitit. quam
ob rem premio donatus est, nimirū luculento & amplo
horto, in quem conuocatis alijs diserebat. quem locum
Necracade- Necracademiā appellauit. Comprehēsos igitur et colliga-
mia. tos eos qui uicti fuerant, remiserunt multo grauius puniē-
dos. Eam aut pugnam scripsit et Homerus, & mihi abeu-
ti libellos dedit ad nostros homines deferendos. Verum
hos unā cum reliquis postea amisi. Erat poematis initiū
ferē in hunc modū. Nunc mihi Musa refer pugna heroū
extinctorū. Cum igitur fabas coxissent, quēadmodum
illis mos est, ubi bello rem preclare gesserint, epinicia ce-
Pythago- lebrarunt, & festū solēne egerunt. Solus Pythagoras a
ras. cōuiuio illo abstinuit, & ieiunus procul desidebat, abomi-
natus fabarū esum. Iam uero mensibus sex exactis, septi-
moq; ad mediū deducto, res nouę ac insperatę exortę sūt
Cinyrus. Nam Cinyrus Scinthari filius iam grādis et formosus, He-
lenā multo iā tēpore deperibat. Ipsa aut contra manifeste
adulescentē ad infantiā usq; redamabat. Siquidē in conui-
nio subinde alter alteri annuebat & prebibeat, soli q; ex
ceteris surgentes in sylua deetrabant. Tandem pre amo-
re & impatentia consiliū cepit Cinyrus rapiendī He-
lenam. Illa uero hoc probabat, ut cederent, ac in uici-
nam quampiam ex insulis proficiscerentur. nimirū
in Phellō, aut Tyroëssam. Addiderunt & huic consi-
lio coniuratos ē meis comitibus tres audacissimos. Nam
hæc

δὲ τῶ ἀγῶνι σάυτελισμένον, ἐγγέλλοντο οἱ ἐν ᾧ χωρίῳ τῶν
 ἀσεβῶν κολαζόμενοι, ἀποβρέξαντες τὰ δαυμά, καὶ οἱ φερεῖς
 ἐπικρατήσαντες, ἐλαύνον ἐπὶ τὴν νῆσον. ἡγεῖσθαι δ' αὐτῶν, φάσ
 λαρίμ τε τὸν ἀκράγαντον, καὶ βόστυν τὸν ἀγλύπτιον, καὶ Διο
 μέδην τὸν θράκα, καὶ τοὺς περὶ σκείρωνα, καὶ Πιτυοκάμπην.
 ὡς δὲ ταῦτ' ἤκουσε, ὁ βασιλεὺς ἀμειψάμενος, ἐκτάσας τοὺς ἥρωας ἐπὶ οἱ
 ἡτόνθ. ἡγετο δὲ ὁμοῦ τε, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Αἴας ὁ τελαμών
 υἱός, ἥδη σοφρονῶν. καὶ συμμίσξαντες, ἐμάχοντο. καὶ ἐνίκησαν
 οἱ ἥρωες, Ἀχιλλεύς τὰ πλεῖστα κατορθώσαντος. ἥρϊσευσε δὲ καὶ
 Σωκράτης ἐπὶ ᾧ διεξίψατο ταχθεὶς, πολλὸν μάλλον, ἢ ὅτε ζῶν ἐπὶ
 Διίφ' ἐμάχετο. προσιόντων γὰρ τῶν πολέμιων, οὐκ ἔφυγε,
 καὶ τὸ πρόσωπον ἄγρεπθ' ἦν. ἐφ' οἷς καὶ ὕστερον θ' ἡμέρην αὐτῷ
 ᾧ ἀριεῖον, καλὸς τε, καὶ μέγας παρὰ δόξος ἐν ᾧ προασέω.
 ἐν δὲ συγκαλῶν τοὺς ἑτέρους, διελέγετο, νεκρακάδην μίαν τὸν τό
 πον προσαγορεύσας. συλλαβῶντες οὖν τοὺς νενίκημιν, καὶ δὴ
 σάντες, αἰνίς ἀπέπεμψαν ἐπὶ μάλλον κολαδιτομύνας. ἔγραψ
 φε δὲ καὶ ταύτην τὴν μάχην Ομηρός. ὃ ἐπείοντι μοι, ἔδωκε τὰ β
 βλία κομίζην τοῖς παρ' ἡμῖν ἀνθρώποις. ἀλλ' ὕστερον καὶ ταῦτα με
 τὰ τῶν ἄλλων ἀπωλέσασθαι. ἢ δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ποιήματος αὐτῆς,
 νῦν δὲ μοι ἐννεπε μῦθον μάχην νεκρῶν ἡρώων. τότε δ' οὖν κυά
 μος ἐφάνη, ὡς περὶ παρ' αὐτοῖς νόμος, ἐπεὶ δ' αὖ πόλεμον κατορ
 θώσωσι, εἰσιδόντες ἐπινίκια, καὶ ἑορτὴν μεγίστην ἦγον. μόνος δ'
 ταύτης οὐ μετέσχε Πυθαγόρας, ἀλλ' ἄσιτος πόρρω ἐκαθίζετο, μυ
 σαπτόμενος τὴν κυάμοφαίαν. ἥδη δ' ἡμῶν ἐξ ἐλεγκληθότων, περὶ
 μισθῶν τ' ἐβόλομον, νεώτερα σάωισατο πράγματ' αὐτῶν. ὅτ'
 σκηνδάρη παῖς, μέγας τε ὢν, καὶ καλός, ἦρα πάλιν ἥδη χρόνον
 ἐλένης. καὶ αὐτὴ δ' οὐκ ἀφανὴς ἦν, ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα τὸ νεαίσκομ.
 πελλᾶκες γοῦν καὶ δεινόνον ἀλλήλοισι ἐν ᾧ συμποσίῳ, καὶ προῦπι
 νομ. καὶ μόνον θ' ἀνισάμενοι, ἐπλανῶντο περὶ τὴν ὕλιν. ὃ δ' ἡ ὑπὲρ
 φωτος, καὶ ἀμχανίας, ἐβλαύσατο ὁ κίνυρος ἀρπάζας τὴν ἐλένην.
 ἐτόκε δ' ἡ ἀκρίνη ταῦτα, οἷον ἀπὸντας ἐς ἕνα τ' ἐπικημύων νῆ
 σων, ἦτοι ἐς τὴν φειλῶν, ἢ ἐς τὴν τυρόεω. σωωμότας δ' ἀλάλα
 προσφλίσσων ἔξως τῶν ἐταύρων τῶν ἐμῶν, τοὺς θρασυτάτους.
ᾧ μὲν

Menelaus.

Tyroëssa.

hæc patri non indicauerat. Sciebat enim quod ab illo acriter increparetur. Itaque cum ipsis opportunum uisum esset facinus perpetrarunt. Vbi enim nox aduenit, nam tum forte non intererant, sed in conuiuium distertebant, illi clam alijs correpta Helena, mature se proripuērunt. Menelaus autem cum circa medium noctis excitatus, thorum uacuum sensisset protinus clamore sublato, & fratre secum accepto, ad regiam Radamanthi profectus est. Porro illucescente die aiebant exploratores nauem procul distantem apparere. Itaque Radamanthus, cum quinquaginta heroes in nauem asphodelinam, & ex integro et solido ligno constructam, collocasset, iussit eos persequerentem. At illi cum magna alacritate remis incumberent, tandem circa meridiem eos desprehendunt, cum iam in lacteum Oceanum subirent, haud procul à Tyroëssa insula. tantum enim aberant ut elaberentur. Cum igitur nauem rosea catena reuinxissent, reuersi sunt. Helena itaque flebat & erubescibat, operiebaturque. Verum Radamanthus habita prius cum Cínaro diligenti questione num et aliquipiam conscii fuissent, postquam uillum fuisse negauit, uinctum hominem ex pudendis, & malua prius bene cæsum, in impiorum locum amandauit. Decreuerunt & nos ante prescriptum tempus ex insula ablegare, data uenius proximæ diei mora. Ibi ego grauiter ferre, & lachrymari, utpote qui eiusmodi felicitate relicta, rursus erraturus essem. At illi contra consolabant me, quod futurum dicerent, ut propediem ad se essem rediturus. Iamque mihi in futurum sedem et locum optimis quibusque uicinum ostendebant. Ego uero accedens Radamanthum obnixè orabam, ut quæ mihi futura essent prædiceret, et de nauigatione certiorum redderet. Is autem me quidem in patriam rediturum respondit, uerum multis prius erroribus et periculis exantatis. Tempus autem quo essem rediturus addere noluit, sed ostensis uicinis insulis, apparebant autem numero quinque, & alia sexta longius, hæc inquit, adiacentes sunt impiorum, in quibus uides ignis plurimum accensum. Sexta autem illa somniorum est ciuitas. Post hæc & Calypsus est insula, uerum nondum tibi adhuc apparet. Vbi uero has præterna

ὅτι μὲν τοι πατρί, οὐκ ἐμνήσσε ταῦτα. ἡπίσατο γὰρ ὑπ' αὐτοῦ
κολαδοσόμενος. ὥς δ' ἐδόκει αὐτοῖς, ἐτέλεον τὴν ἐπιβουλὴν. καὶ
ἐπὶ νύξ' ἐλθόντες, ἐγὼ μὲν οὐ παρὼν. ἐπύρχανον γάρ ἔνθ' ἡ συμ-
ποσίῳ κεκοιμημένος. οἱ δὲ, λαθόντες τοὺς ἄλλους, ἀναλαβόντες
τὴν ἐλένην, ὑπὸ σπασίῃς ἀνήχθησαν. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνε-
γρόμετος ὁ μενέλαος, ἐπεὶ ἔμαθε τὴν ἐνὶ οὐρανῷ γυναι-
κὸς, βολὴν τε ἴσκι. καὶ τὸν ἀδελφὸν παρалаβὼν, ἦε πρὸς τὰ βασι-
λεῖα τῷ Ῥάδῃ μάνδυνος. ἡμέρας δ' ὑποφανέσκει, ἔλεγον οἱ σκοποὶ
καθορᾶν τὴν ναῦν, πολὺ ἀπέχουσαν. οὕτω δ' ἡ ἐμβιβαστὴς ὁ Ῥά-
δ' ἀμαίηνος πενήτην ἔα ἡρώων εἰς ναῦν μονόζυλον, ἀσφοδελί-
νῳ, παρήγγιλε διώκεν. οἱ δὲ, ὑπὸ προθυμίας ἐλαύνοντες, περὶ
μεσημβρίῃ κατὰ λαμβάνουσιν αὐτοὺς, ἄρτι ἐς τὸν γαλακτώδη
ὠκεανὸν ἐμβαδύνοντες, πλησίον γὰρ Τυροίας κ. παρὰ ποσσὶν ἡλ-
δορ διασφράναι. καὶ ἀναδοκασάμενοι τὴν ναῦν ἀλύσει ῥοδίῃ, κα-
τέπλευον. ἡ μὲν οὖν ἐλένη, ἐδάκρυε τε, καὶ ἡχάετο, καὶ ἐνεκαλὺν-
πνετο. τοὺς δ' ἀμφὶ τὸν κίνηρον ἀνακρίνας πρότερον ὁ Ῥάδ' ἀμάν-
δης, εἴ ἄνεις καὶ ἄλλοι αὐτοῖς συνίστασιν, ὥς οὐδένα εἶπορ, ἐκ τῆς
αὐτοῖσιν δ' ἡσας ἀπέπεμψεν ἐς τὸν τῷ Ἰσσεβῶν χώρον, μαλάχῃ
πρότερον μασιπιδέντας. ἐκείνησαντο δ' καὶ ἡμᾶς ἐμπροδίστους
ἐκπέμψαν ἐκ γὰρ νῆος, τὴν ἐπιῆσαν ἡμέραν μόνῳ ἐπιμεινάν-
τας. ἐνθα δ' ἡ ἐγὼ ἠνιώμην τε, καὶ ἐδάκρυον, οἷα ἔμελλον ἀγαθὰ
καταλιπὼν, αὐτίς πλανηθῆσθαι. αὐτοὶ μὲν τοι παρεμύθεντο λέ-
γοντες, οὐ πολλῶν ἐτῶν ἀφίξει, πάλιν πρὸς αὐτὸς. καὶ μοι ἦ
δὴ δρόνοντε, καὶ κλισίαν ἐς τοῦτο δὲ παρὰ δέικνυσαν, πλησίον
τῆς Ἰσσεβῶν. ἐγὼ δ' ὑποσέλωμαι ὅτι Ῥάδ' ἀμάνδυνι, πολλὰ ἰκέτευον
εἰπεῖν τὰ μέλλοντα, καὶ ὑποδείξαι μοι τὸν πλῆθος. ὁ δὲ, ἔφασκεν
ἀφίξεισθαι μὲν ἐς τὴν παρὰ δέ, πολλὰ δὲ πρότερον πλανηθέντα
καὶ κινδυνεύσαντα. τὸ δὲ χρόνον, οὐκ ἔτι γὰρ ἐπ' ἀνόστῃ προδίδου
ἠθέλησεν, ἀλλὰ δὴ καὶ δ' ἔκινυς τὰς πλησίον νῆους, φαινόντο δ'
πάντε τὸν ἄριθμόν, καὶ ἄλλῃ ἐκτὴν πόρρωθεν, ταύτας μὲν εἶναι
ἔφασκε τὰς τῆς Ἰσσεβῶν, τὰς πλησίον, ἀφ' ὧν δ' ἡ ἐφ' ὅρας τὸ
πλὺ πῦρ καὶ οὐρανόν. ἐκτὴν δ' ἐκείνη τ' ὀνειρώων ἡ πόλις. μετ' αὐτῶν
δ', ἡ τ' ἀκαλυψέμενος, ἀλλ' οὐδέπω σοι φαίνεται. ἐπεὶ δ' αὖτ' ἐταύτας

h παρὰ

præternauigantes, tum deuenies in magnā illā continen-
tem, quæ ē regione est ei quæ à nobis incolitur. Illic multa
passus, multasq; gentes prætergressus, et inter Barbaros
incultosq; homines peregrinatus, tandem in alteram ter-
ram deuenies. Hæc ubi dixisset, euulsam ē terra maluaras
dicem mihi porrexit, iubens ut hanc adorare cum in ma-
ximis periculis uersarer. Admonuit autem, si unquam in
hanc terram incolumis redirem, ignem gladio ne foderē
ne ue lupinis uelcerer, ne ue puero supra decē octo an-
nos nato cōgrederer. quorū si memor essem, bene sperare
de reditu ad insulam. Ibi demum quæ ad nauigationem
pertinent parauit, cumq; opportunum esset cum illis cibū
cepi. die deinde proxima accedens Homerum, orabā, ut
mihi duorum uersuum epigramma conderet. Quod ubi
fecit, columna berylli lapidis erecta iuxta portum inscrip-
sit. Erat autem epigramma huiusmodi.

Lucianus charus diuis hæc cuncta beatis

Vidit, & hinc iterum patrias remeauit ad oras.

Manens autem & diem illam, sequenti proficiscebar, des-
ducentibus heroibus. Hic & Ulysses accedens nesciente
Penelope, mihi literas dat in insulā Ogygiā ad Calypso
ferēdas. Misit & mecum Radamāthus portitorē Naupliū,
ut si ad insulas appelleremus, nemo nobis manū iniice-
ret, uelut ijs, qui ad mercatū quempia alium nauigarent.
Vbi uero progressi odoratum aërem præterissemus, cōti-
nuo nos teterrimus nescio quis odor excepit, uelut bitu-
minis, et sulphuris, picisue, cum simul ardent. Nidor au-
tem erat grauis, intolerabilisq; uelut ab exustis hominib;
bus. Erat et aër obscurus & caliginosus, à quo distillabat
ros quidam piceus. Quin & uerberum strepitus exaudi-
ebatur, & multorum hominum eiulatus. Ad alias igitur
non applicuimus. Illa uero quā ascendimus talis erat. To-
ta in girū præceps est, et exusta, cautibus et saxis aspera.
Arbor autem aut aqua ne inerat quidem. Irrepsimus ta-
men per præcipitia, & per spinosā, & aculeis ple-
nam semitam euasimus, transiuimusq; regionis tetram
fœditatem. Procedentes autē ad carceres, & supplicij locū,

Primū

Calypso.
Nauplius.

Impiorum
insula.

[illegible]

Primū quidē loci naturā admirati sumus. Siquidem unū
 uersum solū gladijs & mucronibus efflorebat, circū quod
 fluuij duo decurrebāt, unus cœno, alter uero sanguine, &
 item alius intus igne, & quidē ingens & immensus. flue
 bat autem uelut aqua, & instar maris agitabatur. Habe
 bat etiānum & pisces permultos, quorū aliquot terribus
 erant similes, nonnulli uero minusculi carbonibus igniti,
 quos lychniscos uocabant. Aditus autē unus erat & per
 quam angustus. Ianitor adstabat Timon Atheniensis.
 Ingressi tamen duce Nauplio, uidebamus eos qui suppli
 cio afficiebantur, inter quos reges et priuati erant plurimi
 quorū etiā nonnullos agnouimus. Vidimus & Ciny
 rum fumo enecari, & a pudendis pendere. Addebant &
 ductores singulorum uitas, & causas ob quas supplicio
 afficerentur. Maxima uero omnium poena eos imminē
 bat, qui in uita quippiam euentiti essent, neq; ueritatē
 literis mandassent. Inter quos erat Ctesias ille Cnidius,
 & Herodotus, & alij non pauci. Hos ergo cum uiderem
 bono animo esse cœpti. nam nullius mendacij mihi cons
 scijs eram. Itaq; ad nauem mature reuersus, neq; enī
 tale spectaculū ferre amplius poteram, salutato Nauplio
 discessi. Neq; ita multum post apparebat non procul so
 mniorū insula, obscura illa & uix uisū conspicua. Habe
 bat autem & ipsa somnijs aliquid simile. cedebat enī ac
 cedentibus nobis & subterfugebat, ac longius se subdu
 cebat. Cum ergo tandē eam cōprehendissēmus, et in por
 tum qui somnus dicitur, delati essemus, prope eburneas
 portas, ubi ædes est Gallinaceo sacra, sub obscurā uesperā
 descendimus, cumq; in portam progressi fuissēmus, so
 mnia multa, uariaque, uidebamus. Verum de ipsa ci
 uitate libet ante omnia commemorare, quoniam de ea
 nemo adhuc conscripsit, solus autem Homerus eius me
 minit, non ita accurate exacteque descripsit. Circa hanc
 undique circumiacet sylua. Arbores autem sunt papa
 uera procera, & mandragoræ, in quibus magna uis
 uespertilionum sedet. Sola enī hæc auis in ea insula
 nascitur. Flumen autem iuxta præterlabitur, quod ab
 illis

Lychnisci.
 Timon.

Ctesias.
 Herodotus

Somniorū
 insula.

Gallina =
 ceus.

Somniorū
 ciuitas.

πρῶτα μὲν τὴν φύσιν τοῦ τόπου ἐνυμᾶσθον. τὸ μὲν γὰρ εἶδος
 φανερόν, μαχαίρας, καὶ σκόλοφι πάντῃ ἐξυμῶνκε. κύκλῳ δὲ,
 ἥταμοί περὶ ῥέερος, ὁ μὲν, βορβόρος, ὁ δὲ ὑπερθεῖ δὲ αἰμάτωρ. ἔδῃ
 ἐνδύον, πυρρός, πάνυ μέγας οὗτος, καὶ ἀπείρατος. καὶ ῥέει, ὡς πρὸς
 ὑδῶρ. καὶ ἐκυματῶντο, ὡς πρὸς θάλασσα. καὶ ἰχθυῖς δὲ εἶχε πολ-
 λὰς. τοὺς μὲν, δολοῖς προσεικότας, τοὺς δὲ μικροὺς, ἀνθραξ
 πεπυρωμένοις. ἐκάλεσεν δὲ αὐτοὺς λυχνίσκας. εἰσοδὸς δὲ μία,
 σὲνὴ διὰ πάντων. καὶ πυλωρὸς ἐφεισῆκε Τίμωρ ὁ Αἰνύου. ὁ
 παρὰ λείοντες δὲ ὅμως, τὴν ναυπλίαν καθήκοντες, ἑωρῶμεν κο-
 λαζομένους, πολλοὺς μὲν βασιλείας, πολλοὺς δὲ ἰδιώτας. ὧν ἐνί-
 ους καὶ ἐγνωρίζομεν. εἶδομεν δὲ καὶ τὸν κίνυρον καπνὸς ὑπὲρ
 φόβου, ἐκ τῆς αἰδοίως ἀπληρομένης. προσετίθεισαν δὲ οἱ πε-
 ριγῆται καὶ τοὺς ἐκάσων βίβας, καὶ τὰς αἰτίας, ἐφ' οἷς κολάζον-
 ται. καὶ μεγίστας ἀπασῶν τιμωρίας ὑπέμνητον οἱ φευδόμενοι
 τι παρὰ τὸν βίον, καὶ οἱ μὴ τέλει δὲ συγγενεσφότες. ὧν οἷς ὁ
 ἐκπῆρας ὁ κνίδιος ἦν, καὶ ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί. τῶν οὖν οὕ-
 των ἐγὼ, χρῆσθαι εἶχον ἐν τὸν πῶν τὰς ἐλπίδας. οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῶ
 φεύσας ἐπὶ τὴν σωτηρίαν. ταχέως οὖν ἀναστρέψας ἐπὶ ναῦν,
 οὐ γὰρ εἰς ἀνάμνησιν φέρειν τὴν ὅψιν ἀπασάμενος τὸν ναύκληρον
 ἀπέπεμψα. καὶ μετ' ὀλίγον, ἐφάνετο πλοῖον ἢ τῆς ὀνείρω νηὸς
 σος, ἀμυδρὰ, καὶ ἀσαφὴς ἰδέσθαι. ἔπαχε δὲ καὶ αὐτὴ τῶς ὀνεί-
 ρος τι παρὰ πλοῖον. ὑπεχώρησεν γὰρ προσίσσιν ἡμῖν, καὶ ὑπὲρ
 φέγγει καὶ πορρωτέρως ὑπέβαινε. κατὰ λαβόντες δὲ ἐπ' οἷς αὐτῶν,
 καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐξ ἑσπέρων λιμνῶν προσαγορῶν μιν, πλο-
 σίον τῆς πλοῖον τῆς ἐλεφαντίνου, ἢ τὸν τῆς Ἀλεκτρυνόντος ἐρῶν
 ὅστις, περὶ δὲ τὴν ὅψιν ἀπεβάνοντο. παρὰ λείοντες δὲ ἐς τὴν πλοῖον
 λῶν, πολλοὺς ὀνείρους καὶ ποικίλους ἑωρῶμεν. πρῶτον δὲ κοῦ-
 λομα περὶ τῆς πόλεως ἐπέειπεν, ἔπει μὴ δὲ ἄλλῳ τινὶ γέγρα-
 πται περὶ αὐτῆς. οἷς δὲ καὶ μόνον ἐπεμνήσθη ὁμοῦ, οὐ παρὰ
 νῦν ἀκριβῶς σφάλλεται. κύκλῳ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν ὑλῆς ἀνέ-
 σκει. τὰ δὲ ἐνδύοντα ὅστις μὴ κινεῖς ὑφ' ἡμῶν, καὶ μανθραγόρα. ὁ
 ἐπ' αὐτῶν πολλόν τι πλῆθος νηγερίων. τοῦτο γὰρ μόνον γινώ-
 σκει νῆσθαι γίγνεται ὄρνειον. ποταμὸς δὲ παρὰ ῥέει πλοῖον, ὑπὲρ
 h iiij αὐτῶν

Nyctipor-
rus.
Negretus.
Pannychia
Somnipor-
ta.
Somnus.
Taraxion.
Plutodales.
Antipho.
Careotis.

illis Nyctiporus appellatur. Sunt & fontes duo iuxta
 portas, quibus & nomen est, uni quidem Negretus, al-
 teri uero Pannychia. Ipsa autem ciuitatis moenia alta
 sunt, uariaque, iridis colore simillima. Enimuero por-
 tae sunt, non duae, ut uoluit Homerus, sed quatuor.
 Nam duae Molliciei campum respiciunt, haec quidem
 ferrea, illa uero testa constructa, per quas horrenda, &
 saeva, immittiaque somnia emitti aiebant. Duae uero
 alterae ad portum & mare. ex quibus quaedam corneae
 erant, quaedam, per quas transiimus, eburneae. In
 gressis autem ciuitatem ad dextram est templum No-
 ctis. Nam illam ex deis in primis colunt, & Gallinaceū.
 cui iuxta portum sacellum dedicatum est. Ad sinistram
 uero Somni regia. Is enim apud eos regnat, duobus à
 se satrapis & praefectis constitutis, Taraxione Matæos
 genis, & Plutocle Phantasionis filio. In medio autem
 foro fons est quem Careotin appellant. delubra duo adia-
 cent, Impositurae uidelicet, & Veritatis. Vbi & illorum
 est adytum & oraculum, cui praefectus erat Antipho ille
 somniorum histrio, hunc apud Somnum honorem sor-
 titus. Somniorum autem neque natura, neque forma
 eadem est. Nam quidam procera erant & formosa, sua-
 uiaque, quidam uero breuia & deformia. Nonnulla et-
 iam aurea, ut uidebantur, sordida item & abiecta non
 nulla. Erant & inter illa alata aliquot & monstrosa, alia
 uelut in pompam instructa, nimirum in reges aut de-
 os, aut aliquid eiusmodi. Quin & ex illis non pauca
 agnouimus, utpote ea quae olim apud nos uideramus.
 Quaedam etiam nos accedebant, salutabantque, ue-
 lut familiaria iam & domestica, qui cum nos excepis-
 sent, ac sopiuisent, splendide plane, ac eleganter tra-
 ctauerunt, apparato magnifico alio diuersorio, pollicita
 reges aut satrapas ex nobis se factura. Nonnulla & in
 suam quemque patriam abduxere, & domesticos osten-
 dere, rursusque eadem die reduxere. Diebus ergo tri-
 ginta, & totidem noctibus dormientes, commessan-
 tesque

αὐτῶν καλὸν μὲν Νυκτιπόρος. καὶ πηγαὶ δ' οὐ περὶ ταῖς πύ-
λαις, οὐδ' οὐ μάλ' αὖ καὶ ταύταις, τῇ μὲν, Νήγετος, τῇ δὲ, Παννυχία.
ὁ δὲ περὶ βολος τῆς πόλεως, ὑψηλὸς τε, καὶ ποικίλος, ἴσιν τὴν
ἄνοιαν ὁμοιότατος. πύλαι μὲν τοὶ ἔπεισι, οὐ δ' οὐ καθάπερ Ομη-
ρος εἴρηκεν, ἀλλὰ τέτταρες. δ' οὐ μὲν πρὸς τὸ τῆς βλακείας πε-
ρίορον ἀποβλέπουσαι, ἡ μὲν, σιδηρεῖα, ἡ δὲ, κεράμει, πεποιμένη,
καθ' ἃς ἐλέγοντο ἀποδύμενοι αὐτῶν οἵ τε φοβεροί, καὶ φονικοί, καὶ
ἀπηνεῖς. δ' οὐ δὲ, πρὸς τὴν λιμνὴν, καὶ τὴν θάλατταν. αἱ μὲν, κε-
ρατίναι, αἱ δὲ, καθ' ἃς ἡμεῖς παρὰ ἑλθομένην ἐλεφάντιναι. εἰσιόντων
δ' ἐς τὴν πόλιν, ἐν δεξιᾷ μὲν ὅστις δ' Νυκτιπόρος. σέβασι γὰρ ἐν τῇ
ταύτῃ μάλισα, ὅτι τὴν Αλκιβιάδα. ἐκείνη δὲ πλοσίον τὴν λιμ-
νὴν τὸ ἱερὸν πεποιμένη. ἐν ἀριστερᾷ δὲ, τὰ τὴν ὑπὲρ βασιλείαν. οὐ
τοῦ γὰρ δ' ἄρχα παρ' αὐτοῖς, σαξάνας δ' οὐ, καὶ ὑπάρχοντες περὶ
ἡμεῖς, Ταρξίωνα τε τὴν Ματαγόνην, καὶ Πλατοκλῆα τὴν Φαν-
τασίονος. ἐν μέσῃ δὲ τῇ ἀγορᾷ, πηγὴ ἐστὶν, ἥν καλοῦσι Κερῶ-
τιν. καὶ πλοσίον ναοὶ δ' οὐ, ἀπάτης, καὶ ἀληθείας. ἐνθα καὶ τὸ
ἄδυτόν ἐστιν αὐτοῖς, καὶ τὸ μαντήριον, οὐ προσηνέει προφητιῶν
ἀντιφῶν, ὅτι ἡ δ' οὐκ ἐστὶν ὑποκριτής, ταύτης περὶ τοῦ ὑπὲρ λα-
χῶν τῆς τιμῆς. αὐτῶν μὲν τοὶ πῶν οὐκ ἐστὶν, οὔτε φύσις, οὔτε
ἰδέα ἡ αὐτή. ἀλλ' οἱ μὲν, μακροὶ τε ἦσαν, καὶ καλοὶ, καὶ ἡδ' ἔτι.
οἱ δὲ, μικροὶ, καὶ ἄμορφοι. καὶ οἱ μὲν, χύσειοι, ὡς ἐδόκει. οἱ
δὲ, ταπεινοὶ τε, καὶ ἐυτελεῖς. ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πῆρωτοι τί-
νες, καὶ περὶ πόδας, καὶ ἄλλοι, καθάπερ ἐς πομπὴν διεσκόνασ-
μένοι. οἱ μὲν, ἐς βασιλείας, οἱ δ' ἐς θεοὺς, οἱ δ' ἐς ἄλλα τοῖς
αὐτὰ διεσκευασμένοι. πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ ἐγνωρίσασκεν, πᾶ-
σαι παρ' ἡμῖν ἐωρακότις. οἱ δὲ, καὶ προσήεσαν, καὶ παρὰ ζών-
το, ὡς ἂν καὶ συνήθως ὑπάρχοντες. καὶ παρὰ λαβόντες ἡμᾶς,
καὶ κατοικοιμίσαντες, πάντες λαμπρῶς, καὶ διεξίως θ' ἐξένισον,
τὴν τε ἄλλαν ὑποδοχὴν μεγαλοπρεπῆ παρὰ σκευάζοντες, καὶ
ὑπισχνον μὲν δὲ βασιλείας τε ποιῆσθαι, καὶ σατράπας. ἐνιοὶ δὲ,
καὶ ἀπὸ γοῶν ἡμᾶς ἐς τὰς πατρίδας, καὶ τοὺς οἰκίους ἐπε-
δέκνουν, καὶ ἀνυμνεῖν ἐπαγγέλλον. ἡμέρας μὲν οὐκ ἑξήκοντα,
καὶ ἴσας νύκτας παρ' αὐτοῖς ἐμείναμεν, καὶ δεινόντες, ἐν ὧν
χοῦμενον

Ogygia.

tesque apud ea mansimus. Hinc tonitru cum ingenti fragore repente ædito: excitati ac consternati, saturi discisimus. Inde post tertiam diem in Ogygiam delati descendimus. Hic ego primum resignatis literis, quæ scripta erant legebam. Erant autem ferè huiusmodi.

VLYSSES CALYPSONI S.

Leucothea.

N Olim te ignorare, quod ubi primum abs te discessissem, rate instaurata postq̃ naufragiũ fecissem, et uix à Leucothea in Phæacum regionẽ seruatus fuisset, à quibus domũ remissus fui, me multos uxoris procos deprehendisse, qui rebus nostris abuterentur ad uoluptates suas, quos cum omnes confecissem, tandẽ ipse à Telegono, quem ex Circe susceperam, è medio sublatus sum. Nunc autẽ in beatorum sum insula, uehementer dolens ob relicta, qua apud te usus sum, consuetudinẽ & oblatam abs te mihi immortalitatem. Quod si per occasionem licebit, hinc arrepta fuga, ad te ueniam. Et hæc quidem quæ per literas significabantur. de nobis prætere, ut hospitio exciperemur. Ego autem procedens parumper à mari, inueni antrum tale quale Homerus descripsit, ipsamq̃ lanificio dantem operam. Postq̃ uero literas accepit, admisitq̃, primũ quidẽ abunde fleuit, tum nos ad hospitium inuitauit, splendideq̃ excepit, interim de Vlyssẽ multa sciscitata, & Penelope cuiusmodi forma esset. Num ita casta esset, quemadmodum de ea Vlysses iactauerat. Nos autem ea, quibus potissimum eam delectari consuebamus, respondimus. Digressi igitur ad nauem prope littus obdormiuimus. Mane autem soluimus uehementius uento insurgente. Tandem post bidui tempestatem, die tertia, incidimus in Colocynthopiratas. Homines autem immanes sunt hi, ferique, qui ex uicinis insulis nauigantes infestant. At uero naues magnas habent cucurbitinas, sex cubitorum longitudine. Nam ubi exaruerint, excauata una, & medulla illius egesta nauigant. siquidem malis harundineis utuntur, & pro uelo cucurbitæ folio. Impetu ergo in nos facto, duabus instructis

Telegonus

Penelope.

Colocyn-
thopiratae.

ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

χόμενοι. ἔπειτ' αὖτε, ἄφνω θρονήτης μεγάλῃς καταβράγισκας, ἐξ
 ἡρόδμου, καὶ ἀναδιόροντες, ἀνέχοντες ἐπισιζόμενοι. ἔπειτα
 δ' ἐκείνῃ τῇ ἐργασίᾳ νήσω προχόντες, ἀποβαίνοντες. πρότε-
 ρον δ' ἐγὼ λίσσας τὴν ἐπιστολὴν, ἀνεγίνωσκον τὰ γεγραμμέ-
 να. ἢ δὲ τοιαῦτα.

ΟΔΙΣΣΕΥΣ ΚΑΛΥΤΟΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ἰσθι με ὡς τὰ πρῶτα ἐξέπλυσσα παρὰ σοί, τὴν χεῖράν κα-
 τασκιδνασάμενος, ναυαγία χησάμενθ', ὅτι μόλις ὑπὸ λευ-
 κοδίας διασωθέντα, εἰς τὴν ἡν' φοιτῶν χώρην, ὑφ' ᾧ ἐς
 τὴν οἰκίαν ἀποπεμφθεὶς, κατέλαβον πολλοὺς ὀδυνητοὺς μνη-
 σήρας, οὗ τοῖς ἡμετέροις τρυφῶντας. ἀποκτείναντες δ' ἅπαντας, ὕ-
 σερρον ὑπὸ πηλεγόνης τῷ ἐκ κίρκης μοι γυνομένῃ, ἀνερτίδω. καὶ
 νῦν ἐμὶ οὗ τῇ μακάρῳ νήσῳ, πᾶν μετ' αἰῶν ἐπὶ τῷ κατὰ
 πῦρ τὴν παρὰ σοί δίαίταμ, καὶ τὴν ὑπὸ σοῦ προτανομένην ἄθα-
 νασίαν. ἢ οὐ καὶ λάβωμαι, ἀποδίδας, ἀχρεῖομαι πρὸς σέ.
 ταῦτα μὲν εἰρήνη ἡ ἐπιστολή. καὶ περὶ ἡμῶν, ὅπως ξενιτεύομεν.
 ἐγὼ δὲ, προσελθὼν ὀλίγον ἀπὸ θαλάττης, εἴσομαι τὸν σπῆλαιον τοῖον
 τὸν, οἷον ὁμοῦς εἶπε, καὶ αὐτὴν ταλασιγροῦσάν. ὡς δὲ τὴν
 ἐπιστολήν ἔλαβε, ὅτι ὑπεδέξατο, πρῶτα μὲν, ἐπιπολὺν ἐλάκρυεν.
 ἔπειτα δὲ, παρεκάλει ἡμᾶς ἐπὶ ξενίαν, καὶ εἰς ἴα λαμπρῶς, καὶ
 περὶ τῷ ὀδυσσεὺς ἐπωθεῖτο, καὶ περὶ ὅτι πηελόπτης, ὅποιον
 εἶα τὴν ὄψιν, καὶ εἰ σωφροσύνῃ, καθάπερ ὀδυσσεὺς πάλαι περὶ αὐ-
 τῆς ἐκόμπαζε. ὅτι ἡμεῖς τοιαῦτα ἀπεκρινόμεθα, ἐξ ᾧ ἐκάζομεν
 εὐφραντοῦν αὐτῶν. τότε μὲν οὖν ἀπελθόντες ἐπὶ ναῦν, πλοῖον
 ὅτι ἡῖονθ' ἐκοιμήθημεν. ἔωθον δὲ ἀνηγόμεθα, σφοδρότερον
 καλῶντες τὸ πνεύματος. καὶ δὴ χαμαδιέντες ἡμέρας δύο, τῇ
 τρίτῃ περιπίπτομεν τοῖς κολοκυθοπεραταῖς. ἀνθρωπὶ δὲ εἰς
 σὺν οὗτοι ἄγριοι, ἐκ τῇ πλοῖον νήσῳ ληστύνοντες τοὺς περιπλῆ-
 οντας. πλοῖα δ' ἔχουσι μέγιστα κολοκώθινα, τὸ μῆκος περὶ ἑξ.
 ἐπεὶ δ' αὖτε ἐξηραθῶσι, κοιλάναντες αὐτὴν, καὶ ἐλόντες τὴν ἐντε-
 ρὴν, ἐμπλέσσειν, ἰσοῖς μὲν τοῖς ἡμέτεροις καλαμίνοις, ἀντὶ τὸ δὲ
 θόνης, τῷ φύλλῳ τὸ κολοκώθης. προσβαλόντες οὖν ἡμῖν, ἀπὸ δ' οὗ
 ἰ πληρω-

instructis classibus oppugnabāt, & è nostris cōplures sauciabant, uice lapidū cucurbitarū grana iaculati. ut plurimū enim cominus depugnabāt. Circa meridiē uero à tergo Colocynthopiratarū uidemus adnauigare Caryonauas. erant autem inter se hostes, ut postea declarauerunt. Nam ut eos adesse senserunt, nobis neglectis in eos conuersi, nauibus conflictabantur. At nos interea sublato uelo, illisque pugnantibus inter se relictis, cepimus fugam. Manifesto autē uidebantur superiores futuri Caryonauaræ, utpote qui numerosiores essent. Nam illis classes erāt quinque, pugnantque nauibus aliquanto fortioribus. Siquidem naues habebant corticeas, è putamine nucum per mediū secto excauatoque. Magnitudo autem putaminis cuiusq; in longum decem & octo cubitos protēdebatur. Vbi uero ab ijs subducti fuimus, eos qui faucij fuerant curauimus, & postea in armis ferē stetimus, semper insidias quaspiam subueriti. neque id quidem immerito. Nondum enim occiderat sol, cum ab insula quadam deserta circiter uiginti uiri, delphinibus prae grandibus insidentes nobis adequitabant. Erant autem hi praedones, quos firmos ac stabiles ferebant Delphines, perinde ac equi subsultantes, & hinnientes. Cum autem iam prope adstarent, hinc atque hinc diuisi, nos aridis sepijs, & cancrorum oculis feriebant. Verum cum nos sagittaremus, & iacularemur, non potuerunt subsistere, sed magna parte eorū saucia, ad insulā confugerūt. Circa mediā uero noctē cū tranquillū esset mare, non aduertētes in Alcyonis nidū mirē magnitudinis incidimus. Erat enim eius circuitus stadiorū sexaginta. Insidebat autē illi Alcyon, fouebatq; oua, nido haud multo maior, quē cū auolaret, parū absuit quin alarū uento nauē submergeret. fuga enim se proripuit, edita tristi quadā et lamentabili uoce. Nos igit̃ iā die apparēte uidemus nidū ingenti nauis similē ex arboribus congestū. Inerāt autē & oua, quorū unūquodq; Chio dolio erat capaci⁹. Atq; et pulli iā intus cōspiciebant, et crocitant. Cū igit̃ unū ex ouis securibus p̃cidissemus, pullū in plumē uigiti uultuib⁹ ampliōrē eduxim⁹

Vbi

πολλοὺς ἐμάχοντο, καὶ πολλοὺς κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ἔργου, βάλαν
 τες ἀντὶ λίθων, ὅτε ἀπὸ μακρῶν τῶν κολοκυθῶν. ἀγχαμάλως δὲ
 ἐπιπολὺ ναυμαχῶντες, περὶ μεσημβρίᾳ, εἰς ὁρμὴν καλὴν τῶν
 κολοκυθοπερατῶν, προσελόντας τοὺς καρυναύτας. πολλοὶ
 οἱ δὲ ἦσαν ἑλλήνιοι, ὡς ἔειπεν. ἐπεὶ δὲ γὰρ κἀκεῖνοι ἤδοντο αὐ
 τοὺς ἐπιόντας, ἡμῶν μὲν ὀλγώρκαμεν. τραπόμενοι δὲ ἐπὶ ἐκεί
 νος, ἐναυμάχου. ἡμεῖς δὲ ἐν τοσούτῳ ἐπάσαντες πλὴν ὁρόνῳ,
 ἐφύγομεν, ἀπολιπόντες αὐτοὺς μαχομένους. καὶ δὲ οἱ ἦσαν
 κρατήσαντες οἱ καρυναῦται, ἅτε καὶ πλείους, πέντε γὰρ εἶχον
 πολλώματα, καὶ ἀπὸ ἰχυροτέρων νῆων μαχόμενοι. τὰ γὰρ
 πολλὰ ἦν αὐτοῖς κελύρινα, καρύων ἡμίτομα, κεκενομενῶν. μέ
 γηθεν ἕκαστος ἡμιτόμος ἐς μήκος, ὀργηαὶ πεντεκαίδεκα. ἐπεὶ δὲ
 ἀπεκρύψαμεν αὐτοὺς, ἰώμεθά τε τοὺς τραυματίας, καὶ τοὺς
 πρὸς ἐν τοῖς ὅπλοις ὡς ἐπίπαρ ἡμεν, αἰεί τινες ἐπιβουλὰς προσ
 διεχόμενοι. οὐ μάλιστα. οὕτω γοῦν διετύχε ὁ ἥλιος. καὶ ἀπὸ
 τινος ἐρήμης νήσου προσήλανον ἡμῖν ὅσοι εἴκοσι ἄνδρες, ἐπὶ
 διελφίνων μεγάλων ὀχούμενοι. λαοὶ καὶ οὗτοι. καὶ οἱ διελ
 φῖνες αὐτοὺς ἔφερον ἀσφαλῶς. καὶ ἀναπνέοντες, ἐρεμείζον,
 ὡς πρὶ ἵπποι. ἐπεὶ δὲ πλησίον ἦσαν, διασάντες οἱ μὲν, ἔνθε, οἱ
 δὲ, ἔνθε, ἐβαλάνον ἡμᾶς σπηλαίως ξηραῖς, καὶ ὀφθαλμοῖς καρκί
 νων. τοξευόντων δὲ ἡμῶν, καὶ ἀκοντιζόντων, οὐκ ἔτι ἐπέμειναν,
 ἀλλὰ τρωθέντες οἱ πολλοὶ αὐτῶν, πρὸς πλὴν νῆσον κατέφυγον.
 περὶ δὲ ὁ μεσονύκτιον, γαλήνη οὐσκη, ἐλάθονμεν προσωκείλαν
 τες ἀλκυόνων καλὴν παμμεγέθη. σαρδίῳ περὶ ἐξήκοντα ἦν αὐ
 τῇ δὲ περίμετρον. ἐπέσθη δὲ ἡ ἀλκυὼν, τὰ ὡὰ θάλασσα, οὐ πολλὴ
 μείων τῆς καλῆς. καὶ δὲ ἀναπταμένη, μικροῦ μὲν κατέδυσεν
 πλὴν ναῦν ὅτε ἀνέμω τῶν πτερῶν. ὥχετο γὰρ φεύγουσα, γοεράν τι
 να φωνὴν προῖεμένη. ἐπιβάντες δὲ ἡμεῖς, ἡμέρας ἥδη ὑποφάνε
 σκε, ἐδιόμεθα, πλὴν καλῶν, σχεδὶα μεγάλη προσεικῆν, ἐκ
 δὲ ἑνὶ ῥωμ συμπεφορμηνῶν. ἐπὶ δὲ ὅτε πεντακόσια, ἕκαστον
 αὐτῶν χίς πῖθον περιπληθύνον. ἥδη μέντοι ὅτι οἱ νεοτῶν ἐνδο
 θερ ἐφάνοντο, καὶ ἐκρωζον. πελέκεσι γοῦν διακόφαντες ἐν τῇ
 ὡν, νεοτῶν ἔπλεον ὅτε κολλήσαμεν, εἴκοσι γυνῶν ἀλγότερον.

Vbi uero prope ducentis stadijs à nido digressi fuimus, mira et inusitata prodigia nobis obuenerunt. Nam qui in prora erat cheniscus subito alas emisit, & exclamauit. Porro gubernator Scintharus cum iam caluus esset capillos produxit, & quod est omnium inusitatissimum, ipse malus nauis germinauit, & ramos propagauit, atque in uertice fructum ædidi. Erant autem eius fructus fici, & uuxæ permagnæ, necdum satis maturæ. Hæc posteaq̃ uidimus, non iniuriâ turbati sumus, deos precati, ut portentosa uisionem auerterent. Nondum autē, quingētis stadijs processeramus, cum uideremus syluam magnam et frondosam pinis & cupressis. Nos autem arbitrabamur continentē esse, uerum erat gurgis cui fundus non erat, arboribus quæ radices non haberēt totus consitus. Ipsæ tamē arbores immobiles stabant, ac erectæ ac si supernas tarent. Cum ergo accessissemus propius, & totam rem animaduertissemus, dubitabamus quidnam fieri conueniret. Nam per arbores nauigare haud facile erat, quod densæ ac contiguæ essent, neque reuerti facile uidebatur. Itaque ascendens in altissimam arborem, contemplabar quomodo se haberent quæ sequerentur, atque syluam uideo supra quinquaginta stadia, aut paulo pauciora porrectam, aliumque uidi Oceanum succedere. Tum ibi uisum est nobis nauem in arborum frondes, erant enim densæ, & si fieri posset, in aliud mare transferre, quod & fecimus. Nam nauem magno fune colligauimus, ac in arbores conscendimus, eamq̃ ægre in altū eduximus. quam cum super ramis demississemus, explicatis uelis uelut in mari uento impellente nauigabamus. Hic & mihi Antimachi poetæ uersus in mentē uenit. Nam et quodā loco ille ait. Iis qui syluosū tentant per cœula cursum. Superata tamē aliquādo sylua ad aquā deuenimus, ubi demissa nauis per purā et lympidā aquā nauigabamus, donec ad hiatū quendā magnū, quæ aqua hinc atq̃ hinc diuisa cōtigerat, peruenimus, quæadmodū in terra à terremotu nonnunq̃ uoragines fieri uidemus. Nauis autē mox de tractis uelis facile cōstitit, quanq̃ parū abfuit quin in præceps.

Antimachus.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

Ἐπεὶ δὲ πλείοντες ἀπέχκομεν ὅτι καλῶς ὅσον σαδῖναις διακοσί-
 βας, τέρατα ἡμῖν μεγάλα, καὶ δαυμάσια ἐπεσήμωμεν. ὃ, τε γὰρ
 ἐν τῇ πρῶμῃ χηνίσκῳ ἄφνω ἐπὶ ἐρύετο, καὶ ἀνεβόησε, καὶ ὁ
 κυβερνήτης σκινδαρος φαλακρὸς ἦδ' ὦν, ἀνεκόμισε. Ἐπὶ τὸ πᾶν
 τῶν παρὰ δόξατον, ὁ γὰρ ἰσὸς ὅτι νεῶς ὄξεβλάστη, καὶ κλά-
 σις ἀνέφυσε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ ἐκαρποφόρησε. ὁ δὲ καρπὸς ἦν σὺν
 κα, καὶ σαφυλαὶ μεγάλα, οὐπω πέπεροι. ταῦτ' ἰδόντες, ὡς τὸ
 εἶδος ἐταράχθημεν, καὶ ἠυχόμεθα τοῖς θεοῖς ἀποτρέψαι τὸ ἔλ-
 λόκοτον τῶν φαντάσματος. οὐπω δὲ πεντακοσίους σαδῖναις δι-
 ελθόντες, εἰδομεν ὑλὴν μεγίστην, καὶ λάσιον, πτύων, καὶ κυ-
 παρίτην. καὶ ἡμεῖς μὲν εἰκάσαμεν ἥπερον εἶναι. τόδ' ἦν πῆ-
 λαγῶ ἄβυσσος, ἀρίζοις δένδροις καταφυτευόμενον. εἰς ἡκὰ δὲ
 τὰ δένδρα ὅμως ἀκίνητα, ὀρθὰ, καθάπερ ἐπιπλέοντα. πλησι-
 σάντες δ' αὖ, καὶ τὸ πᾶν κατανόσαντες, ἐν ἁπὸρῳ εἰχόμεθα,
 τί χηρῶν. οὔτε γὰρ διὰ τῶν δένδρων πλεῖν δυνάτομ ἦν, πυ-
 κνὰ γὰρ, καὶ προσεχῆ ὑπῆρχεν, οὐτ' ἀναστρέφειν ῥάσιον εἰδόμε-
 ἐγὼ δ' ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ μέγιστον δένδρον, ἀπεκόπημ τὰ ἐπέκει-
 να ὅπως ἔχοι. καὶ ἑώρων ἐπὶ σαδῖναις μὲν πενήκοντα ἢ ὀλίγῳ
 πλείους, πλὴν ὑλὴν οὖσαν. ἔπειτα δὲ αὖθις ἔπερον ὠκεανὸν ἐκεί-
 χόμενον. Ἐπὶ δὲ εἰδόμεν ἡμῖν ἀναθεμνύουσιν πλὴν ναῦν ἐπὶ πλὴν κῶ-
 μῳ τῶν δένδρων, πυκνὴ γὰρ ἦν, ὑπερβιβάσαι εἰς ναυαγίαν,
 ἐς πλὴν ἐταίρων θάλατταν. καὶ οὕτως ἐπιοῦμεν. ἐκδύσαντες γὰρ
 αὐτὴν κάλῳ μεγάλῳ, Ἐπὶ ἀνελθόντες ἐπὶ τὰ δένδρα, μόλις ἀνι-
 μωσάμεθα. καὶ θέντες ἐπὶ τῶν κλάδων, πείσαντες, τε τὰ ἰσία,
 καθάπερ ἐν θαλάτῃ ἐωλίομεν, τοὶ ἀνέμω προσηλθόντες ἐπισυρό-
 μενοι. ἐνθά με καὶ τὸ ἀντιμάχου τοῦ ποικιλοῦ ἐπὸς εἰσῆλθε. φησὶ
 γάρ που ἀκκῆν, τοῖσι δ' ὑλῆεντα διὰ πλόον ἐρχομῶσισι.
 διελθόντες δ' ὅμως πλὴν ὑλῆν, ἀεικόμεθα πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ πᾶ-
 λιμ ὁμοῖ' καταθέντες τῇ ναυῇ, ἐπλίομεν διὰ καθαρῶ, καὶ διαυ-
 γῶς ὕδατος, ἄρτι δὲ ἐπέστημεν χάσματι μέγαλον ἐκ τ' ὕδατος δι-
 εσῶτος γεγῆνυμεν, καδᾶπερ ἐν τῇ γῇ ποτῶν ἐωρῶμεν ὑπὸ
 σασμῶν γιγνόμενα διαχωρήματα. ἢ καὶ αὖ ναῦς καδελόντων
 ἡμῶν τὰ ἰσία, ῥαδί' ἔση, παρ' ὀλίγον ἐλθούσα κατενεχθῆναι. ὑπὸ
 ἰ 117 κύφαν

ceps delaberetur. At nos prospicientes uidemus uoraginem perquā horrendam & incredibilē, ad mille fere stadia patere. Nam aqua uelut utrinq; diuisa stabat. Circūspicientes autem ad dextram uidemus procul pontē exstructum, aqua duo maria iungente, quantum ad superficiem attinet, & ex alio mare in aliud defluente. Incumbētes igitur remis ad illud delati sumus, ac multo labore præter spem traiecimus. Hinc nos suscepit mare placidum ac mite, insulaq; non magna, ad quam facilis erat accessus. Hanc autem incolebant Bucephali homines ferī ac agrestes, cornutiq;, cuiusmodi apud nos Minotaurum fabulantur fuisse. Descendentes igitur ibamus aquatum, & si usquam fieri posset, cōmeatū comparaturi. iam enim nobis defecerat. Et aquas quidē illuc non procul inuenimus, & præterea nihil apparebat, nisi foras se mugitus creber non longe exaudiebatur. Arbitrati igitur boum esse gregem, paululum procedentes in homines incidimus. At illi ubi nos uiderunt, mox infectati sunt, & tres e cōmītum numero ceperunt, reliqui uero ad mare confugimus. Hinc nos unā omnes armis instructi, neque enim socios inultos negligere consilium erat, irruimus in Bucephalos, qui iam interfectorum carnes inter se diuidebant. Terrefactos igitur ad unum persequuti sumus, & circiter quinquaginta interfecimus, captis ex illis duobus uiuis, ac iterum reuersi sumus, captiuos nobiscum trahentes. Porro commeatus nihil offendimus. Quare nonnulli suadebant, ut captiui fugularentur. At mihi non probabatur, uerum uinctos seruaui, donec legati à Bucephalis repeterent, redimerentque captiuos. Intelligebamus autem eos ex nutibus, & tristi quodam mugitu, quem ædebant, uelut supplicantes. Erat autem redemptionis precium, multi casei, & sicci pisces, & cepe cum ceruis quatuor, quorum unicuique tres dumtaxat essent pedes, duos quidem in parte posteriore. nam qui in anteriore erant in unum concreuerant. His conditionibus redditis captiuis, unum tantum diem commorati, recessimus. Iam inde nobis pisces apparchant, & aues præteruola

κύναντες δὲ ἡμεῖς, ὄρωμι μὲν βάθος ὅσον σαλίσωμ χιλίωμ, μᾶλλον φοβερόμην καὶ παρὰ δόξωμ. εἰσεῖκα γὰρ τὸ ὕδωρ ὡς πρὸς μεμῆρισμὸν. περιβλέποντες δὲ ἡμεῖς διεξιά, ὄρωμι μὲν πρὸς ῥωδὴν γέφυρην ἐπεὶ ὄρωμι μὲν ὕδατος σωάτηντες τὰ πελάγη κατὰ πλὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τῆς ἐτέρας θαλάττης ἐς πλὴν ἐτέραν διαρρέοντες. προσελάσαντες οὖν ταῦς κώπαις, κατ' ἐκείνην παρεδράμομεν, καὶ μετὰ πολλῆς ἀγωνίας ἐπεράσαμεν. οὐποτε προσδοκῆσαντες. τὸν τε νῆδεμ ἡμεῖς ἐπεδίχετο πέλαιος τε πρῶτος, καὶ νῆσθ' οὐ μεγάλη, ἐν προσίτῳ σωεῖσθαι μὲν. ἐνέμοντο δὲ αὐτῶν ἀνδρωποὶ ἄγριοι, βουκέφαλοι, κέρατα ἔχοντες, οἷον παρ' ἡμῖν τὸν μινώταυρον ἀνακλάττουσι. ἀποβάντες δὲ, προσήμεν ὕδρωι σόμνοι, καὶ τοὶ καὶ σιτίου ληφόμην, εἰποδὴν δυνάμει μόνον. οὐκ ἔτι γὰρ ἔχομεν. καὶ ὕδωρ μὲν αὐτοὶ πλῆθος εὔρομεν. ἄλλο δὲ οὐδὲν ἐνεφάνετο, πλὴν μυκηθμὸς πολλὸς οὐ πρὸς ῥωδὴν ἡκούετο. δύναντες οὖν ἀγέλλω εἶναι βούμην, καπολίγῳ προχωρῶντες, ἐπέσκημὸν τοῖς ἀνδρώποισι. οἱ δὲ, ἰδόντες ἡμᾶς, ἐδίωκον. καὶ τῆς μὲν τῶν ἐταίρων λαμβάνουσι. οἱ δὲ λοιποὶ, πρὸς πλὴν θαλάττην κατεφύγομεν. εἴτα μὲν τοὶ πάντες ὅπλῳ σάμενοι, οὐ γὰρ ἐδόκεσεν ἡμῖν ἀτίμωσθαι τοὺς περὶ ἡμῶν τοὺς εἰσέλους, ἐμπιπόμεν τοῖς βουκεφάλοις, τὰ κρέα τῶν ἀνηρημένων διαφρουμένοις. φοβήσαντες δὲ πάντας, ἐδίωκομεν, καὶ κτεῖνομεν γε ὅσον πεντήκοντα, καὶ ζῶντας αὐτῶν δύο λαμβάνομεν καὶ αὐτῶν ὅπισθ' ἀνεσρέφομεν, τοὺς αἰχμαλώτους ἔχοντες. σιτίον μὲν τοὶ οὐδὲν εὔρομεν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, παρήνουν ἀποσφάττην τοὺς παρθληκμένους. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐδοκίμαζον. ἀλλὰ δῆσας, ἐφύλαττον αὐτοὺς, ἅξι δ' ἂν εἰκόντο παρὰ τῶν βουκεφάλων πρὸς βας, ἀπαυτύντες ἐπὶ λύτρῳ τοὺς συνελλημένους. συνίεμεν γὰρ αὐτῶν διανεύοντων, καὶ γοερόν τι μυκώμενων, ὡς περὶ κτενόντων. τὰ λύτρα δ' ἡμῶν πολλοὶ, καὶ ἰχθῦς ἔηροὶ, καὶ κρόμμυα, καὶ ἔλαφοι τέτταρες, τῆς ἐκείνης πόδας ἔχουσα, δύο μὲν τοὺς ὅπισθ' εἶναι. οἱ δὲ, πρὸς ὅσον, ἐς ἓνα συμπεφύκεσσαν. ἐπὶ τούτοις ἀποδόντες τοὺς συνελλημένους, καὶ μίαν ἡμέραν ἐπιμαίνομεν, ἀνήχθημεν. ἥδη δὲ ἰχθῦς τε ἡμῶν ἐφάνοντο,

teruolabant, & eiusmodi alia, quæ terræ uicinæ signa solum
 esse, occurrebant. Neque uero multum post homines
 uidimus, qui nouo & insolito more arte nautica uteren-
 tur. Ipsi enim simul & nautæ et naues erant. Libet autem
 navigationis modum indicare. Resupinati super aquam
 facebant, erectis in altum pudendis. nam illa grandia fes-
 runt, ex illis linteum extendebant, & manibus pedem te-
 nebant, ac incidente uento nauigabant. Post hos & alij
 suberibus insidetes, iunctis duobus delphinis remigabāt
 equitabantq; alij præcedentes subera trahebant. Hi nul-
 la nos iniuria affecere, neque fugerunt, sed intrepide &
 pacate uehebantur, nauis nostræ figuram admirati, et un-
 dique circumspectantes. Sub uesperam autē appulimus
 ad insulam non admodum magnam, quæ, ut arbitrabas-
 mur, à mulieribus Græca lingua loquentibus habitaba-
 tur. Nam nos accesserunt, & exceperunt, salutaruntq;
 meretricie admodum comptæ, ornataque, ac formoso-
 sæ omnes & iuuenulæ, talares tunicas secum trahentes.
 Insulæ quidem nomen erat Cabalusa, ciuitatis uero Hy-
 damardia. Susceperunt itaque nos mulieres, & secum
 quemque singulæ abduxerunt, ac hospitem fecerunt.
 Ego uero cunctabundus substiti, nihil enim fausti omi-
 nabar, circumspiciens diligentius, uideo multorum ho-
 minum ossa, & caluas passim iacere. Vt autem clamo-
 rem suscitarem, & socios conuocarem, ac ad arma pro-
 silirem non placuit, uerum accepta in manus malua es-
 nixe orabam eam, ut ex præsentibus malis euaderem.
 ac paulopost cum ministraret hospita, uidi non mulie-
 ris crura, sed ungulas asini. Ibi mox & eam educto gla-
 dio corripio, & uinctam de omnibus interrogo. Illa
 autem, & si inuita, falsa est tamen se mulieres esse mari-
 nas, quæ Onosceles appellantur, uescique peregrinis ho-
 spitibus. Vbi enī, inquit, eos iam temulētos reddidimus
 illis concubentes dormientes inuadimus. Hæc postq; au-
 didilem ego, illā quidē uinctā reliqui, uerū supra tectū ascē-
 di ipse, & uociferabar, comitesq; conuocabā. Qui ubi con-
 uenissent illis totā rem indicabā, et ossa ostendebā, atq; in-
 tro

Cabalusa.

Hydamar-
dia.

Onosceles.

νηὶ ὄρνεα παρεπέτετο, καὶ ἄλλα δαΐδοντα γῆς παλαιοῖσι οὐσίῃς, σὺ
 μῦθ' ἀποφάνετο. μετ' οὐλίγον δὲ, καὶ ἄνδρες εἰσδόντες καὶ νῆες ἤ
 τρώων ναυτιλίας ῥωμύνας. αὐτοὶ γὰρ καὶ ναῦται, καὶ νῆες ἤ
 σ' αὖ. λίξω δὲ τὸ πᾶν τὸν τρώον. ὑπῆνοι κείμενοι ἐπὶ τῷ ὕδα
 τος, ὁρῶσαντες τὰ αἰδοῖα, μεγάλα δὲ φέρουσιν, ὅτ' αὐτῶν ὁ
 νῆς πείσαντες, καὶ ταῖς χερσὶ τοὺς ποδῶνας κατέχοντες, ἐμ
 πῆντον τὸ ἀνέμω, ἐπλεον. ἄλλοι δὲ μετὰ τούτοις, ἐπὶ φε
 λῶν καθήμενοι, ζεύξαντες δύο δελφίνας, ἤλαυνον τε, καὶ ἡνιόχ
 χεον. οἱ δὲ προϊόντες, ἐπεσύνοντο τοὺς φελλούς. οὗτοι ἡμᾶς οὔτε
 ἠδίκησαν, οὔτε ἐφειγον, ἀλλ' ἤλαυνον ἀδελφῶς τε, καὶ εἰς ἡμεῖς, τὸ
 εἶδ' αὖ τὸ ἡμεῖς πολλοὺς θάνατοντες, καὶ πάντες περὶ σκό
 ποντες. ἑσπέρης δὲ ἦν προσήχθημεν νήσῳ οὐ μεγάλῃ. κατὰ κῆ
 τὸ αὐτὴ ὑπὸ γαυακῶν ὥς ἐνομίζομεν, ἐλλάδα φωνῶν προεμέ
 νων. προσήσαν γὰρ, καὶ εἰσεῖδον, καὶ ἠσάλλοντο, πάντες ἔτα
 ρικῶς κροσσόμενοι, καλὰ πᾶσαι, καὶ νεάνιδες, ποδῶνας τοὺς
 χιτῶνας ἐπισυρόμεναι. ἡ μὲν οὖν νῆος, ἐκαλῆτο καβαλῶσα.
 ἡ δὲ πόλις αὐτῇ, ἰδ' αὖ μετὰ. λαβοῦσά μ' οὖν ἡμᾶς αἱ γαυα
 κες, ἐκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε, καὶ ξένον ἐποιεῖτο. ἐγὼ δὲ μικρὸν
 ὑποσάξας, οὐ γὰρ ῥηκτὰ ἐμαντεύομην, ἀκριβέστερόν τε περιβλέ
 πων, ὅρῳ πολλῶν ἀνδρῶν ὅσα, καὶ κρανία κείμενα. καὶ τὸ
 μὲν, βοὴν ἰσάναι, καὶ τοὺς ἑταίρους συγκαλεῖν, καὶ ἐς τὰ ὅπλα
 χωρεῖν, οὐκ ἐδράκιστον. προχρησάμεν δὲ τῷ μαλάχῳ,
 πολλὰ ἡνυχόμην αὐτῇ διαφυγεῖν ἐκ τῆς παρόντων κακῶν. μετ'
 οὐλίγον δὲ, ὅτ' ἐνέκ' ἀνακονομένης, εἶδον τὰ σκῆλη οὐ γαυακός,
 ἀλλ' ὄντας ὅπλ' αὖ. καὶ δὲ πᾶσι λέγοντες τὸ ξίφος, συλλαμβάνων τε
 αὐτῶν. καὶ δὴ σάξας, περὶ τῆς ὅλων ἀνέκρινον. ἠδὲ, ἀκούσα μὲν,
 εἶπε δὲ ὁμῶς, αὐτοὺς μὲν εἶναι θαλασσίους γαυακας, ὀνοσκέλε
 ς προσαγορνομένης. τρώην δὲ ποιεῖσθαι τοὺς ἐπιδημοῦντας
 ξένους. ἐπεδὲ γὰρ ἔφη μεθύσσωμεν αὐτοὺς, σωθῆναι, καὶ
 κοιμωμένους ἐπιχεροῦμεν. ἀκούσας δὲ ταῦτα, ἐκείνῳ μὲν καὶ
 τέλειπον αὐτοῦ δεικνύμεν. αὐτὸς δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ ξέρος, ἐβό
 ων τε, καὶ τοὺς ἑταίρους σωεκάλοι. ἐπεὶ δὲ σωῆσθαι, τὰ πᾶν
 τα ἐμάνον αὐτοῖς, καὶ τὰ τε ὅσα ἐδείκνυν, καὶ ἡγορ εἶσω πρὸς
 τῷ δὲ.

tro adiunctam ducebam. At illa protinus in aquam uersa est & euanuit. Ego uero experiri uolens gladium in aquam condidi, illaque mox sanguis effecta est. Ocyus igitur nauem repetentes ab nauigauimus. Hinc postquam illuxit dies conspecta terra, coniecimus esse eam, que nostro orbi opposita est. Procidentes itaque atque precati, quid esset futurum dispiciebamus. Quibusdam autem placebat ascendere duntaxat, & rursus redire, alijs uero illic relicta nauis, ad terræ medietullium proficisci exploratum incolas. Interea cum hæc cogitaremus, oborta uehemens tempestas, nauem littori impactam comminuit. Nos uero ægre enatauimus, armis, & quod quisque poterat, secum correptis. Hæc autem & huiusmodi futere, quæ mihi, donec alteram terram uenirem, contingere, nimis quæ in mari, & inter nauigandum, in insulis, & in aëre, & quæ postea in ceto, & cum ab illo exissemus quæ apud heroës & Somnia. Postremo quæ apud Bucephalos et Onosceleas, cetera autem, quæ in terra acciderunt, sequentibus libris enarrabo.

BASILEAE APVD VALENTI
NVM CVRIONEM, CA
LENDIS SEPTEMB.
AN. M. D. XXIII.

ΑΛΗΘΟΥΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Β.

πλὴν διεδικμένῳ. ἡ δὲ, αὐτίκα ὕδωρ ἐρρίετο, ὅθεν φανῆς ἦν. ὁ μὲν
 δὲ τὸ ξίφος εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκα, παρωμένος. εἰ δὲ, αἶμα ἐγένε-
 το. ταχέως οὖν ἐπὶ ναῦν κατελθόντες, ἀπεπλεύσαμεν. καὶ ἐπεὶ
 ἡμέρα ὑπὸ νύκτι, τὴν τε ἡμετέραν ἀποβλεπόμενοι, ἐκάζομεν εἰ-
 ναι πλὴν ἀντιπέραν τῇ ὑφ' ἡμῶν οἰκουμένη καμίνῳ. προσκυνήσαν-
 τες δὲ, καὶ προσευξάμενοι, περὶ τῆς μελλόντων ἐσκοπῶμεν. ὅ-
 τυς μὲν, εἰδότες ἐπιβάσι μόνον, αὐτοὶς ὀπίσω ἀναστρέφειν. τοῖς
 δὲ, τὸ μὲν πλοῖον ἐκ τοῦ κατὰ πῦρ, ἀνελθόντας δὲ εἰς πλὴν με-
 σόγαμιν, παρὰ δὲ τῆς ἐνδοκύντου. ἐν ὅσῳ δὲ ταῦτα ἐλογί-
 ζόμεθα, χαμὼν σφοδρὸς ἐπιπείσῳ, καὶ προσάρξας τὸ σκά-
 φος ὅθεν αἰγιαλῷ, διέλυσε. ἡμεῖς δὲ μόλις ἐξενεγάμεθα τὰ ὅ-
 πα ἐκαστοῦ, καὶ εἴ τι ἄλλο οἶός τε ἦν ἀρπαζόμενοι. ταῦτα μὲν
 τὰ μέχρι τοῦ ἐτέρας γῆς συνενεδέντα μοι ἐν τῇ θαλάτῃ, καὶ
 παρὰ τὸν πλοῖον ἐν ταῖς νήσοις, καὶ ἐν ὅθεν ἀέρι, καὶ μετὰ ταῦ-
 τα ἐν ὅθεν κῆτε, καὶ ἐπεὶ ἐξήλθομεν, παρὰ τὰ τοῖς ἡρώσι,
 καὶ τοῖς ὀνείροις, καὶ τὰ τελευτάα, παρὰ τοῖς
 Βυκεφάλοις, καὶ ταῖς οὐοσκελίας. τὰ
 δὲ ἐπὶ τοῦ γῆς, ἐν ταῖς ἐξῆς βί-
 βλοις διηγήσομαι.

ΕΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΠΑΡΑ ΟΙ ΑΛΕΝΤΙΝΩ

ΤΩ ΚΟΥΡΙΩΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ

ΝΟΣ ΠΡΩΤΗ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥ.

ΕΤΟΥΣ Α. Φ. ΚΔ.

